

**SESTRA VEDRANA
LJUBIĆ, MISSIONARKA
U UGANDI**

**Nisam ni
sanjala da
će Afrika
biti moj
dom**

str. 22.-23.

LURD

**Hrvati
hodočastili
Gospi**

str. 28.-29.

**NOVI POVRATAK
Blanka Vlašić:
Vjera mi je
oslonac, duša
mi mora biti
zdrava**

str. 52.-53.

DARMSTADT DOMAĆIN HRVATSKOM KULTURNOM TJEDNU

str. 16.-19.

Damir Dragan

Spektakl hrvatske kulture oduševio tisuće Nijemaca

 fisch lubin

Kontakt!

Hainburgerstraße 50
1030 Wien
Telefon: 01 / 955 67 08
Email: frischer@fischlubin.at

Öffnungszeiten:
Dienstag bis Samstag
9:00 – 17:00 Uhr

 restaurant lubin

KONTAKT!

Restaurant Lubin GesmbH
Hainburger Straße 48
1030 Wien
Telefon: 01 / 713 36 83
Internet: www.lubin.at
Email: reservierung@lubin.at

 CROATIA AIRLINES

A STAR ALLIANCE MEMBER

Dragi čitatelji CroExpressa,

Svakog urednika, pa tako i mene, najviše vesele brojna pisma i poruke koje dobiva od svojih čitatelja. Nakon svakog broja našu redakciju zaspe veliki broj vaših pisama i poruka u kojima nam predlažete što bi voljeli čitati, pohvalite nas za naš trud i upozorite nas na naše sitne greške koje su neizostavne u ovome poslu. Nakon 32 broja više ne trebamo ponavljati da je CroExpress već odavno postao redovito štivo iseljenih Hrvata koje oni s velikim nestrpljenjem čekaju svakog mjeseca u hrvatskim katoličkim misijama diljem Europe. Posebno nas vesele pisma koja dobijemo iz Hrvatske što dokazuje da i u našoj Domovini, gdje se CroExpress ne dijeli, imamo veliki broj čitatelja. Naime, ti su čitatelji do nas došli putem naših web stranica i sudeći po njihovim reakcijama naš im se mjesečnik sviđa. To je još jedna obveza za malu redakciju koja svakog mjeseca nastoji napraviti najbolje novine. Do ljetne stanke, izdat ćemo još jedan broj, a onda za početak jeseni u rujnu pripremamo vam dosta iznenađenja. I u ovom broju imat ćete priliku pročitati niz zanimljivih priča koje su naši suradnici pripremili tijekom prošlog mjeseca. Uživajte u čitanju.

Marina Stojak

IMPRESSUM
VERLAG UND HERAUSGEBER
CroExpress Verlag & Vertrieb
Iserrnhagener Str. 6
30161 Hannover
Deutschland
Tel. +49(0)511/336 46 87
Fax: +49(0)511/353 01 78
www.cro-express.com
REDAKTION
Marina Stojak (V.i.S.d.P.)
Mobile: +49(0)172/515 23 27
E-Mail: marinastojak@gmail.com
REPORTAGEN
Gojko Borić
Stjepan Starčević
Ružica Tadić Tomaz
Zlatko Duzbaba
Erscheinungsweise
CroExpress erscheint monatlich
in 10.000 Exemplaren.
BEZUGSPREIS
GRATIS
VERTEILUNG
Deutschland, Österreich, Sch-
weiz, Niederlande, Schweden,
Rumänien

Prvi pozdrav uz prvo javljanje na naslov e-pošte poštovane glavne urednice "CroExpress-a". Vrlo mi je drago da sam (eto, slučajno, mada i nije možda ništa slučajno) na(i)šao na vaš portal i e-novine. Objećam da ću ga ubuduće često pratiti jer mi je zanimljiv, u prvom redu zato što imam veliko poštovanje i ljudsko-razumni odnos, simpatije i razumijevanje za sve pripadnike hrvatskoga naroda izvan Domovine. I zato što sam svjestan, i znam da tamo ima jako mnogo sjajnih, dobrih, čestitih, poštenih, nesebičnih, sposobnih, plemenitih i vrlo marljivih ljudi (žene su u toj riječi uklj.), iznad svega domoljuba, s velikim srcem. Srdačan pozdrav Vama i svima, tamo izvan Lijepe Naše Domovine -Hrvatske, od srca, najiskrenije i iz dubine moje iskrene duše. Bog Vas blagoslovio. (Lovro Lukin, Hrvatska)

Poštovani, zaista je veliko zadovoljstvo vidjeti da postoji časopis poput CroExpress-a. Nakon što sam imala priliku pročitati prošlomjesečni broj, moram priznati kako sam ostala zadivljena na Vašem radu koji je usmjeren prema opstanku hrvatskoga jezika, kulture, običaja, a naročito duha koji je u ovom vremenu i svim njegovim izazovima doživio umor i samozatajnost. Smatram kako je ovaj časopis jedan od elemenata koji zasigurno čuvaju zajedništvo hrvatskoga duha i promiču ga, nude mu opstanak, ali isto tako i razvoj u jednom novom smjeru. Također, primite moje zahvale oko objave intervjua s Draganom Primorcem, gospodinom koji je vrsni stručnjak na svom području i jedan od utemeljitelja novoga pristupa razvoja obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

Lijepi pozdrav, Marijana Katalinić

Moja razmišljanja i spoznaje

Što se tiče lokalnih izbora, rado bi sproveo neke stvari u djela, da se o nekim našim iseljeničkim portalima i novinama više čita i u Hrvatskoj, kao što je „CroExpress“ (u internetskom i papirnatom smislu) te „Hrvatski Glas Berlin“ ali i druga izdanja, za koje smatram da mogu pomoći našem druženju, i boljem i kvalitetnijem zajedničkom zbližavanju.

Pune su ruke posla, a vremena nema. I tako, u domovini gdje god nešto pitam ili se obratim, skoro posvuda kažu počekaite nakon lokalnih izbora... Kao da će se tada promijeniti svijet, a znam da će i tada doći opet iste stare

spodobe i navike iz davnina, umjesto da se što više uključuje mlađi marljivi i aktivni ljudi, domaći i iseljenički talenti. I u EU nas baš ne čeka neka ružičasta budućnost, ali je za nadati se, uz Božju pomoć, da će biti bolje, odnosno lakše. Moram priznati, moja prednost, a ponekad i mana je, da se za tuđe zauzimam više nego za svoje vlastito. To je na neki način i razumljivo, jer tako sam uvijek i radio.

No već odavno osjećam da pojedincima ipak smeta moje prezime Mayer. Pojedini me ignoriraju iako sam rođen u Hrvatskoj i po nacionalnosti sam Hrvat. A još sam, k tome i onaj iz hrvatske dijasporu tj.

iz iseljeničtva. Nijemci i iseljeni Hrvati me poznaju iz raznih humanitarnih crkvenih i društvenih akcija i javnih aktivnosti npr. u udruzi koja mi je još uvijek u srcu a zove se „KuSV „Zrinski Waiblingen“, koja će uskoro urediti i svoju klupsku monografiju.

Néaravno, volim i posjećujem i druge hrvatske kulturne i sportske udruge, hrvatske misije, a kada mi se ukaže prilika, rado navratim i pišem o njima, i drugima, pa zašto ne pisati i o našim domaćima, sad kada sam već tu, u Novom Vinodolskom. (Josip Mayer)

ZABRANJENO JE UMETANJE LETAKA, SLIKA I DRUGOG PROMOTIVNOG MATERIJALA U NOVINE!

Sadržaj CroExpressa je zaštićen autorskim pravima te se smije koristiti samo u individualne i nekomercijalne svrhe uz poštovanje autorskih i vlasničkih prava izdavača te dozvolu redakcije. Linkovi u sadržaju koji vode izvan novine nisu pod nadzorom redakcije te ona nije odgovorna za sadržaj tih stranica niti linkova na njima. Redakcija CroExpressa ulaže napor kako bi informacije u novinama bile točne i aktualne, no nije odgovorna ni za kakve direktne, slučajne, posljedične, indirektno ili kaznene štete koje su nastale iz pristupa, korištenja ili nemogućnosti korištenja novine ili pak zbog bilo koje greške ili nepotpunosti u jeziku sadržaju. CroExpress poštuje privatnost čitatelja te adrese koje nam se dobrovoljno dostave će se koristiti samo u kontekstu u kojem smo primili kontakt te neće biti davane trećim licima.

CroExpress ne odgovara za istinitost objavljenih oglasa i njihov sadržaj. CroExpress ne odgovara za propuste u točnosti sadržaja oglasa, a također ne snosi niti bilo kakvu odgovornost za štetu ili gubitak koji bi nastao oglašavanjem.

Divlja riba po vašem izboru!

Tri puta tjedno. Svježa iz vlastitog uvoza. Doživite s nama dragulj raznolikosti morskih dubina. Riba iz vlastitog uvoza svakodnevno stiže iz Hrvatske. Svaki dan nova ponuda isključivo svježe pripremljene ribe!

Svaki dan NOVI SPECIJALITETI!

Kontakt!

Hainburgerstraße 50

1030 Wien

Telefon: 01/ 955 67 08

Email: frischer@fischlubin.at

Öffnungszeiten:

Dienstag bis Samstag

9:00 – 17:00 Uhr

NAJBOLJI RIBLJI RESTORAN U BEČU

Osnivač ribljeg restorana Lubin iz Beča je Hrvat Miroslav Markić. Ljubav prema domaćoj hrani je osnova za dobru hranu i savršenu kvalitetu sastojaka. Imamo godine iskustva i znanja o Hrvatskoj, zemlji s tisuću otoka koju bi svakako trebali posjetiti turisti koji svoj odmor žele provesti na prekrasnim hrvatskim plažama.

Kontakt!

Restaurant Lubin GesmbH

Hainburger Straße 48

1030 Wien

Telefon: 01 / 713 36 83

Internet: www.lubin.at

Email: reservierung@lubin.at

RAZGOVOR - MATO RADIĆ, DIREKTOR UREDA HRVATSKE TURISTIČKE ZAJEDNICE U FRANKFURTU

Nijemci će i ove godine pohrliti na hrvatski Jadran

Edi Zelić

Turistička sezona je pred vratima. Kako su protekle pripreme za nadolazeću sezonu?

Zaključno sa svibnjem Hrvatska turistička zajednica je nastupila na devet najvažnijih turističkih sajмова, kao i specijaliziranim sajmovima za kamping i nautiku. Na osnovu interesa publike na našem štandu te podataka o podjeli prospekata kao i izjava suizlagača možemo svakako očekivati dobru sezonu. U okviru sajmovia fr.e. München i ITB Berlin organizirane su već tradicionalne press konferencije za predstavnike njemačkih medija. Ovogodišnje prezentacije su bile posebne budući da su nakon informativnog dijela organizirali i prezentacije i probu autohtonih hrvatskih vina. Upravo nedavno sudjelovali smo i na Hrvatskom tjednu kulture u Darmstadtu, i to na najfrekventnijem gradskom mjestu. U tjedan dana oko 200 tisuća posjetitelja Luiscentra vidjelo je i upoznalo hrvatsku turističku ponudu. Nadalje, s najvažnijim turoperatorima i agencijama organizirani su i tzv. Roadshow prezentacije (prezentacije kataloga) po gotovo cijeloj Njemačkoj. Ukupno je na tim prezentacijama sudjelovalo oko 900 agenata koji su time mogli produbiti svoje poznavanje destinacije tj. proizvoda kojeg prodaju. Za agente smo organizirali i studijska putovanja u Hrvatsku kako bi se na licu mjesta mogli upoznati s ponudom. Ističem i konferenciju kooperacije putničkih ureda „Schmetterling“ koja se početkom svibnja održala u Dubrovniku. Od sada je ostvarena i 50 studijskih putovanja predstavnika njemačkih

kih medija. Tako su tijekom svibnja i lipnja u Hrvatskoj uz našu asistenciju realizirana snimanja emisija o Hrvatskoj za ZDF, MDR, SWR, arte, Deutsche Welle, Kabel1 itd. Na temu suradnje s medijima, možemo spomenuti da smo uspješno proveli i naše promotivne kampanje u tiškovnim i elektronskim (tv) medijima. U suradnji s ključnim organizatorima putovanja surađivali smo i u obliku udruženog oglašavanja.

S prošlogodišnjim rezultatom, Hrvatska se „popela“ na 5 mjesto najomiljenijih destinacija za njemačke goste. Kakva nas sezona može očekivati?

Prošle godine nam je iz Njemačke stiglo gotovo 2 milijuna gostiju, koji su ostvarili 14 milijuna noćenja. To je zbilja rekordan rezultat, s kojim smo se približili tradicionalno omiljenim destinacijama poput Španjolske, Italije i Turske. Potrebno je naglasiti da ovi dobri rezultati njemačkom emitivnom tržištu nisu slučajni već su proizvod višegodišnjeg i sinergijskog djelovanja na tržištu, kvalitetne suradnje s ključnim partnerima. Uspjeh sezone 2012. rezultat je niza realiziranih promidžbenih aktivnosti, no činjenica je i da su nam objektivne okolnosti išle u prilog. Naš glavni zadatak ove godine je opravdati ovu poziciju na tržištu, što je naravno veliki izazov.

Ono što je važno za napomenuti je činjenica da Hrvatska ulazi u Europsku uniju, pa vjerujem da ćemo fokusirati suradnju putničkih ureda „Schmetterling“ koja se početkom svibnja održala u Dubrovniku. Od sada je ostvarena i 50 studijskih putovanja predstavnika njemačkih

jek pripadamo, prepoznatljivost Hrvatske i hrvatskog turističkog proizvoda još će više doći do izražaja. Svi turoperatora na temelju dosadašnjeg bukinga vjeruju da će ostvariti prošlogodišnje brojke. Važan faktor na koji ne možemo utjecati su vremenske neprilike, ovo je pogotovo važno za kampere.

Što to Hrvatska ističe?

- Kulturu i kvalitetu. Kada gost dođe kod nas, on živi među ljudima. All inclusive Vam znači da se hotel nalaže se u bazenima itd. Kod nas je smještaj u samom gradu, selu, među ljudima, kvalitativno je bolji, bolja je hrana, ljepša je priroda. To je naš veliki plus. Ipak, ne živi se samo od pri-

vatskog turizma u Njemačkoj?

- Nastojimo sve više promovirati kontinentalni turizam i grad Zagreb. Obala je manje-više poznata od Savudrije sve do Prevlake, ali unutrašnjost nije. Slavonija ima puno potencijala, ali je mnogima potpuno nepoznata. Radimo na tome da Nijemci upoznaju naše dvorce, Kopački rit, Lonjsko polje, parkove prirode, Osijek, Ilok itd. I Zagreb mora poraditi na svom rejtingu. Zašto ne bi takozvani „city break“ uključivao i Zagreb. Jasno je da Zagreb nikad neće dostići rang jednog Beča ili Praga, ali i ne mora. Ako netko može posjetiti Bratislavu, zašto ne bi i Zagreb, pogotovo s obzirom na izuzetno dobru infrastrukturnu povezanost. Zagreb nudi kulturu, muzeje, noćni život, dobre hotele, sve što gradski turizam zahtjeva.

Nijemci su poznati po tome da vole eksperimentirati i otkrivati nove vrste turizma. Radi li se nešto i u tom pogledu?

- Kako ne. Promoviramo sve više i takve segmente, primjerice lovni turizam, ribolov i zdravstveni turizam. Tu Hrvatska ima jako puno potencijala. To je upravo bio i jedan od izazova za mene i razlog zašto sam prihvatio posao u Frankfurtu. Uvjeran sam da Hrvatska može puno više dati i ponuditi Nijemcima. Nijemci su zainteresirani za specifične sektore, primjerice i biciklizam ili najnoviji trend koji se zove „bird watching“, dakle razgledaju se i prate vrste ptica, primjerice u slavonskim nacionalnim parkovima. Odmor više nije sunce, more i plaža. Sve više gostiju želi nešto i doživjeti.

rodne ljepote. Mnogo je kritike na osnovu usluge u Hrvatskoj koja se ne može usporediti, primjerice s Turskom?

- Turska u biti nema konkurencije po servisu, odnosno usluzi. Usluga u Hrvatskoj je dobra, nije ona loša, ali ako je Nijemac bio u Turskoj i nakon toga dođe kod nas, vidjet će se razlika. S druge strane, nekoliko lijepih riječi i jedan osmijeh u Hrvatskoj mogu nadoknaditi možebitne nedostatke. U Turskoj je usluga dobra, jer tamo imate radne snage koliko hoćete i to za vrlo malo novca. Vlasnici su u stanju samo zamijeniti osobu za osobu, bez obzira da li je netko već radio kao konobar ili ne. Rekao bih da se kod nas ipak gleda na kvalitetu i osnovni nivo stručnog iskustva.

Postoje li ove godine posebni naglasci u promociji hr-

KAKO NAPRIJED

Četiri strateške točke ekonomskog razvoja Republike Hrvatske

mr.sc. Dražen Katić,
dipl. ing.

Ja sam strategiju ekonomskog rasta RH maksimalno pojednostavnio i vidim ju kroz samo četiri važne točke: Ekološka poljoprivreda i stočarstvo, Zdravstveni turizam i wellness, Informatika i programiranje, Industrija na bazi elektromobiliteta.

Sva ta četiri elementa su uzajamno povezana i podržavaju jedni druge. Objasniti ću svaki pojedinačno. Davne 1920.-te godine botaničar i mikrobiolog Raoul Heineich France u svome djelu «Das Edaphon» prvi puta govori o ekološkoj poljoprivredi.

1924.-te antropozof Rudolf Steiner drži niz svojih predavanja na temu biološko-dinamičke poljoprivrede. 1950.-te javlja se moderna eko-poljoprivreda kao odgovor na urbanizaciju i industrijalizaciju. Sedamdesetih godina osnivanjem stranke zelenih ekopoljoprivrede i ekološki uzgoj životinja za proizvodnju mesa dobiva na svojoj popularnosti. Strategija Ministarstva poljoprivrede RH je do 2016.-te godine 8 % površine obradivog zemljišta koristiti za ekološku poljoprivredu. Zašto ekološka, a ne konvencionalna poljoprivreda i stočarstvo? Vrlo jednostavno, jer naša gastronomija i izvoz ovisi o tome! Pored toga medicinski turizam i wellness ne mogu egzistirati bez eko-proizvodnje. Konvencionalne proizvode ćemo teško izvoziti dok za eko proizvodima u Europskoj Uniji postoji potreba i potražnja. Razmislite površine u Republici Hrvatskoj su idealne za ekološki uzgoj.

Danas je vidljivo da najnaprednije zemlje u ekološkom

uzgoju također pripadaju i ekonomski najbogatije europske zemlje (Austrija, Švicarska, Švedska).

Zdravstveni turizam i wellness

„Zdravstveni turizam i wellness“ je vrsta turizma novijeg datuma.

Postoji tendencija starenja stanovništva u zemljama Europske Unije. Još uvijek mirvine građana bogatih zemalja EU su tolike da si mogu priuštiti „zdravstveni“, odnosno wellness turizam. Također svi- jest o zdravlju i potreba bavljenja sportom treće generacije govori tome u prilog. Zdravstveni turizam i wellness su mlade grane turizma u RH i po meni imaju veliku šansu za razvoj. Kod te vrste turizma se podrazumijeva korištenje hrane iz ekološkog uzgoja, kao i vegetarijanski jelovnik. Pred-

nost „Zdravstvenog turizma i wellnessa“ je taj da se on kao ponuda koristi 12 mjeseci u godini, a ne sezonski, tako da omogućava kontinuirani dotok novca!

Kroz zdravstveni turizam ćemo dodatno uspjeti zadržati „medicinski kadar“ u RH, a također privući medicinski mlade obrazovane ljude iz dijaspore!

Informatika i programiranje

Programi (software) su postali dio našeg svakodnevnog života. Software se ugrađuje gotovo po svuda. U „pametnim kućama“ uključuje i isključuje grijanje i svjetlo, u automobilima kontrolira tehničku ispravnost vozila, u industriji je apsolutno zastupljen, pogotovo u industriji računala i mobitela, u medicini također. Sve te programe

netko mora napisati (programirati). Programi, odnosno software su proizvod koji imaju ogromno tržište i na kome se zarađuju godišnje milijarde. Postavlja se pitanje zašto informatika i programiranje kao strateška točka razvoja, a ne proizvodnja hladnjaka ili kamiona?

Vrlo jednostavno. Imamo veliki broj nezaposlenih mladih ljudi, mlađih od 25 godina koji bi ciljanom prekvalifikacijom stekli potrebna znanja programera.

S druge strane ako gradimo tvornicu za proizvodnju hladnjaka ili kamiona trebamo daleko veća sredstva za pokretanje proizvodnje, a možemo zaposliti daleko manji broj ljudi nego na području programiranja.

Industrija na bazi elektromobiliteta

Prvi električni automobil sagradila je 1888. u Njemačkoj tvornica za proizvodnju strojeva „A. Flocken“ u gradu Coburgu. Elektroautomobil doživljava nakon „130 godina sna“ svoju renesansu. Danas sve tvornice automobila nude serijski proizvedeno električno vozilo ili u najmanju ruku imaju prototipove koji uskoro kreću u serijsku proizvodnju. Međutim nisu samo auto-

mobili ti koje danas električki možemo pokretati. Pored vlaka i tramvaja tu su električni bicikli, električni motori, električni čarter brodovi, a ovih dana se upravo testira prvi električni zrakoplov.

Zašto je jedna od strateških točaka ekonomskog razvoja RH koju ja predlažem elektromobilitet? Vrlo jednostavno. To je tehnologija budućnosti. Dijelovi za sklapanje jednog Mercedesa proizvode se u 40 različitih mjesta i gradova. Dijelovi se potom dovoze u tvornicu u Stuttgart i sklupaju se u gotov proizvod. Otprilike slično funkcionira i s električnim vozilima.

Republika Hrvatska ima prostor i radnu snagu da sudjeluje ako ne u proizvodnji cijelog električnog automobila, motora, bicikla ili broda onda u proizvodnji dijelova za iste.

U kooperaciji s velikim europskim tvornicama to bi se moglo realizirati. Pošto elektromobilitet samo nadopunjuje prve tri navedene točke strateškog razvoja idealno bi pokrenuo modernu industrijsku proizvodnju u Hrvatskoj. Pored toga na području turizma i sami imamo veliku potrebu za korištenjem električnih vozila i plovila.

DRAŽEN KATIĆ je porijeklom iz Duge Rese, rođen je 1969. godine. Školovao se u Dugoj Resi, Karlovcu, Zagrebu i Stuttgartu. Završio je srednju Drvno-tehnološku školu u Karlovcu, Višu tekstilno-tehnološku u Dugoj Resi, Prometni fakultet u Zagrebu, te Poslijediplomski studij poslovne ekonomije na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Magistrirao je na temi: „Mogućnosti primjene marketinške koncepcije u Hrvatskoj policiji“. Dražen je bio sudionik Domovinskog rata. Nakon rata radio je kao djelatnik policijske postaje Trnje - Zagreb, a potom u šestom odjelu Ministarstva unutarnjih poslova u Zagrebu. Od 2000. godine živi u Stuttgartu gdje je radio kao trgovački djelatnik u Bauhausu, djelatnik u Deutsche Touring GmbH, radio je poslove unutarnje sigurnost kod UPS-a Ditzingen, kao arhivar u Gradskom arhivu Stuttgart, potom kao djelatnik u poslovima financija Flexworld Inc., Stuttgart, naposljetku bio zaposlen u energetskom sektoru Bestdeal Company UG, Stuttgart. Od 2011. do danas radi na području kapitalnog ulaganja kao partner u koncernu European Capital Group iz Beča, te od 2012. do danas zaposlen je na području investiranja u održive izvore energije, partner tvrtke CarpeSol u suradnji sa Solar 9580 d.o.o., Hrvatska.

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

www.asanovic.de

IZGADILO NAS DO BOLI Bild o Hrvatskoj: Kladimo se da je to nova grobnica naših milijardi!

Piše: Zoran Paškov

Hoće li EU ovdje potopiti naše sljedeće milijarde - pita se danas najčitaniji njemački dnevnik Bild u udarnoj temi svoje naslovnice, koju uz ovaj crni naslov krasi prekrasna slika hrvatske obale?

Na drugoj stranici novinari Bilda tvrde: Kladimo se da će Hrvatska biti grob naših sljedećih milijardi, a u tekstu navode: U dugovima korumpirana i s velikom nezaposlenošću to je Hrvatska, koja će od 1. srpnja postati članica EU. Tihe vode su duboke, jako duboke i u lijepim hrvatskim uvalama mogla bi EU uskoro potopiti svoje milijarde. I dok su se jučer u Bruxellesu u prisutnosti hrvatskog premijera Zorana Milanovića šefovi zemalja i Vlada 27 zemalja EU razgovarali o budućnosti, Hrvatska od 1. srpnja pripada ovoj zajednici. Ali hoće li zajednica s primitkom te balkanske zemlje sebi napraviti uslugu, to je veliko pitanje? Visoki dugovi, puno nezaposlenosti i još više korupcije - dolazi li to sljedeći Cipar ili sljedeća Grčka u EU - pita se višemilijunski Bild Zeitung, te dalje navodi.

Skoro 1 milijardu eura dao je Brüssel već kao pomoć Vladi u Zagrebu. Nakon pristupa u srpnju bit će još financijske pomoći. Hvat i očekuju najmanje 3 milijarde eura godišnje pomoći iz Europske blagajne. Stanje zemlje sa 4,5 milijuna stanovnika je jako loše. Nezaposlenost je od 2008. godine porasla sa 8,3 na 15,9 posto. Industrija je u kolapsu i treba hitno kapital iz inozemstva, ali spora birokracija koči investitore. Na listi konkurentnosti svjetskog gospodarstva Hrvatska zauzima 81. mjesto.

Osim toga cvjetaju joj dugovi. Novi dugovi ove godine će porasti za 5%, a cjelokupni dugovi podigli su se na 60%. Usprkos dužničkoj krizi Europska unija prima u zajednicu novi problematični slučaj. A usto je Europska komisija tijekom pregovora uvijek govorila o velikom problemu korupcije u Hrvatskoj. Na listi zemalja sa korupcijom Hrvatska zauzima 62. mjesto, odmah iza Kube.

I sam premijer Milanović upozoravao je nedavno da njegova zemlja mora očistiti svoj korupcijski problem da ne bi Zagreb i Hrvatska bili tamna mrlja u EU već da budu jedna europska zvijezda. Bild prognozira: U Hrvatskoj će Nijemci opet potopiti milijarde svojih poreznih obveznika, kao u Grčkoj i Cipru.

PARADOKS

ODGOVOR BILDU: Iz Hrvatske ste iznijeli puno više milijardi no što ste uložili! Telekom, naftna kompanija, banke - prodani u bescijenje

Vanja Deželić

<http://www.politikaplus.com>

Njemački tabloid Bild nazvao je Hrvatsku grobljem njemačkih milijardi, aludirajući na tešku gospodarsku, ekonomsku i socijalnu situaciju u našoj zemlji. Ima to u neku ruku smisla na prvi pogled, ali na drugi... Njemačke tvrtke su u Hrvatskoj 'okrenule' znatan novac, a tko zna hoće li u slučaju, primjerice, Hrvatskog telekoma ikada saznati koliko je njemačko poslovanje zakonito i tko je dozvolio tolik monopol toj megakompaniji s nizom afera i sumnjivih poteza iza sebe.

Ne treba ni spominjati da je u Njemačkoj nezamislivo poslovati na način na koji Deutsche Telekom posluje u Hrvatskoj. Nijemci zaista ulaze u brojna područja u Hrvatskoj, a najveći među velikima su, osim Telekom, Siemens AG (elektroindustrija), Bayer AG (kemijska industrija), ThyssenKrupp (strojogradnja), Schott AG (proizvodnja stakla), Messer Griesheim GmbH-Air Liquide Deutschland GmbH (proizvodnja plina), Allianz AG (osiguranje)... A tu su još i Lidl, Kaufland, Meggle i brojni drugi.

Unatoč teškoj investicijskoj

klimi i svim birokratskim problemima, Nijemci su u Hrvatsku od 1993. godine uložili 3,1 milijardu eura što je u ukupnim izravnim inozemnim ulaganjima udio od 11,7 posto. To ih svrstava na treće mjesto najvećih stranih ulagača. Također, Njemačka je naš drugi vanjskotrgovinski partner, a lani je izvoz iz Hrvatske u Njemačku iznosio 988,5 milijuna eura, što je porast za 2,2 posto u odnosu na 2011., dok je uvoz porastao za 1,7 posto, na 2,1 milijardu eura. Ne treba smetnuti s uma ni da godišnje u Hrvatsku na odmor stigne 1,9 milijuna njemačkih turista.

Dakle, na svim poljima smo im poželjan partner. Da nije tako, ne bi već dva desetljeća poslovali ovdje. A koliko zarađuju u Hrvatskoj? Ti podaci nisu dostupni na jednom mjestu, ali izdvajimo dobit najvećeg. Hrvatski telekom je ostvario neto dobit od oko 225 milijuna eura u 2012. godine. Tako dolazimo do podatka da je samo T-HT u svega deset godina stigao do neto zarade u protuvrijednosti onoga što su njemački investitori uložili u RH kroz dvadeset godina. Na uvozu je pak Njemačka u samo tri godine završila tri milijarde eura u plusu kroz poslovanje s Hrvatskom.

Ujedno, Mađari se također

mogu pohvaliti sjajnim iskustvima u Hrvatskoj jer su dobili naftnu kompaniju za nekoliko milijardi eura nižu cijenu no što vrijedi, baš kao i Nijemci Telekom ili Austrijanci, Talijani i Francuzi banke. Istina, poslovanje na korist jedne strane krenulo je u vrijeme dok smo bili daleko od Europske unije, pravila i zakona koji su u njoj, pa je sve bilo lakše izvedivo. Stoga je sad čak i moguće da ćemo postati groblje za milijarde eura, prosto iz razloga što će početi vrijediti određena pravila.

No koliko god jesmo u lošoj situaciji, koliko god da su nas razne društvene elite bacile u očaj, nitko u Europskoj uniji nema pravo kritizirati Hrvatsku na način na koji je to napravio Bild. Ne ako se zna da su suučesnici tvrtke iz uglednih europskih zemalja te da su svi oni bili groblje za naše milijarde eura. A narod? On se može nadati da će afere kao Patria, Hypo banka, INA, Daimler ili grčka upletenost u Brodosplit biti razriješene i propisno sankcionirane...

Dotle ćemo se radovati milijardama eura iz europskih fondova i odgovorno plaćati članarine koje moramo plaćati. Ne bi to sve skupa bio paradoks da u tim europskim fondovima nije naš novac, koji dobivamo po kriterijima onih koji su ga dobili tako jeftino na raspolaganje. Dok smo ga gubili pravila nisu vrijedila, dok ga dobivamo vrijede - i jako su stroga.

Ali to su već neke druge priče, koje se uvijek postavljaju u sferu euroskepticizma, iako nema veze sa skepticizmom već realnošću, u što se uvjeravam svih ovih godina otkako je naš vrli bivši premijer na sudu...

Nijemci su u Hrvatsku od 1993. godine uložili 3,1 milijardu eura što je u ukupnim izravnim inozemnim ulaganjima udio od 11,7 posto. To ih svrstava na treće mjesto najvećih stranih ulagača.

T-HT je u manje od deset godina stigao do neto zarade u protuvrijednosti onoga što su njemački investitori uložili u RH kroz dvadeset godina.

LOKALNI IZBORI 2013. U HRVATSKOJ

'Festival' demokracije ili potvrda nefunkcionalnog sustava?

Marijana Katalinić

Lokalni izbori u Republici Hrvatskoj koji su se održali ove godine 19. svibnja bili su jedan veliki test za političke stranke, ali isto tako i za birače koji su trebali izabrati svoje predstavnike u jedinicama lokalne samouprave za predstojeće četiri godine. Na izborima su se birali predstavnici županija, gradova i općina, kao i vijećnika u općinskim, gradskim i županijskim vijećima. Analiza rezultata lokalnih izbora u 127 gradova pokazuje da je nešto više od 70% dosadašnjih gradonačelnika (86 od 127) već u prvom krugu lokalnih izbora dobilo potvrdu vjerenja svojih građana dok su ostali birani u drugom krugu od kojih se kod njih 27 s obzirom na rezultate prvog kruga potvrdila pobjeda. Izlaznost na ovim izborima u prvom krugu je bila 47% što

zapravo pokazuje sličnu izlaznost kao na prošlim lokalnim izborima i činjenicu da su mnogi građani više zainteresirani za lokalnu politiku i djelovanje. Nakon prvoga kruga, vladajuća stranka SDP upravo prema prognozama mnogih analitičara je proglašena najvećim gubitnikom, dok je HDZ prema riječima svoga stranačkog predsjednika Tomislava Karamarka opet <zaplavio> Hrvatsku. Premijer vlade Zoran Milanović priznao je krivnju za vrlo loše

rezultate vladajuće političke stranke, ali ne i poraz. Kako smo imali priliku čuti, upravo se on smatra osobno odgovornim za generalni poraz SDP-a na području čitave Hrvatske. Mnogi su manjak povjerenja SDP-u pripisali kroz činjenicu da se zemlja nalazi u vrlo lošem ekonomskom stanju, te da svakim danom se sve više povećava opće siromaštvo i nezaposlenost. Milan Bandić, dugogodišnji gradonačelnik Zagreba još je jednom potvrdio svoju pobjedu sa 47% glasova i time eliminirao SDP-ovog Rajka Ostojića koji je bez obzira na činjenicu da je predstavljen kao ozbiljan kandidat dobio tek 22%. „Mi smo pobijedili, a ta pobjeda prije svega znači odgovornost. I zato vas molim, loptu na zemlju“, poručio je u izbornoj noći Milan Bandić dok s druge strane njegov protivnik Rajko Ostoj-

jić ne odustaje: „Vidio sam puno utakmica, kad se gubilo i 2:0 i 3:0, a na kraju se pobijedio 4:3. Dakle, trebate dati hat-trick!“ Jedno od najvećih iznenađenja ovih izbora je i izbor za splitskog gradonačelnika čiju dužnost je do sada obnašao Željko Kerum. Čini se ni da mu postavljanje 10-metarskog križa nad Marjanom nije pomoglo da osvoji novi gradonačelnički mandat jer je ispao već u prvom krugu izbora našavši se na tek trećem mjestu. Bitku za Split su nastavili voditi SDP-ov kandidat Ivo Baldasar i HDZ-ov Vjekoslav Ivanišević. U Osijeku, centru Slavonije i Baranje HDSSB-u je ipak pala popularnost. Krešimir Bubalo kao dosadašnji gradonačelnik za tu istu funkciju je nastavio boriti se u drugom krugu sa SDP-ovim kandidatom Ivicom Vrkićem. Rijeka, koja također u prvom krugu

nije izabrala gradonačelnika nastavila je bitku između SDP-ovog kandidata Vojka Obersnela i HDZ-ovog Hrvvoja Burića, no s obzirom na rezultate prvoga kruga, Obersnel i SDP su potvrdili svoju pobjedu u Rijeci. Veliku pobjedu HDZ je odnio u dvama županijama: virovitičko - podravskoj i ličko - senjskoj. Isto tako, većina županija u prvome krugu nije odabrala svoga župana što i ne treba čuditi s obzirom na manjak zainteresiranosti za dvije glavne političke stranke. Zapravo, kada usporedimo ove rezultate sa onim od prošlih godina, čini se da popularnost dvaju najvećih političkih stranaka, a to su HDZ i SDP ipak opada. Razlog tome je i činjenica kako su upravo zbog trenutnog stanja u zemlji mnogi građani obeshrabreni i kako sve manje vjeruju političkim snagama koje ih vode.

DRŽAVNI URED ZA HRVATE IZVAN REPUBLIKE HRVATSKE OBJAVIO JAVNI POZIV

Croaticum - projekt učenja hrvatskog jezika za Hrvate izvan Republike Hrvatske

S ciljem upoznavanja i njegovanja hrvatske kulture i nacionalnog identiteta te promicanja suradnje i povezanosti između Republike Hrvatske s iseljenim Hrvatima i njihovim potomcima, Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske raspisao je Javni poziv za dodjelu naknada za učenje hrvatskoga jezika u Republici Hrvatskoj za akademsku godinu 2013./14. godinu /više o namjerama na www.hrvatiizvanrh.hr/. Temeljni uvjet za dobivanje potpore je da su kandidati pripadnici hrvatskog naroda s prebivalištem izvan Republike Hrvatske. Prijave se šalju do 1. srpnja 2013. godine.

Polaznicima "Croaticuma", Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske osigurava

školarinu za učenje hrvatskog jezika, smještaj u studentskim domovima i subvencioniranu prehranu. Osim u Zagrebu, od ove godine, nastava se osigurava i u drugim hrvatskim sveučilišnim gradovima: Split, Rijeka, Zadar, Osijek i Pula - ukoliko kandidati iskažu interes. Svi oblici nastave na temelju "Croaticum" obuhvaćaju se stalno organiziraju i u koje se studenti aktivno uključuju kako bi jezik i kulturu učili na praktičan način. Organiziraju se razgledavanja Zagreba ili odlasci u druga okolna ili dalja mjesta tijekom kojih se upoznaje hrvatska kulturna povijest i baština. U svakom se semestru za studente organiziraju i kraća, jednodnevna

putovanja u pojedine nacionalne parkove i hrvatske gradove. Polaznicima viših stupnjeva priređuju se odlasci na kazališne i filmske predstave, a polaznicima početnih stupnjeva nude se projekcije s prijevodom na engleskom jeziku. U svakom se semestru organiziraju i gostovanja različitih hrvatskih kulturnih djelatnika. Za akademsku godinu 2012./13., Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske odobrio je 122 naknade (1 naknada = 1 semestar) za 86 pripadnika hrvatskog naroda s prebivalištem izvan RH. Polaznici Croaticuma dolaze iz različitih zemalja, sa svih kontinenata, a ponajviše ih je iz zemalja Južne Amerike (Argentina, Čile i Venezuela).

ISPRAVKA TEKSTA, CROEXPRESS BR. 31, STR. 38!

Mandračević ponovo predsjednica ogranka HDZ-a u Stuttgartu

Na sastanku HDZ-a koji se održao u ožujku u Stuttgartu velikom većinom glasova ponovo je izabrana Stjepica Mandračević. Predsjednik Koordinacije Baden Württemberg je Davor Prtenjača. (zd)

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu.ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

SUPERGLASS

nova

- N** = Nachhaltigkeit
O = Optimale SUPERGLASS Qualität
V = Verarbeiterfreundlich
A = Außergewöhnlich gute
 Öko- & Energiebilanz

SUPERGLASS DÄMMSTOFFE
 Industriestraße 12 • D - 64297 Darmstadt
 Tel. 0 61 51 - 15 36 8-0 • Fax 0 61 51 - 15 36 8-99
 service@superglass.de • www.superglass.de

SUPERGLASS®
 SUPERGLASS DÄMMSTOFFE

Bessere Wege gehen!

DEN HAAG - NAKON SRAMOTNE PRVOSTUPANJSKE PRESUDE „ŠESTORCI“

Kreće borba za slobodu „šestorke“

Edi Zelić

(Hrvatski svjetski kongres)

Prvostupanjska presuda Haškog suda, kojom se određuje zatvorska kazna bivšem premijeru Herceg-Bosne Jadranku Prliću (25 godina), zapovjednicima Hrvatskog vijeća obrane (HVO) Slobodanu Praljku i Milivoju Petkoviću (po 20 godina), bivšem ministru obrane Herceg-Bosne Brunu Stojiću (20 godina), zapovjedniku Vojne policije HVO Valentinu Čoriću (16 godina) te Berislavu Pušiću, predstojniku ureda HVO za razmjenu zarobljenika (10 godina), sramotna je i nepravdna.

Razumljiva je razočaranost i nevjerica velikog broja Hrvata i Hrvata u svijetu, Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj kojima je neshvatljivo osuđivanje istaknutih pojedinaca obrane hrvatskog dijela Bosne i Hercegovine po zapovjednoj odgovornosti. Ovakva presuda nas vraća na početak te proziva sve hrvatske branitelje kao sudionike zločinačkog pothvata. Hrvatski svjetski kongres odlučno odbija prvostupanjsku presudu „šestorci“ za višekratne zajedničke zločinačke poduhvate, udruživanje s tadašnjim vodstvom Republike Hrvatske radi navodne agresije na Bosnu i Hercegovinu, te etničko čišćenje područja Herceg-Bosne u cilju pripajanja Hrvatskoj, a sve radi navodnog stvaranja „Velike Hrvatske“.

Svi Bošnjaci zajedno za 14.000 logoraša, koliko ih je bilo u logorima Armije BiH, te za više od 1000 ubijenih civila dobili su šest godina zatvora. Sada se Prlić i ostali osuđuju na 111 godina? Teško je u tome naći logiku... Podsjećamo da je upravo Republika Hrvatska među prvima priznala Republiku Bosnu i Hercegovinu, državni vrh Republike Hrvatske pozvao je Hrvate u BiH da glasuju za njenu samostalnost, a iz Bosne i Hercegovine je u Hrvatskoj smješteno čak 700 tisuća izbjeglica. I onda ICTY tvrdi da je po srijedi „zločinački pothvat“ i agresija odnosno etničko čišćenje?

Sve dok istina ne pobijedi, ne samo Hrvatski svjetski kongres nego i cijeli hrvatski narod treba se nastaviti boriti za dignitet Domovinskog rata i rata za obranu Hrvata u Bosni i Hercegovini. Žrtvu onih osoba koje su branile i oslobodile našu domovinu ne smijemo i nećemo zaboraviti. Budućim generacijama trebamo ostaviti jasnu sliku o tome tko je bio agresor, a tko je branio svoj dom. U tom smislu navodimo i naše buduće aktivnosti za ostvarivanje pravde za BiH-šestorku i vraćanje pravde u ravnotežu, najkasni-

je drugostupanjskim zasjedanjem suda. Žalosno je što je prvostupanjsku presudu u Den Haagu dočekalo pedesetak Bošnjaka, ali je istodobno veća potpora hrvatskoj „šestorci“ izostala. Očekujemo da će drugostupanjsko vijeće pred sudnicom u Den Haagu dočekati najmanje 500 Hrvata kako bi molitvom i suosjećanjem iskazali kršćansku blizinu s hrvatskim uznicima. Što nas očekuje idućih mjeseci? Jedan od odvjetnika generala Mladena Markača, pratio je suđenje u Den Haagu, pa stoga ne treba isključiti mogućnost da će obrambeni timovi konsolidirati redove za drugostupanjsko ročište s ciljem rušenja tvrdnje o „zajedničkom zločinačkom pothvatu“.

Ono što je sigurno jest da je hrvatska politika suđenjem Prliću, Praljku i ostalima još jednom pokazala da je, blago rečeno, do krajnje mjere inertna. Hrvatsko vodstvo u BiH godinama šuti i ne čini ništa osim što se pred međunarod-

nom i inom zajednicom stalno pravda da nije crnokošuljaška i da ne mrzi sve one koji nisu na „ti“ sa šahovnicom i križem. Nevjerojatno, ali Republika Hrvatska je još i gora. Odvjetnici „šestorke“ više su puta izjavljivali, a potvrdili su to ovih dana i u Den Haagu, da im se čak dokumenti iz hrvatskih državnih arhiva nisu davali besplatno, nego je službeni Zagreb čak i kopiranje naplaćivao.

Premijer Milanović i predsjednik Josipović vješto promatraju situaciju, u kojoj se faktički država, kojoj su oni (trenutno) na čelu, proglašava agresorskom. Ministrica vanjskih poslova i europskih integracija, Vesna Pusić, zasigurno je malo i ponosna, jer je ICTY samo potvrdio njezinu ne tako davnju izjavu u hrvatskom Saboru o hrvatskoj agresiji na BiH. Sada gospođa Pusić i službeno može putovati u Bruxelles kao šefica diplomatske jedne države koju je Međunarodni kazneni sud proglasio agresorom, odno-

sno kao ministrica vanjskih poslova jednog naroda koji je stavljen na optuženičku klupu i tamo osuđen kao agresor.

Budimo realni, što bi ti haaški suci, od kojih je samo predsjedavajući Jean Claude Antonetti stalni sudac na ICTY-u u ovom predmetu, pred takvom pozadinom mogli i trebali odlučiti? Treba li nas čuditi što neki od sudaca tijekom prvostupanjske presude izjavljuju da se Hrvati u BiH još uvijek aktivno bore za treći entitet? Republika Hrvatska, koja itekako profitira od trgovinske razmjene s Bosnom i Hercegovinom, u slučaju „šestorka“ ponašala se nezainteresirano, izdajnički i kukavički.

Nema druge, hrvatski narod u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i dijaspori stvari mora uzeti u svoje ruke, treba se suprotstaviti nepravdi i odlučno izboriti za istinu, baš kao što je to uspjelo u slučajevima Gotovina i Markač. Za istinu, za buduće generacije, za sve nas.

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)
 BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

www.asanovic.de

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
 BERLIN 0306 27 29 867
 NÜRNBERG 0911 43 00 688
 NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
 AUSTRIJA 0043 699 17065969

KAKVI SU HRVATI?

Navike presporo mijenjamo

Nekako u isto vrijeme kad se Ivica Todorčić proljetos požalio kako je nemoguće poslo-vati u Hrvatskoj jer smo protiv svega i svačega i ne možemo se ni oko čega dogovoriti, dobio sam e-mail od jednog japanskog profesora koji se bavi karakterom i identitetom nacija s pitanjem – kakvi su Hrvati, kakav je njihov mentalitet i koje su njihove vrijednosti? Moram priznati da mi je njegova istraživačka znatiželja zadala puno glavobolje, jer o ovoj problematiki postoji tek nekoliko relevantnih istraživanja, a svakodnevno se susrećemo s mnoštvom situacija zbog kojih nam naši vlastiti Hrvati, umjesto da ih hvalimo, idu na živce. Ili još bolje „na jetra“, kako je pisao Boris Maruna kao emigrant u svojoj poznatoj pjesmi.

Kao prvo, svi sve znadu. / Drugo, ostavljaju smeće za sobom. / Treće, u stanju su da vam probiju uši / s revolucijom i ženama... – baš tako počinje Marunina pjesma koja u sebi ima podosta istine. Ali je jasno da se karakter jednog naroda ne može izraziti samo pjesmom ili hrpom stereotipa. Nisu svi Škoti škrti, ne plešu svi Austrijanci bečki valcer, niti jodlaju po planinama, nisu baš svi Švicarci točni, niti vole čokoladu više od nas... Nisu baš ni svi Hrvati kulturni, ispolitizirani i distancirani kako o nama misle naši susjedi Srbi, a ni ljubomorni, lijeni i gostoljubivi kako o nama misle sjeverozapadni susjedi Slovenci. Jasno je da ima Hrvata i ovakvih, i onakvih. Ali ipak moramo priznati da nas je zajedničko obitavanje na ovom prostoru i sve ono što smo proživljavali prilično odredilo i utjecalo na naš mentalitet. S jedne strane bogati duh i otvorenost Mediterana, s druge užtogljenost Au-

Dr.sc. Božo Skoko

stro-ugarskog nasljeđa a s treće utjecaj Balkana sa svim njegovim čarima ali i sirovošću. A utjecali smo i jedni na druge i međusobno se mijenjali i prilagođavali pa smo svakako međusobno sličniji, negoli smo slični drugim europskim narodima. Tako ćete na internetskim forumima kao specifičnu odliku Hrvata (bez obzira iz koje su regije) najčešće pronaći hrvatski jal. Svakodnevno on izlazi na površinu kroz zavist i ljubomoru prema susjedima, kolegama pa i prijateljima. Svatko nam je sumnjiv čim malo strši iznad prosjeka, bilo da bolje zarađuje, da je sretniji ili uspješniji u nečemu... Pored jala, poznata nam je i ona stara hrvatska uzrečica „Dva Hrvata, tri stranke“. Trenutačno ih imamo 123 registriranih. Očito se teško možemo i oko čega dogovoriti a još manje podnijeti činjenicu da mi sami nismo predsjednici u vlastitoj stranci. Uspo-

redbe radi Amerikancima su dovoljne samo dvije. Zašto je Hrvatima toliki problem zajedništvo, suradnja ili okupljanje oko jedinstvenog cilja ili vizije?

Prije nego pokušam odgovoriti na to pitanje moram priznati kako do-duše ima primjera kad nam to uspijeva. Primjerice, u sportu i ratu. Zbit ćemo redove i disat ćemo kao jedan kad treba izboriti pobjedu na svjetskim i europskim prvenstvima. A hrvatska nacija u vrijeme Domovinskog rata ostvarila je monolitno jedinstvo, kakvo se u povijesti ne pamti. Danas od tog duha zajedništva nema ni ostatka ostataka. Hrvatsko se društvo danas mrvli i raspada, dijeli i sukobljava. Politolozi i sociolozi se slažu kako je posljednjih godina na djelu destrukcija svih bitnih institucija hrvatske države. Nerijetko stranci stječu dojam kako imamo prelijepu zemlju a zapravo ne znamo što bismo s njom. I doista im nije jasno što je uzrok tih naših podjela, sukoba, nesnošljivosti i odsustva dijaloga i tolerancije, u vremenu kad smo dogurali do vrata Europske unije i kada bi složno trebali odrediti svoju budućnost. Takozvane političke elite, posebice one na vlasti su očito svjesne toga, ali umjesto da porade na kulturi dijaloga, suradnji i otvorenosti, međusobnom poštovanju i poštovanju države kojoj bi trebali služiti, one nažalost samo potpaljuju nove požare i šire kulturu podjela, netolerancije, destrukcije i straha. Oni svjesno ili nesvjesno potkopavaju hrvatski identitet i ubijaju duh naroda. Jasno pritom ne govorim samo o aktualnoj vladajućoj garnituri, već i njihovim prethodnicima. Više nego ikada nam treba odgovornosti a manje vlastitih ega, osobne netrpeljivosti i ideološke zadrčnosti. Prije par godina me upozorio jedan američki novinar kako smo rijetka država u kojoj se jedan predsjednik (danas bivši) s takvim animozitetom odnosi prema svome mrtvom prethodniku, da je spreman ugroziti interese i ugled vlastite države.

Kako nam takvo ponašanje nije prirodno već usvojeno, svjedoči činjenica da Hrvati sjajno mogu funkcionirati kao zajednica, ne samo u ratu i sportu, već i kad treba pokazati solidarnost i pomoći bližnjemu u nevolji, kao što je to bilo nedavno kad nas je ujedinila u dobroti mala Nora Situm. Ali u politici i gospodarstvu nema šanse postići bilo kakvu slavu, međusobnu potporu, razumijevanje

ili suradnju u korist nekih viših interesa. Tamo vlada pravilo – ili će biti po mome, ili neće nikako, odnosno ako ja nemam koristi, neće imati nitko. I u politici, i u gospodarstvu imamo sjajnih pojedinaca. Ali jako teško mogu udružiti snage, kao što su se primjerice Finci svojedobno udružili oko lansiranja Nokije ili Islandani oko stajališta da narodnim novcem ne financiraju posrnule banke, iako se zbog toga izravno suprotstavili moćnoj Britaniji. Naši najuspješniji pojedinci pokazuju svoje domete uglavnom u inozemstvu, gdje svoj talent razvijaju do neslučenih visina, bilo da je riječ o znanstvenicima, umjetnicima ili poslovnim ljudima. I tako je već stoljećima. Ovdje su uspijevali samo oni najuporniji i pritom je cijena njihova uspjeha bila golema, a najviše su im stradavali živci.

Uistinu je teško pronaći neko područje u našem društvu oko kojeg se ne vodi neka bolesna svađa. Jesu li Hrvati uistinu konfliktna nacija, kako je rekao svojedobno akademik Dušan Blandžić? Ili je to što nam se trenutačno događa produkt naše suvremene povijesti, tranzicije pomiješane s gospodarskom krizom i krizom vrednota? Možda je odgovor znao naš poznati akademik Josip Županov, koji je još 1993. pisao kako smo iz bivšeg samoupravnog socijalizma naslijedili radikalni egalitarizam, čija je glavna ideja da nitko ne smije dobiti više od onoga koji ima najmanje. Upravo u tom nasljeđu profesor je vidio antipoduzetnički stav koji je zavladao Hrvatskom te negativan odnos prema privatnim poduzetnicima. To breme nas je opteretilo i „intelektualnom uravnilovkom“, odnosno svodenjem svega u državi na prosječnost koja ne može prihvatiti inovacije. Očitovao se i odbacivanjem stručnog znanja i profesionalnih kriterija te općenito antiintelektualizmom. Stoga ne čudi što smo danas protiv svega i svačega, što ne možemo podnijeti nečiji uspjeh ili prihvatiti da netko o nečemu zna bolje od nas. Takvo ponašanje uvelike blokira razvoj tržišne ekonomije ali i modernizaciju našeg društva. Županov je tvrdio kako smo iz naše suvremene prošlosti naslijedili i autoritarost, koja se danas očituje u poslušničkoj i autoritarnoj političkoj kulturi, kao jednoj od važnijih prepreka u razvoju moderne demokracije. Sve su to stari oblici ponašanja, kojih

se moramo riješiti jer su destruktivna a ne motivirajuća. Uostalom zbog svoje promašenosti su i dovela do propasti komunističkog sustava. No, mnogi se ne usude otvarati temu ukidanja komunističke tradicije prakse i mentaliteta u suvremenoj hrvatskoj stvarnosti jer bi mogli biti okvalificirani kao desničari. Zato uglavnom o sve nazivamo razloge u „mračnim“ devedesetima, kao da smo jednom zauvijek zatvorili bilo kakav utjecaj one stare socijalističke Hrvatske. Nije sve u socijalizmu bilo tako loše ali smo očito uspjeli očuvati u svome mentalitetu one njegove negativnije aspekte.

1990. mnogi su promijenili odijela i retoriku ali ništa nisu poradili na obrascima svoga ponašanja. Nastanak hrvatske države nisu pratile promjene u političkoj kulturi pa se mnogi među nama u novonastalim okolnostima ponašaju isključivo na stari način. Na usnama su im demokracija i europski standardi a zapravo uopće nisu naučili što to zapravo jest. Uostalom bilo kakvo učenje im je strano. Zato nam se iz današnje perspektive uopće ne zvuči suvišno ona Tuđmanova misao (koja je tada izazivala podsmijeh) kako hrvatskom narodu treba duhovna obnova nakon izlaska iz bivšeg sustava. A mi nismo ni došli k sebi a već smo upali u ralje kapitalizma i globalizacije. Ljudi su se snalazili kako su znali i umjeli. Mediji i obrazovanje nisu bili na visini zadatka. Tako da do danas uglavnom nismo naučili što znači

imati vlastitu državu i kako se ponašati prema nacionalnim interesima. Previše je među nama ostalo podaničkog mentaliteta. Čini se da se Hrvatima tako duboko ukorijenila tvrdokorna volja za ropstvom, koja sada čini da i sama ljubav za slobodom više ne izgleda prirodnom – napisao je Boesi još prije nekoliko desetljeća. Domovinski rat nam je vratio samopouzdanje, ponos i vjeru u sebe, ali nažalost taj zanos je brzo kopnio. Predugo smo čekali povratak Gotovine iz Haaga i potvrdu o pravednosti Domovinskog rata, a sami sebe smo već bili uvjerali da s nama stvarno nešto nije u redu i da možda i jesmo tako zli i loši. No, ipak nije prekasno za promjene. Ako ništa drugo Europa će nas natjerati da se malo redefiniramo, kako bismo mogli svijetu reći tko smo i kakvi smo!

A imaju Hrvati itekako i pozitivnih strana, koje njihov identitet i karakter čine posebnim. Eduard Kale je svojedobno izdvojio pet vrednota, koje su Hrvati kroz cijelu svoju povijest ipak uspjeli sačuvati: domoljublje (samo zahvaljujući toj činjenici hrvatski se narod uspio održati u okrutnoj povijesti), žrtvovanje (iako je Kristov misterij i kult križa bitno obilježje kršćanstva, vrednota žrtvovanja za drugoga i domovinu, kult žrtve i simbol križa nisu toliko naglašeni i gotovo sveprisutni ni u jednog naroda kao u Hrvata), ljubav prema majci (zbog rata i smrti kojima su Hrvati bili izloženi, ponajprije muškarci, želja za op-

stankom okrenula se ženi majci, pa je ljubav prema majci uzdignuta u jednu od temeljnih vrednota u Hrvata; istodobno ova se vrednota u Hrvata vezala uz kršćanski kult Majke Božje), ispostoj (skrb o pripadnicima zajednice pretpostavlja se kao temeljni čudoredni poziv pripadnika, briga za opstanak i boljitak zajednice), pravednost (pravednost kao vrednota kod Hrvata uočljiva je još u ranom donošenju brojnih zakonika i statuta, u mnogim književnim djelima, u pravaškoj ideologiji...). Kale naglašava kako su neke od spomenutih vrednota svojstvene i drugim narodima, međutim Hrvati su ih usvojili kao svoje i ugradili u svoju svakodnevnicu i stil življenja, čime su oblikovali svoju posebnost. Dosta autora Hrvatima pripisuje i ljubav prema slobodi, otvorenost, radišnost i upornost (o čemu su svjedočili naši iseljenici na svim svjetskim meridijanima i paralelama). Često se naglašava i hrabrost, koji je isticao još Napoleon, a danas je primjer mnogim suvremenim vojskama u okviru NATO-a. Tu je i druželjubivost ali i sklonost korupciji. Hrvati dugo nisu imali svoju državu pa je očito potkradanje tuđinske vlasti nekada bila vrlina, a znamo da se navike sporo mijenjaju. A ako bismo morali na kraju istaknuti jednu riječ koja bi najbolje opisala hrvatsko društvo u ovom trenutku, to bi mogla biti riječ rastresitost. Ta je rastresitost, u svakom smislu, potencijalni izvor kreativnih energija, ali može biti i opasna zona novih podjela i samodestrukcije

1990. mnogi su promijenili odijela i retoriku ali ništa nisu poradili na obrascima svoga ponašanja. Nastanak hrvatske države nisu pratile promjene u političkoj kulturi pa se mnogi među nama u novonastalim okolnostima ponašaju isključivo na stari način.

Propuštena šansa za kvalitetnu raspravu o pozicioniranju Hrvatske u EU

dr.sc. Božo Skoko

Upravo održani izbori zapravo su povijesni, iako ni po čemu ih tako ovih dana nismo mogli doživjeti. Izborom dvanaest političkih predstavnika, koji će nas zastupati u Europskom parlamentu, Hrvatska je završila svoj dugi i naporni put povratka Europi. Sad je potpuno jasno da Hrvatska 1. srpnja ulazi u bezuvjetno punopravno članstvo i sjeda za zajednički europski stol s utjecajnijima i moćnijima. Kako i koliko ćemo to iskoristiti uvelike ovisi o nama, jer nam ne može biti vječni alibi da smo mala zemlja i da ne možemo ni na što utjecati. Uostalom pogledajmo Irsku ili Finsku. Ali ovo su jedni od najbolje organiziranih izbora u posljednja dva desetljeća, ako je suditi po atmosferi koja ih je pratila i razini informiranosti građana o njihovoj važnosti. Imali smo kampanju bez kampanje. Vlada je razdvojila europarlamentarne izbore od onih lokalnih kako bi se građani tobože bolje fokusirali na europske teme. Međutim, proteklih tjedana niti smo vidjeli da javnost brui o Europi, niti smo čuli kvalitetnih rasprava u udarnim medijskim terminima o hrvatskoj ulozi u novoj zajednici, a ni konkretnih ideja i prijedloga u državnim institucijama što naši europarlamentarci mogu učiniti za svoju zemlju. Stoga ne čudi slab odziv birača i percepcija da ovi izbori nisu važni, da novoizabrani zastupnici ionako ne mogu utjecati na našu sudbinu te da je svrha izbora u biti samo uhjebljenje nekolicine odabranih. Naprotiv, bila je to posljednja prilika da trezveno i otvoreno porazgovaramo o izazovima i mogućnostima koje nas očekuju u EU. Međutim, tu smo šansu propustili. Sada iščekujemo formalni ulazak u zajednicu europskih država bez jasne vizije, strategije i bez nacionalnog dogovora o prioritetima, ciljevima i načinima pozicioniranja Hrvatske u novim okolnostima. Vladajući se uopće nisu trudili stvoriti preduvjete za kvalitetnu kampanju jer bi očito građanima morali ponuditi jasnije i konkretnije viđenje te hrvatske uloge u EU. Nažalost, posljednjih godina smo se naslušali kako je ulazak u EU neupitan cilj svih naših nastojanja i od HDZ-ovih, i od SDP-ovih vlada, ali još nismo čuli kako ćemo iskoristiti to članstvo a ne biti iskorisćeni od pragmatičnijih i bolje organiziranih. Nikako da shvatimo da je članstvo u EU samo sredstvo za političko i gospodarsko jačanje Hrvatske te poboljšanje kvalitete života njezinih stanovnika, i da tek sad počinje prava diplomatska bitka! A u toj bitci ćemo itekako trebati učinkovitih, razboritih i patriotskih usmjerenih političara, kakvih ima nekoliko i među novoizabranima.

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu.ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

Margaret Thatcher i Hrvati

Gojko Borić

Hrvati nisu imali baš previše prijatelja među zapadnim državicima, baš obratno, komunistička Jugoslavija uživala je simpatije Zapada gotovo do kraja svoga nečasnog postojanja. Daleko bi nas odvelo ako bismo opisali zašto je bilo tako. No pred sam kraj jugoslavenske agonije javili su se za riječ u korist hrvatske borbe za slobodu nekolicina velikih državnika i povijesnih velikana kao što su bili Papa Ivan Pavao II., njemački kancelar Helmut Kohl i njegov ministar vanjskih poslova Hans-Dietrich Genscher, šef austrijske diplomacije Alois Mock, te britanska premijerka barunica Margaret Thatcher (1925.-2013.), što je za Hrvate bilo veliko iznenađenje jer London nas je uvijek promatrao s više nego kritične udaljenosti, njegove simpatije tradicionalno su bile na strani Srbijana. No barunica Thatcher prekinula je tu neslavnu tradiciju. Stoga joj u povodu odlaska na drugi svijet 8. travnja ove godine treba odati veliko poštovanje. Bila je britanska premijerka od svibnja 1979. do studenoga 1990., dakle pri kraju svoje velike političke karijere donosila je odluke i govorila o prilikama koje su se odnosile i na mladu i tada vrlo ugroženu državu Hrvatsku. Da je samo rekla ove dvije rečenice, koje citiramo po sjećanju, Hrvati je nikad ne bi trebali zaboraviti: „Rat u Jugoslaviji nije građanski rat, to je rat komunističke Srbije protiv demokratskih država Hrvatske i Slovenije“, te „Zašto Tuđmanu zamjeravaju da je nacionalist, pa i ja sam britanska nacionalistkinja.“ U lijevim krugovima i medijima zapadne Europe nacionalizam je prečesto bio poistovjećivan s fašizmom. Konzervativci su uvijek nacionalizam smatrali nešto naglašenijim patriotizmom. O tome možemo raspravljati, ali činjenica je da se na nacionalizam ugroženih naroda treba gledati s više uvidavnosti nego na nacionalizam agresivnih nacija.

Margaret Thatcher bila je velika državica koja je svojom

Dereguliranjem bankovnog sektora britanska vlada pretvorila je London u jedno od najvažnijih središta svjetskoga kapitala (London City). Sjetimo se da su i Tuđmanu podmećali da je rekao kako bi bilo dobro da Hrvatsku preuzme 200 obitelji, ali bilo je to posve drukčije, naime kad su neki u njegovu društvu usput primjetili da se u bogatoj Švedskoj, koja je itekako socijalna država, gotovo sav kapital nalazi u rukama 20 obitelji, Tuđman je odgovorio kako bi bio sretan ako bi švedski model, ali s 200 obitelji, bio moguć u Hrvatskoj. No od tih njegovih riječi nije bilo nikakvih praktičnih posljedica. Ipak se ta kleveta stalno ponavlja kao dokaz za hadezeovsku pljačku Hrvatske koja je najviše stradala od nemoralna bivših socijalističkih direktora i posljedica Domovinskoga rata, a ne od Tuđmanove obitelji i njegovih političkih prijatelja. Drugi najveći „detuđmanovac“ poslije Stipe Mesića, Ivo Sanader, nalazi se pred sudom radi korupcije, a takvih ima još više, nažalost, na slobodi.

Britanska vanjska politika pod palicom barunice Thatcher bila je izrazito u obrani nacionalnih interesa. Kad su Argentinci htjeli osvojiti daleko Falklandsko otočje (Islas Malvinas), gospođa Thatcher nije krznila da pošalje ratnu flotu na nekoliko tisuća kilometara udaljenosti od matice zemlje kako bi obranila taj komadićak britanskoga teritorija. Bez obzira tko je u ovom slučaju u pravu, treba naglasiti da se nasiljem ne smiju mijenjati granice, što se pokazalo od presudne važnosti i pri raspadu bivše Jugoslavije, čiji je republičke granice Banditerova komisija s pravom proglasila državnim i nepromjenjivima. Jugoslaviju se nije moglo spasiti, a i zašto bi, Hrvatska i Slovenija su s pravom bile kao prve republike priznate neovisnim državama, (vidi članak Michaela Martensa u „Frankfurter Allgemeine Zeitung“, 12. 01. 2012., pod naslovom „Oder es wird zerfallen“). Hrvatska je za svoje granice vodila rat, nalazeći se time u vanjskoj politici na crti postupaka barunice Thatcher. Sjetimo se i toga da se Tuđmanu stalno zamjeralo razgovore sa srbijanskim diktatorom Slobodanom Miloševićem kao što su gospođi Thatcher predbacivali kon-

takte sa čileanskim diktatorom Augustom Pinochetom. A to je u hrvatskom slučaju bila je dan od genijalnijih poteza prvog hrvatskoga predsjednika, jer je time „kupovao vrijeme“ kako bi Hrvatsku osposobio za vojno oslobođenje okupiranih područja, dobro znajući da pregovori s Beogradom i njegovim satelitima u Hrvatskoj vode u slijepu ulicu.

Thatcherica se uspješno borila za dobivanje privilegija za svoju zemlju unutar Europske Unije koje su i danas na snazi. Zar to ne bi bio poučan primjer za hrvatske predstavnike u toj zajednici država s različitim nacionalnim interesima? Britanska premijerka bila je jedna od prvih među svojim kolegama u Europi koja je shvatila jedinstvenost počem Mihaela Gorbačova koji je, premda nevoljko, pokopao Sovjetski Savez. Skupa s američkim predsjednikom Rolan-

dom Reaganom i Papom Wojtilom, barunica Thatcher spada u trojku demokratskih državnika zapadnoga svijeta koji su se najuspješnije borili protiv komunizma, bitno pridonjevši njegovom konačnom nestanku s europske političke pozornice. O Thatcherinoj gospodarskoj politici mogu se imati ratličita, čak vrlo suprotstavljena mišljenja, no jedno je sigurno: Britanija je kao cjelina profitirala od nje. Druga je stvar koliko je ta politika razdvojila britansko društvo. Povijesna znanost još nije rekla posljednju riječ o britanskoj premijerki barunici Margaret Thatcher. Isto se može reći i za prvog hrvatskoga predsjednika Franju Tuđmana kojega jedni hagiografski hvale, a drugi iracionalno mrze, no znanstvenici se trebaju potruditi da pronađu istinu koja nije crno-bijela nego nijansirana. Kao što će barunica Thatcher ući u britansku povijesnicu kao velika državica, ništa drukčije ne će biti i u slučaju dr. Franje Tuđmana. Hrvatskoj bismo preporučili da jedan trg u Zagrebu ili u nekom drugom većem gradu Lijepe naše nazove imenom premijerke Margaret Thatcher jer je to ona naveličkim predsjednikom Rolan-

ŽIVOTNA PRIČA OBITELJI MARKIĆ IZ AUGSBURGA

Povratak zavičajju tek po stare dane

Stjepan Starčević

Obitelj Markić je prosječna hrvatska obitelj na radu u inozemstvu. Smiljko i Marijana imaju dvoje djece Katarinu, 18 godina i Anu, 16 godina. Često navrate u Hrvatsku i rodnu Hercegovinu. Evo što mi je Smiljko ispričao o svom životnom putu od Hercegovine do Njemačke.

- Rođen sam 1964. godine u Hercegovini u selu Plavugi, općina Konjic. To je kraj iz kojega se uvijek iseljavalo, ali nikad nije potpuno napušten. U selu su se ljudi bavili stočarstvom i uzgojem voća. Živjelo se dosta teško. Struja je u selo došla tek 1982. godine. Moj

otac je bio sudionik Drugog svjetskog rata, preživio je Blajburg i Križni put. Poslije rata su i mamu odvodili na ispitivanja, čak je dobila pismenu zabranu zaposlenja u bivšoj zemlji punih 26 godina. Iako sam dobro učio nisam se mogao upisati u policijsku školu. I pored svega sam ponosan na moj kraj. Najljepše uspomene me vežu za njega. Već između dva svjetska rata veliki broj stanovništva se iselio u Slavoniju i Baranju. Išli su u potragu za boljim uvjetima života. Poslije Drugog svjetskog rata počelo se iseljavati u zemlje Zapadne Europe. U našem selu bila je osnovna škola do 4. razreda, osmoljetku se zavr-

šavalo u susjednom selu Jaseniku. U srednju se išlo u Konjic ili Sarajevo. Završio sam Višu strojarsku školu u Sarajevu i zaposlio se u Energoinvestu. Za vrijeme školovanja igrao sam nogomet. Bio sam brži od lopte. Na malom nogometnom turniru u Zagrebu su me zapazili ljudi iz Enikona, nogometnog kluba iseljenih Hrvata iz Augsburga i pozvali me da zaigram u Njemačkoj.

Bilo je to vrijeme pred Domovinski rat. Enikon je imao ugovor s MAN-om (tvornica kamiona i teških motora), tako da me čekalo radno mjesto u MAN-u. Nisam se smatrao velikim nogometa-

šem, te sam iskoristio priliku da se dokažem na poslu. Jedne nedjelje, poslije mise upoznao sam Marijanu, svoju suptugu. Bila je to ljubav na prvi pogled. Kad sam je vidio, sebi sam rekao: „Ova bi mogla i u Plavuge“. U Domovini je rat bio sve žešći. Hrvatska je tada bila puna izbjeglica. Rodila nam se Katarina. Otvorio sam obrt za uređenje dvorista i vrtova. Dvije godine kasnije rodila nam se i Ana. Bili smo presretni. Sve nam je išlo od ruke. Nedugo za tim kupili smo kuću.

Počeo sam u suradnju s poznatim hrvatskim tvrtkama (Đuro Đaković, Jugoturbina itd.) Sve je išlo dobro

prve dvije godine. Nadao sam se da ću preko poslova u Hrvatskoj biti bliže mome kraju, mojim Plavuzima. Tad su se pojavili problemi. Predstavnici tih tvrtki su sve češće imali nemoralne, koruptivne ponude, koje nisam mogao prihvatiti. Shvatio sam da tako ne želim raditi. Sve češće su kasnile isporuke, a i kvaliteta proizvoda je naglo opala. Vratio sam se svom poslu u MAN-u. Nogometni klub Enikon je promijenio ime u Trenk. Trenutno sam član uprave kluba i igram za starije. Hercegovinu nosim u srcu, volio bih svoje staračke dane provesti u svom rodnom selu o kojem sam napisao pjesmu.

BOSANCI I HERCEGOVCI U NJEMAČKOJ

Ovdje nam je druga domovina

Belma Fazlagić-Šestić/D. Janjević/sm (dw.de/croatian)

U Njemačkoj živi oko 240.000 stanovnika porijeklom iz Bosne i Hercegovine. Jedna od njih je i Irma Stöckigt, koja je 2006. zamijenila direktorsku fotelju za život u Njemačkoj. Razlog je ljubav. Za vrijeme posjete bratu u Njemačkoj, Irma Stöckigt upoznala je svog današnjeg suprug. „Moj brat je već 20 godina živio ovdje. Često sam ga posjećivala, Njemačka mi se uvijek dopadala, ali nikad nisam mislila da ću ovdje živjeti“ – kaže ova ekonomistica. Ipak, početkom 2006. godine, preselila se baš u tu zemlju i sada živi u blizini Wuppertala. Irma Stöckigt rođena je 1970. u Travniku i studirala je u Zagrebu. Nakon toga je radila u Sarajevu, u jednoj međunarodnoj firmi. „Upravljala sam timom od 50 ljudi. Profesionalni napredak mi je bio važan.“ Pa ipak, Irma se odrekla tog zaposlenja, kako bi živjela sa suprugom u Nje-

mačkoj. Većina ljudi koji se presele iz Bosne i Hercegovine u Njemačku, to rade iz savim drugih razloga. Tijekom rata 1992.-1995. oko 350.000 izbjeglica potražilo je utočište u Njemačkoj. Mnogi od njih su se kasnije vratili ili otišli u druge zemlje. Prema podacima Agencije za statistiku BiH, još od raspada Jugoslavije 1991. u Njemačkoj živi oko 113.000 građana Bosne i Hercegovine.

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH nema

precizne podatke o tome koliko je građana otišlo u Njemačku poslije rata. Zamjenica ministra Ruzmira Tihić-Kadrić kaže da vlasti imaju samo broj ljudi koji su se odjavili. „Ali to kod nas nije obavezno, zato se i pozivamo na njemačke statistike. One su pouzdane.“ Prema tim podacima u Njemačkoj živi oko 240.000 osoba koje potječu iz Bosne i Hercegovine. Oko 80.000 posjeduje njemačko državljanstvo. „Poslije rata iseljavanje se nastavi-

lo, uglavnom iz gospodarskih razloga, ali bilo je i dosta spajanja obitelji. Osim toga, posljednjih godina u Njemačku su otišli mnogi mladi ljudi, kako bi tamo studirali“ – kaže Ruzmira Tihić-Kadrić. Bosna i Hercegovina gubi stručan kadar, posebno liječnike, zato što Njemačka, ali i cijela EU traži mlade i dobro obrazovane migrante. I Irma Stöckigt želi iskoristiti svoje obrazovanje u Njemačkoj. Za sada ova majka dvoje djece radi u osnovnoj školi kao asistentica za integraciju. Ona pomaže djeci s posebnim potrebama da savladaju školsku svakodnevicu. Povratak na staro zanimanje za nekadašnju menadžericu nije moguć: „Na početku sam se potpuno posvetila obitelji i nisam razmišljala o nastavku karijere. Ali kada sam se kasnije pokušala vratiti svojoj profesiji, naišla sam na brojne prepreke.“

Jedna od njih je i velika konkurencija na tržištu rada. „Zapravo, gotovo sva mjesta u svijetu poslovanja gotovo

su uvijek popunjena. Željela bih da u gospodarstvu postoji više razumijevanja za majku s malom djecom, da moje radno vrijeme bude malo fleksibilnije.“ Prijavila se na puno oglasa, uključujući i one za radna mjesta s nižim kvalifikacijama ali uspjeh izostaje. „Željela sam raditi pola radnog vremena i nijednom nisam dobila poziv na razgovor.“ U Njemačkoj je naročito teško uklopiti porodicu i posao, misli 42-godišnja Irma Stöckigt. „U Bosni i Hercegovini to je drugačije. Mnoge majke rade puno radno vrijeme, ali imaju više podrške.“ Bake, tete ili braća i sestre čine su tu da pripaze na djecu nekoliko sati. Ipak, Irma ne gubi nadu da će jednog dana biti menadžerica i u Njemačkoj – i najviše bi voljela da to bude u nekom međunarodnom poduzeću.

Ne kaje se zbog odluke da napusti svoj raniji život i ode u Njemačku. „Moj ukupan dojam je da sam imala samo pozitivna iskustva.“

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu.ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

Damir Dragun

DARMSTADT BIO DOMAĆIN HRVATSKOM KULTURNOM TJEDNU ZA PAMĆENJE

Spektakl hrvatske kulture oduševio Nijemce

Petar Čosić

Najveći spektakl hrvatske kulture u Njemačkoj ove godine se dogodio u Darmstadtu! Povodom ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju, Hrvatski svjetski kongres u Njemačkoj i Hrvatska katolička zajednica Darmstadt na noge su stavili vrhunski program s izuzetnim sudionicima. Tematski su pokrivena područja književnosti, znanosti, filma, umjetnosti, plesa i glazbe. Odaziv publike bio je odličan tijekom cijelog tjedna u Darmstadtu, a u posebnom pamćenju će mnogima zasigurno dugo ostati nastupi uživo nacionalnog Ansambla narodnih pjesama i plesova „Lado“ u dvorani Böllenfalltorhalle,

u Luisencentru i u crkvi sv. Fidelisa.

No, krenimo redom. Hrvatski tjedan kulture otvoren je posebnom svečanostu u prostorijama Justus Liebig Haus u Darmstadtu. U nazočnosti veleposlanika Republike Hrvatske dr. Mira Kovača, gradonačelnika Darmstadta Jochena Paritscha, predstavnice Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske mr. Katharina Hinić, generalnog konzula RH u Frankfurtu Josipa Špoljarića i mnogih ostalih uzvanika i gostiju uvertiru u cjelotjedni program u Darmstadtu pružio je inicijator i autor projekta mr. Edi Zelić.

Živjela Hrvatska u Europskoj uniji „Kroz Hrvatski kulturni

tjedan u Darmstadtu s jedne strane želimo jačati suradnju na području kulture između Njemačke i Hrvatske, ali isto tako obnoviti i osnažiti kooperaciju Hrvatske katoličke zajednice s gradskim vlastima u Darmstadtu. Važno nam je ukazati na kulturne posebnosti Republike Hrvatske uoči punopravnog pristupa Europskoj uniji, a isto tako naglasiti odličnu integraciju Hrvata u njemačko društvo, posebno ovdje u Darmstadtu, gdje naša zajednica postoji već više od četrdeset godina. Na koncu ovom prilikom želim pomoći potrebnoj djeci u gradu Darmstadtu odnosno udruzi Kinderschutzbund, rekao je Zelić, ujedno zahvaljujući sponzorima, pokroviteljima i podupirateljima pro-

jektu „Hrvatskog kulturnog tjedna“. „Kroz volonterski rad uspjeli smo staviti jedan projekt na noge koji na vrhunskoj razini, u različitim fasetama prikazuje hrvatsku kulturu, umjetnost, književnost, znanost i film. Živjela Hrvatska u Europskoj uniji!“, kazao je Edi Zelić.

Kroz program na pozornici Justus Liebig Haus sjajno nastupili su Karolina Kovač sa svojim interpretacijama pjesama „Da se opet tebi vratim“ i „Tuga dolazi kasnije“ te vrhunski gitarist Mario Raič iz Kassela koji je predstavio djelo „Dionisio Aguado - Rondo Brillante“ i „Michael Tröster - Prelude Nr. 7“. Edi Zelić još je jednom prezentirao sadržaj festivala kulture u Darmstadtu, dok je Mato Radić, direktor Hrvatske turističke zajednice u Njemačkoj, kao jedan od glavnih pokrovitelja večeri, govorio o Hrvatskoj kao jednoj od najpopularnijih

ke Hrvatske u Europsku uniju te je rekao da je datum 1. srpnja zaista dan vrijedan posebne zdravice.

Čuvajmo svoje, poštujućmo tuđe

U ime Državnog ureda Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan RH, mr. Katharina Hinić, čestitala je organizatorima na uloženom trudu kako bi se tijekom tjedna kulture njemačka javnost, a posebice mladi, uživo upoznali s Hrvatskom i njenom bogatom baštinom, ali i suvremenim djelima koja su doprinos napretku na raznim područjima ljudskog života. „Hrvati su narod koji je uvijek bio vrlo privržen svojoj domovini, stoga je lijepo vidjeti Hrvate drugog pa i trećeg naraštaja koji su očuvali hrvatski identitet, kulturu i jezik istodobno poštujući zemlju u kojoj žive i koju također smatraju svojom domovinom“, rekla je Katharina Hinić.

Veleposlanik Republike Hrvatske dr. Miro Kovač također je zahvalio i čestitao organizatorima na programu Hrvatskog kulturnog tjedna. Kovač je zahvalio i gradu

Darmstadtu i gradonačelniku Partschu na gostoprimstvu te je govorio o dugogodišnjoj želji i ambiciji Republike Hrvatske da se priključi Europskoj uniji. Veleposlanik RH ocrtao je put od osamostaljenja preko prvih faza približavanja Europskoj uniji, sklapanja asocijacijskog sporazuma, vođenja pregovora, sve do ratifikacije pristupnog ugovora i punopravnog u članjenja koje će se dogoditi 1. srpnja.

Plejada uzvanika u Darmstadtu

U prigodnom programu na pozornici Justus Liebig Haus nastupili su Karolina Kovač sa svojim interpretacijama pjesama „Da se opet tebi vratim“ i „Tuga dolazi kasnije“ te vrhunski gitarist Mario Raič iz Kassela koji je predstavio djelo „Dionisio Aguado - Rondo Brillante“ i „Michael Tröster - Prelude Nr. 7“. Edi Zelić još je jednom prezentirao sadržaj festivala kulture u Darmstadtu, dok je Mato Radić, direktor Hrvatske turističke zajednice u Njemačkoj, kao jedan od glavnih pokrovitelja večeri, govorio o Hrvatskoj kao jednoj od najpopularnijih

turističkih destinacija u Europi. Kratkim filmom posjetiteljima su dodatno dočarane ljepote hrvatskog Jadrana.

Mnogobrojni uzvanici, među kojima su bili poznata glumica i pjevačica Dunja Rajter sa svojim suprugom Michaelom Eichlerom, članovi predsjedništva HS-KNJ Petar Čosić, Franjo Pavić, Franjo Akmadža, Mario Juričević, Kruno Šimović te Marina Samardžić, zatim fra Nediljko Brečić, voditelj Hrvatske katoličke zajednice Darmstadt te časne sestre Damjana Damjanović i Anđela Milas, predstavnice Kinderschutzbund Darmstadt, Gisela Gütschow i Ulrike Bonitz-Reus, Ankica Ronji (HTZ), Tonči Vanjak (Via-duk), odvjetnik Alois Kovač i mnogi drugi uživali su do u večernje sate uz hrvatske specijalitete te ekskluzivna hrvatska vina „Štimac No. 1“ i „Nevina Saint Hills“ iz uvoza uspješne Münchenske tvrtke CM Exklusive Weine.

Uporabna uputa za Hrvatsku

U nastavku „Tjedna hrvatske kulture“ u prostorijama

Literaturhaus Darmstadt svoju je novu knjigu pod naslovom „Gebrauchsanweisung für Kroatien“ (Uporabna uputa za Hrvatsku) predstavila književnica Jagoda Marinić. Marinić je premijerno pročitala nekoliko kratkih ulomaka i priča o hrvatskim ključnim i prepoznatljivostima. Kratke pozdravne riječi održali su Adrienne Schneider u ime Literaturhaus Darmstadt te Edi Zelić za organizatore priredbe, Hrvatski svjetski kongresi u Njemačkoj i Hrvatsku katoličku zajednicu Darmstadt.

Jagoda Marinić je čitala o svom viđenju Zagreba, hrvatske metropole koja se uvijek percipirala jednu stepenicu niže od Beča. Pravedno ili nepravedno, dobro je pitanje. Posebno upečatljiv dojam ostavila je priča „Baba Jaga“, odnosno crtica koje opisuju bakice koje uzduž unutrašnjosti kraj cesta prodaju sireve, med i ostale domaće proizvode. Mnogim situacijama i anegdotama Marinić je nasmijala prepunu dvoranu u kući literature u Darmstadtu. Posebice priča o prefriga-

nom zadarskom iznajmljivaču apartmana „Jozi“ otkrila je svu raskoš dalmatinskih poštala i načina da se turisti na simpatičan način izvuče iz džepa. Knjiga u izdanju „Piper Verlag“ svakako je za preporučiti svima koji Hrvatsku žele posjetiti ili je već dobro znaju, pa u pričama Jagode Marinić mogu prepoznati i dio vlastitih iskustava.

Tijekom priredbe Jagoda Marinić odgovarala je i na pitanja moderatora Andreasa Lehmann, a za glazbeni ugođaj pobrinula se mlada učenica Katarina Mihaljević iz Hrvatske katoličke zajednice u Darmstadtu. Gosti su nastupili ugodne razgovore o Hrvatskoj uz domaće specijalitete i vino.

Neponovljivi profesor Đikić

Znanost je bila u središtu pažnje trećeg dana hrvatskog kulturnog festivala u Darmstadtu. Trenutno najuspješniji i najpriznatiji hrvatski znanstvenik, prof. dr. Ivan Đikić održao je izuzetno zanimljivo predavanje o izazovima znanosti u borbi

protiv tumora. U reprezentativnim prostorijama hessenskog državnog arhiva brojni gosti su sa zanimanjem pratili izlaganje dr. Đikića o ulozi matičnih stanica u ljudskom organizmu, nastanku tumora i aktualnim mogućnostima liječenja, odnosno sprečavanja širenja opake bolesti. Odličnim primjerima i slikovitim podlogama, čak i filmskim animacijama Đikić je impresionirao prisutne goste, među kojima su bili i hrvatski generalni konzul Josip Špoljarić, njegovi bosanskohercegovački kolege Nikica Katarina Mihaljević iz Hrvatske katoličke zajednice u Darmstadtu. Gosti su nastupili ugodne razgovore o Hrvatskoj uz domaće specijalitete i vino.

Dr. Đikić je, među ostalim, pokazao statističke podatke o najčešćim malignim oboljenjima kod žena i muškaraca te je preporučio redovne preglede kod liječnika, jer samo ranim otkrivanjem tu-

DON PAVO CRNJAC IZ RAME, NAKON VIŠE DESETLJEĆA UPORNOG TRAŽENJA

Nakon sedamdeset godina pronašao grob svoga oca

Mirela Tučić

U Ramskoj zajednici Zagreb prikazan je dokumentarni film pod nazivom "U potrazi za očevim grobom". Ovo prikazivanje bila je prilika da se javnost prisjeti teških povijesnih trenutaka kroz koje su prošli ljudi Ramskog kraja u razdoblju 1942. - 1945. godine. Naime, tijekom Drugog svjetskog rata u redovima Hrvatske legije sudjelovali su i mladi ljudi iz Rame, i to na Istočnoj fronti 1942. godine, u jednoj od najkrvavijih bitaka rata - bitci za Staljingrad. Jedan od takvih ljudi bio je i Stipan Crnjac, pripadnik Lako-prijevoznog zdruga Hrvatsko-talijanske legije. Stipan je bio rodom iz župe Uzdol, a poginuo je krajem 1942. u žestokim borbama s Crvenom armijom. Svećenik iz Zagreba Pavo Crnjac, Stipanov sin,

svoga oca nikad nije upoznao, a rođen je iste te godine kada mu je otac otišao u rat. To je bio jedan od glavnih razloga koji ga je nagnao da, nakon više desetljeća upornog istraživanja sudbine hrvatskih ratnih stradalnika među kojima je i njegov otac, svoj istraživački put konačno dovrši odlaskom u Rusiju i područja jugozapadno od rijeke Volge, gdje su se vodile navedene ogorčene borbe.

Tako je velečasni Pavo nakon 70 godina uspio pronaći grob svoga oca - točnije grobnicu s posmrtnim ostacima hrvatskih i talijanskih vojnika - te je o svemu tome uspješno napravio prigodan dokumentarni film.

Sam film, koji u pola sata dosta spretno dočarava ratni put Hrvatskih legionara u službi NDH i III. Reicha, posebno je svjedočanstvo o sud-

Oca nije upoznao

Stipan Crnjac je bio rodom iz župe Uzdol, a poginuo je krajem 1942. u žestokim borbama s Crvenom armijom. Njegov sin Pavo koji trenutno živi u Zagrebu, svoga oca nikad nije upoznao, a rođen je iste te godine kada mu je otac otišao u rat. Velečasni Pavo tek je nakon 70 godina uspio pronaći grob svoga oca - točnije grobnicu s posmrtnim ostacima hrvatskih i talijanskih vojnika.

bini stotina hrvatskih mladića koji su spletom nesretnih okolnosti stradali u oluji velikog rata, našavši se na kraju na strani poraženih. Rijetki preži-

vjeli iz tog razdoblja morali su proći strahote zarobljeničkih logora kao i ponovnu borbu u sklopu prinudne Jugoslavenske brigade kada su namjerno bačeni u borbu s Nijemcima u sklopu gorućeg Srijemskog fronta 1944.-'45. Da bi stvarile gore, poslije su u komunističkoj Jugoslaviji djeca poginulih i preživjelih Hrvata iz

ove priče nosila teret obilježnosti kao djeca 'neprijateljskih vojnika i neprijatelja socijalističkog sustava'. Nakon filma, publika je mogla sudjelovati u prigodnoj raspravi. U njoj je bilo riječi i o četničkom zločinu u Rami koji se dogodio u listopadu 1942. godine. Tada je Rama bila pod vojnom nadležnošću talijanske vojske.

Obratite nam se s povjerenjem:

PRIJEVODI - SAVJETOVANJE

Ružica Tadić Tomaz
Königstr. 71/3, 90402 Nürnberg

Tel.: +49 (0) 911-932 58 23
Fax: +49 (0) 911-932 58 24
Mob.: +49 (0) 176-704 58 493
kontakt@infohilfe-plus.de
www.infohilfe-plus.de

info@croatia-presse.de

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu.ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

FRA ZVJEZDAN O FRA ZVJEZDANU

Prava istina o bolesti

Fra Zvezdan Linić

Dugujem svim prijateljima Tabora, svim čitateljima biltena i svima koji me prate iz prve ruke nekoliko riječi u vezi moje bolesti, liječenja, budućnosti. Internetom, osobito na facebook-u lutaju svemogućie izjave. Zadnja je da sam čudesno ozdravio. To nije iz mog izvora. Ja vjerujem. Ja se osjećam prilično dobro, ali fizički malo umorno jer sam oslabio 12 kg. I držim Isusa za ruku (pazite, ne doslovno fizički nego srcem!). Ali želim da liječnici potvrde moje ozdravljenje i znam da

je onda to čudo Božje ljubavi.

- Ja imam 72 godine života. Smatram to već čudom Božjim, a pogotovo da mogu intenzivno raditi za Kraljevstvo Božje na način kako su mi to poglavari omogućili u zadnjih 16 godina u Kući susreta TABOR. Bogu sam zahvalan za sve godine mog sveničništva, a osobito za ove zadnje godine. Prema tome od Gospodina kao dar prepoznajem radosti dubokih susreta u vjeri, mogućnost svjedočenja, svaki susret u molitvi s pojedincima, svaku ispovijed, sve! Prihvaćam od Gospodina zdravlje, umor, bolest: sve se pretvara u milost Božju, pričao je fra Zvezdan Linić.

Sadašnja situacija: Početkom ožujka moj lokalni doktor koji redovito brine za moje zdravlje već godinama primijetio je intenzivniji umor i predložio je bolnički boravak zbog intenzivnijih pregleda. U KBC „Sestre milosrdnice“ u Vinogradskoj primljen sam i tamo boravio 10 dana. Bio sam okružen izuzetnom pažnjom, praćen vrlo profesionalno, obavio puno pregleda i bio pod aparatima. Ja se volim našaliti: kad odeš na takve pretra-

ge, liječnici moraju nešto naći. No, oni su se iskreno trudili da mi pomognu gdje oni to mogu. Našli su ne baš bezazlenu dijagnozu u glavi tumorsne naravi koja zahtijeva hitnu i radikalnu intervenciju. Oni to zovu „Glioblastioncerebri“ tumorsno. A možda sam i nešto krivo napisao. Svakako glavni koji tu kliniku vodi, dr. Rotim mi je rekao da je ozbiljno. On je u tom pogledu više operater, ali je sam predložio, zbog svega što on vidi iz nalaza, da bi bilo bolje odmah zračenje i kemoterapija da se vidi može li se držati pod kontrolom i može li se smanjiti. I tako sam krenuo u terapiju i evo za par dana nadam se da ću završiti prvu udarnu terapiju: 30 radio zračenja i paralelno s time pijem u tabletama kemoterapiju. Izdržavam dobro, a na kraju će napraviti kontrolu i reći daljnju strategiju liječenja. Moram reći da sam izuzetno dirnut njihovom brigom, osobnim pristupom, ljubavlju. Jako vjerujem našim liječnicima. Molim Boga za njih, a i vi kad molite za mene molite i za njih da im Bog da svjetlo, pomoć u radu, snagu (a možda i čvršću vjeru). Prema tome „stanovite

glasine“ da sam se rušio, da sam padao, da sam operiran, da sam ozdravio nisu od mene niti odgovaraju istini: ne volim da netko ni u ime svoje neke karizme spoznaje širi to kao od Duha Svetoga. A nešto najljepše u mojoj priči ste mnogi od vas: dobivam tisuće poruka po svim elektroničkim kanalima da se mole za mene; dobivam divne kratke i dulje molitve; dobivam izjave ljubavi i ohrabrenja. Svijet je pun ljubavi i ta spoznaja me grije i osjećam silnu zahvalnost za sve vas. Nemoguće je ne biti zdrav i veseo, zahvalan i pun nade pored svih vas. Vi ste moja logistika pred Bogom. Hvala vam. Zato sam odlučio nastaviti redovito raditi na Taboru s duhovnim obnovama jer to mi je najbolja terapija. Dodite! U ovom biltenu imate programe do Velike Gospe i malo dalje. Volim vas i blagoslivljam.

WIR SCHAFFEN STRUKTUR...

...AUCH IN IHR BAUVORHABEN!

Putz

Stuck

Trockenbau

Fassaden

Sanierung

Umwelt

Nutzen Sie unsere über 30-jährige Erfahrung - wir beraten Sie gerne!

Iskoristite naše 30-godišnje iskustvo!

HVP
Ihr Stukkateur & Trockenbauer
Meisterbetrieb
Bültbek 4
D - 22962 Siek (bei Hamburg)
Tel.: +49 (0) 4107 /1891
Fax: +49(0) 4107 /1893
E-Mail: info@hvp-gmbh.de
www.hvp-gmbh.de

SESTRA VEDRANA LJUBIĆ IZ RAME, PUNIH 15 GODINA

Ni sanjala nisam da će jednoga dana Afrika biti moj dom

Mirela Tučić

RAMA - Sestra Vedrana Ljubić, misionarka u Ugandi rođena je u župi Uzdol u Rami prije 50 godina. U razgovoru s njom, doznajemo kako ni sanjala nije da će jednoga dana Afrika biti njezin dom. I iako joj je bila silna želja poći u misije u Afriku, nije joj bilo lako napustiti domovinu. A kaže, o Ugandi nije ništa znala.

“Nije tada bilo prilike kao danas otići na Internet, pa potražiti. Ideš kao Abraham, s vjerom pa što Bog da”, govori nam s. Vedrana koja je svoju želju za misijom svojim poglavarima izrazila davne 1983., a u misije otišla tek 15 godina poslije. No, kako je kazala, Bog ima svoj plan, njemu se ne žuri.

Priprema za misije

“Najprije sam morala proći kroz školovanje i redovničku formaciju od 1975 – 1985 u Zagrebu. Nakon toga sam bila u župi Križevci gdje sam djelovala kao katehistica i orguljašica. Poglavari su me 1985. poslali u Sarajevsku ka-

tedralu, pa potom 1998. u nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovac. Tu sam bila samo godinu dana nakon čega sam otišla u Tuzlu, vježbati se u ‘misionarenju’. U Misijsku centralu u Sarajevu sam potom radila za misije, što je neposredna priprava za Afriku. Dogodio se domovinski rat, poglavari me poslaše u Englesku učiti jezik te tek 1998. odlazim u Afriku”, opisala je s. Vedrana ukratko svoj put do Afrike. Za cijelo to vrijeme sanjala je o posjetima sela i propovijedanju Riječi Božje Afrikancima.

Kako je priprema dugo trajala, njezina obitelj kao da nije vjerovala da će se to ikad dogoditi, no kada je trebalo poći, najviše je bio zabrinut otac, jer se bojao što bi se s njom, ženskom glavom, moglo dogoditi u tuđem svijetu.

“Sestre se ni dan danas nisu pomirile da sam daleko od njih”, govori nam s. Vedrana koja se danas nalazi u mjestu Rushooku. Došavši tu, susrela su se s brojnim problemima, a u početku nije ni imala ni kuću u kojoj bi stanovala. Me-

đutim, još četiri sestre koje su došle sa s. Vedranom ubrzo su se snašle i ‘zavrnule rukave’ te počele graditi samostan, a kasnije su napravile i ambulantu, školu i mlin za mljevenje žitarica. Sve što su uradili, uradili su ručno, motikama, lopatama i karijolama tako da je tre-

balo dosta vremena dok se sve to završilo.

Tradicija žrtvovanja ljudi

Svako podneblje ima svoje poteškoće. Uganda je među prvim od afričkih zemalja s postotkom oboljelih od opake bolesti AIDS-a, a ljudima oboljelim od te smrtonosne bolesti nastoji se pomoći, život olakšati i produžiti ga koliko se može. Ipak, govoreći o Ugandi s. Vedrana kaže da je ovo jedna prekrasna zemlja u kojoj ne bi trebalo biti gladi.

“Uganda je bogata dvjema sjetvama. Međutim, kada se plodovi uberu, nemaju ih gdje

staviti da se sačuvaju od vrućine, pa se brzo sve ucrva i saginje”, kaže nam s. Vedrana.

Međutim, ono najstrašnije s čim se susreće svih ovih godina jest žrtvovanje ljudi koje je u ovoj zemlji postalo tradicija.

“Većinom se žrtvuju nevina dječica. Novine su pune takvih slučajeva. Ako se netko želi obogatiti, otići će kod vrača pitati za savjet, a vrač će tražiti svoj danak – puno novca i žrtve nevinih ljudi”, ogorčena je s. Vedrana.

Sestra Vedrana svake treće godine dolazi u Ramu, posje-

JE MISIONARKA U UGANDI

titi obitelj, rodbinu i prijatelje. Kaže da je lijepo biti u svojoj domovini, ali ništa se ne može porediti s ovim zadatkom koji joj je Bog namijenio.

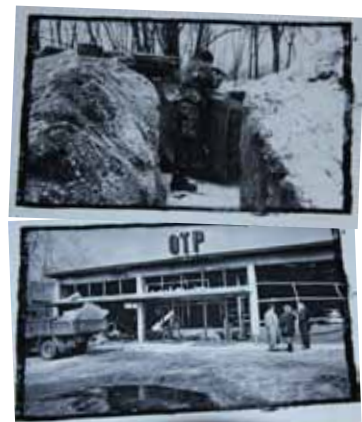
“Vjerujem u Božju blizinu, a ovdje možda čak i više. Sretan sam kad idem u domovinu, ali još sretnija kad dođe vrijeme povratka među svoje Afrikance. Znam da je to ludo, ali što ja mogu kad je tako”, sa smijehom nam kaže s. Vedrana.

Školovanje djece prioritet

Zalaganja s. Vedrane u župi su raznolika. U početku je sa svećenicima hodala po filijalama na misu, posjećivala ljude, gradila kuće za siromahe. Trenutno školuje 90 djece. “Ja sam vidjela potrebu školovati djecu. Ako znaju za bolje – sami će se boriti. Netko je rekao da je bolje dati im mrežu da love sami ribu nego loviti ribu za njih. Pokazalo se da je to dobro. I jako sam s time zadovoljna. Ovom prilikom želim zahvaliti svima na pomoći u školovanju djece. Ja sama ne bih ništa mogla, a uz pomoć mogu puno toga”, kazala je s. Vedrana.

Izložba Marina Topić u Stuttgartu

Generalni konzulat Republike Hrvatske u Stuttgartu pored svakodnevnih konzularnih poslova nastoji građanima i posjetiteljima na prikladan način pokazati i dio kulturne baštine i radove umjetnika iz svih krajeva Hrvatske. Tako je upravo otvorena dokumentarno-umjetnička izložba osječkog umjetničkog fotografa Marina Topića na kojoj su prikaza-

ni njegovi radovi nastali tijekom Domovinskog rata ali i najnovije fotografije pejzaža i ljudi Slavonije i Baranje. Da jedna slika govori tisuću riječi poznata je izreka, rekao je u prigodi otvorenja izložbe fotografija njegov kolega i prijatelj iz Osijeka, novinar Žarko Plevnik. U fotografijama osječkog umjetnika Marina Topića posjetitelji mogu „pročitati” nekoliko desetaka tisuća riječi ispisanih njegovom stručnom „rukom” i umjetničkim okom. Marin Topić, majstor umjetničke fotografije, tih ratnih dana u Osijeku nije bio samo vrijedan kroničar događanja već i značajan dokumentarist čije su fotografije obišle svijet. Njegove crno-bijele fotografije će i budućim generacijama biti putokaz kako se i u najtežim i najtragičnijim trenucima može sačuvati duh i osjećaj za umjetnički izražaj. Komparirajući te kontraste Marin Topić na najbolji način želi pokazati zapravo usku povezanost ljudi ovoga kraja Hrvatske isprepletenu tragičnim događajima nedavne prošlosti ali i sadašnjeg trenutka. Dok one, crno-bijele, nastale u ratu nijemo govore o stradanjima i strahotama koje su pogodile Slavoniju i Baranju, ove novijeg datuma, u boji, pokazuju svu ljepotu i raskoš slavonsko-baranjskog pejzaža i ljude u svakodnevnom trenucima života. Izložene fotografije Marina Topić posjetitelj daju pravu sliku tih ratnih dana u Osijeku koja je prošlost, prošlost koja se nikada ne smije zaboraviti, zaključio je Plevnik. Dobrim poznavateljima umjetničke i dokumentarne fotografije ime Marina Topića nije nepoznato. Uz brojne izložbe on je do sada izdao, u suradnji s hrvatskim književnicima i autorima, nekoliko značajnih foto-monografija koje su visoko ocijenjene kako u kulturnim krugovima tako i kod tako zvanog običnog, svakodnevnog čitatelja. Otvarajući izložbu generalni konzul Republike Hrvatske u Stuttgartu Ante Civarčić je naglasio da se postavljajući fotografije Marina Topića Generalni konzulat želi posjetiteljima pokazati sve strahote ratnih zbivanja u Domovinskom ratu ali i ljepotu i ponos ljudi Slavonije i Baranje. (zd)

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

INTERVJU PROF. DR. TOMISLAV SUNIĆ

Svaljivanje krivnje na drugog Hrvatima je alibi za intelektualnu lijenost i nedostatak identiteta

Marijana Katalinić

- Hrvatska je duboko kontaminirana, s jedne strane hajdučko - partizanskim duhom, a s druge strane, plemenski - regionalnim nacionalizmom. Svatko tko odskaka od tog klansko - partizanskog mentaliteta, svatko tko ima prvo-rasredne profesionalne reference, opasan je za hrvatsku javnost. On u javnom životu nema što tražiti. On je prijatelj - ističe dr.sc. Tomislav Sunić. Prof. dr. Tomislav Sunić je bivši profesor političkih znanosti u SAD-u, prevoditelj i autor više knjiga na

engleskom i francuskom jeziku. Autor je knjige 'LaCroatie; unpays par défaut?' (Avatar, 2010). Hrvatska realnost – uvijek nekako krvava, pokornička i ozlojađena. Usudi li se netko napokon progovoriti: koji je to hrvatski problem? Smijemo li našu 'čvrstinu' pripisati komunistima, Srbima, Austrijancima i Mađarima? Tko je kriv što mi jesmo takvi kakvi (je)smo?

Sada, nakon uspostave države Hrvatske, možemo kazati gdje leži srž problema. Ponovno gledamo klasičan primjer izgradnje 'negativnog identi-

teta' kod hrvatskih građana. Do jučer smo bili fiksirani na stvarnu i nestvarnu srpsku prijetnju. Veliki broj Hrvata gradio je i još gradi svoj identitet isključivo na antisrpsstvu. Prije toga su Hrvatima bili krivi Mađari i mitski Dragec Hedervary (Ne zaboravimo da je za vrijeme Hedervarija izgrađen cijeli donji grad Zagreb!). A prije toga, Mleci, Turci, itd. Tradicionalno, svaljivanje krivnje na 'Drugog' među Hrvatima je alibi za intelektualnu lijenost i nedostatak identiteta. Djelomično je takav podanički mentalitet uvjetovala i Katolička crkva koja je tradicionalno stvarala društvenu klimu da Hrvati moraju biti papskiji od pape. U modernom sekularnom izdanju, to je oblikovalo ponašanje da treba biti veći Jugoslaven od Srba, ili revniji udbaški cinkaroš od saveznog jugo-udbaša. Danas vidimo sličnu psihološku matricu u parodiji eurofilije kod hrvatskih službenika koji se žele dokazati većim europeistima od samih čelnika Europske Unije. Je li za to kriv naš oslabljeni genetski fond ili politička sredina? Vjerojatno ovo prvo. Nakon biološke katastrofe 1945. i nakon likvidacije cjelokupne hrvatske građanske klase, Hrvati postaju obezglavljeni i iskompleksirani narod bez pravih modela i bez pravih elita. Velikim dijelom je naš genetski fond dodatno oslabljen u nedavnom Domovinskom ratu. Masa poginulih hrvatskih dragovoljaca imali su psihofizičke-karakterne kvalitete koje sve rjeđe danas srećemo. Od 1945. godine prati nas negativna sociobiološka selekcija

u politici, školstvu, medijima, ekonomiji ... Sluge pokorne prema višima, bahati i otresiti prema nižima. Napokon smo dobili naše predstavnike u EU parlamentu. Realno, što možemo očekivati? Imamo li pravo već sada pripisati bahatost i manjak solidarnosti onima koji će predstavljati u Bruxellesu? Hoće li se hrvatska intelektualna kritičnost napokon usmjeriti ka stručnosti i sposobnosti, a ne veličini plaće?

Riječi 'stručnost i sposobnost' su najveći poslijeratni štos kojeg slušam svaki dan. Zagreb i Hrvatska vrvi sa 'doktorima', 'mr. sc.' i razno raznim dekorativnim titulama iza kojih u pravilu ne stoji ništa. Upravo kao i riječi 'strateški planovi', 'tranzicije', 'resursi' ili 'transparentnost'. Te riječi su vrsta jezičnog mlaćenja prazne slame, upravo kao mlaćenje bivših samoupravnih jugokomunističkih izraza poput 'nema alternative Titu i Jugoslaviji'. Dapače, tek ako ste danas vrlo stručan u svom poslu i karakterna osoba, te ako stavljate interese općeg dobra iznad sebe i vaše djece, društvo vas proglasi luđakom. Kao povratnik i bivši profesor u Americi to sam na svojoj koži najbolje u Hrvatskoj osjetio. Hrvatska je duboko kontaminirana, s jedne strane hajdučko - partizanskim duhom, a s druge strane, plemenski - regionalnim nacionalizmom. Svatko tko odskaka od tog klansko - partizanskog mentaliteta, svatko tko ima prvorazredne profesionalne reference, opasan je za hrvatsku javnost. On u

javnom životu nema što tražiti. On je prijatelj. To sam kao državni službenik najbolje osjetio. Čim ste bolji i profesionalniji tim više predstavljate opasnost za svoju radnu sredinu i automatski stvarate neprijatelje. 'Ne talasaj družu', 'uravnolovka' i fingirani papirološki posao - to je svakodnevica Hrvatske. No nemojte se zavaravati. Takav duh je i u visoko centraliziranoj i birokratiziranoj 'Euroslaviji' koja nosi romantično Europska Unija.

Najavljeno je kako dolazi do ujedinjavanja hrvatskih intelektualaca koji će našu zemlju izbaviti iz lošeg stanja. Uspavani i rijetko aktivni hrvatski intelektualci odjednom ustaju i udružuju se. Što možemo očekivati? Revoluciju, preokret, preustroj, novu hrvatsku povijest ili ništa?

O, tko su ti hrvatski intelektualci? Poznam nekolicinu njih koji stvarno imaju profesionalne kvalitete i karakter. Ostaje misterij da se nikako ne možemo skupiti. Ima tu par kvalitetnih ljudi koji se javljaju na vašem portalu i nešto u 'Hrvatskom tjedniku'. No nemojte se zavaravati. Pogledajte stanje među pravašima ili tzv. hrvatskim nacionalistima na tzv. hrvatskoj desnici. Njihovo neodgovorno ponašanje ravno je veleizdaji. Svi su podijeljeni u bezbroj sektu, u klanove, svatko ima fiksnu ideju da bude šef. Pretpostavljam da se svatko od njih u svom selu žele pohvaliti: 'ženo bit ću ministar!' Tako ruglo od hrvatstva najviše diskreditira Hrvatsku, a nikakvi komunisti niti Jugoslave-

ni niti neke mračne i nevidljive sile. Svojevremeno sam pisao da kada bi tzv. desnica ili tzv. oporba dobila vlast na pladnju u Banskim dvorima, začas bi se počela međusobno stolicama mlatiti. Ako se ne varam jedan branitelj, čini mi se general HOS-a Ante Prkačin, rekao je, kada je branio jedno mjesto u Posavini, a JNA tenkovi tek što nisu ušli u grad, hrvatski provincijski velemože debatirali su tko će biti ministar, a tko doministar. U političkim znanostima takva vrsta politike zove se 'infrapolitika'. Ista je stvar danas. Hrvatska tone, a politička klasa fantazira o sretnoj EU budućnosti.

Što nam donose prosvjedi po hrvatskim trgovima? Sve češće se prosvjeduje – poljoprivrednici, nezaposleni, ugroženi, itd.; ovi prosvjedi su odraz čega? Nitko ne prosvjeduje zajednički, već svatko po svom osobnom interesu? Jesu li oni pokazatelj osim lošega životnog standarda i političkog vodstva zapravo i dokaz sebičnosti hrvatskih građana koji ne prepoznaju potrebu i solidarnost u drugome?

Slažem se. Ovo je tek početak. U Hrvatskoj vlada kultura straha koji je naslijeđen iz jugokomunističkih vremena. Ovako, građani malo pomažu uče građansku dužnost, naime da je potrebno protestirati, pisati i buniti se protiv šikanacija i neznanja lokalnih i državnih moćnika, bilo po firmama, bilo po državnim uredima. Uvijek dakako u skladu sa zakonom jer svaka vlast, svaki snagator boji se glasa naroda. Potrebno je također pisati pisma na stranin jezicima i žaliti se širom Europu na korupciju i nepotizam u Hrvatskoj. No očekivao bih da se hrvatski građani i sindikati ujedine i da zajednički brane ljude koji su izgubili posao u privatizaciji. Sutra je na vama i na meni red. Građanska solidarnost ruši sve rezime.

- Hrvatska je duboko kontaminirana, s jedne strane hajdučko - partizanskim duhom, a s druge strane, plemenski - regionalnim nacionalizmom.

Tko se brine za mladog čovjeka u Hrvatskoj? Silne rasprave i neprestana prepućavanja, manjak cilja i ambicija su ono što mladi ljudi gledaju. Nema usmjerenja niti ideala, živimo u iskrivljenoj povijesti i predodžbama kako je Zapad naše rješenje. Mladom čovjeku nije dana mogućnost da se osamostali i da živi, da raste i kreira vlastitu ličnost, već da sluša o duhovima partizana i ustaša bez da poštuje vlastitu prošlost i živi sadašnjost.

Upravo se to nadovezuje na ono što sam malo prije rekao. Raspad Jugoslavije stvorio je refleks kod hrvatskih građana da će im nova država automatski dati nepregledne mogućnosti napredovanja. Pritom se malo razmišljalo o naslijeđu jugokomunizma. Dekomunizacija nikad nije bila započeta u Hrvatskoj, niti u školstvu niti u politici. Odatle i shizodna situacija danas u Hrvatskoj da s jedne strane gledamo ustašku simboliku, npr. državnu valutu, zastave, ordene i službeni govor koji napadno podsjećaju na NDH, a s druge strane imate Ustav koji počiva na temeljima jugoslavenskog antifašizma. U svim segmentima društva imate stoga ne-definirani, izneurotizirani klan koji jednostavno ne zna u kojem će pravcu zemlja dalje krenuti. Kod većine mladih građana takva klima stvara apatiju, nepovjerenje i fatalizam da se 'ništa ne može učiniti'.

Ono što ja mogu preporučiti je slijedeće. Mladi, prvenstveno studenti, moraju se organizirati u zajedničke izvanstranačke akcije protiv novog kapitalizma i protiv starog jugokomunističkog naslijeđa. Na prvom mjestu moraju prosvjedovati s motom: 'političari manje raslošiti, manje službenih putovanja, više solidarnosti sa nezaposlenima!'. 'Dajte u javnost listu ljudi koji su došli na pozicije putem vaših žnora, veza i klanova!' Evo i drugog

mog prijedloga. Službeno država mora žurno omogućiti da dvjesto do tristo tisuća Hrvata rođenih u inozemstvu dođu i nasele Hrvatsku. Ti su ljudi mrtvi kapital koji svakoj vladi, a i društvu mogu kvalitetno koristiti. Dok se vode silne rasprave što jest i o tome što bi trebalo, 'samoposlužni restoran kontejner' je hrvatska realnost. Što jest i što bi trebalo? Ponavlja li se hrvatska služnička povijest pred Bruxellesom? Hoćemo li nastaviti gledati u oči vlastite tragedije ili nešto učiniti? Je li revolucija u Hrvatskoj neophodna da bi se dogodio preokret – dišu li u Hrvatskoj oni koji su puni duha i nesebičnosti, oni čiji ego i želja za buržujskom klasom nisu na prvom mjestu?

Problemi su složeni. Ne slažem se s ljudima koji kritiziraju samo premijera Milanovića i njegovu Vladu. Nije problem u Milanoviću niti u njegovoj Vladi već u Sustavu. A Hrvatska je samo mali kotač Sustava. Pučki rečeno: Biti antikomunist, kao što sam ja, nipošto ne znači biti zagovornik kapitalizma. Dapače, protiv jednog zla ne možemo se boriti drugim zlom. Vaš je zadatak i zadatak svih studenata, boriti se protiv finansijskog kapitalizma, protiv stranih bankarskih mešetara i njihovih lokalnih pomagača. Ove riječi, kada sam ih govorio prije 20 tak godina, nitko nije shvaćao ozbiljno. Ali izrabljivačku logiku kapitalizma ne mogu danas više nijekati niti njegovi najveći zagovornici. Trgovac u Hrvatskoj ne smije biti odgovor na jugoslavenskog Komesara. I jedan i drugi su lopovi. Ima možda u cijeloj hrvatskoj situaciji nešto pozitivno. Danas je liberalni kapitalizam došao svom kraju. Zapad nije više Eldorado. Hrvatska mora graditi elitu koje odskaka od lažne lijeve i desne podjele i koja je u stanju suočiti se sa predstojećim titanskim vremenima.

Promovirana knjiga Živjeti negdje drugdje

U Hrvatskoj matici iseljenika svečano je predstavljena knjiga pod nazivom Živjeti negdje drugdje, autora dr. sc. Marka Lukende. - Autor nastoji spasiti jedno iskustvo i to ne iskustvo nekog pojedinca već jedne zajednice. Radi se o Hrvatima u Beču od 20-tih godina 20. stoljeća do danas i njihovom iskustvu sagledanom kroz djelovanje njihovih udruga. To je jedna priča o borbi za identitet i oko identiteta ispričana kroz onovremene dokumente i sjećanja sudionika događaja. U tom smislu ova je knjiga zbirka povijesnih izvora. Bilo koji istraživač koji će se baviti Hrvatima u Austriji morat će konzultirati ovu knjigu.

Time je budućnost ovog djela osigurana - naglasio je između ostaloga mr. sc. Marin Knezović, ravnatelj Hrvatske matice iseljenika.

Pred velikim brojem nazočnih o knjizi su tom prigodom govorili: dr. sc. Josip Jurčević s Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar i autor.

U ime nakladnika HKM Beč govorio je mons. Ilija Vrdoljak, te autentični svjedok vremena - mons. Stjepan Pavić. Predstavljanje je vodila Vesna Kukavica, voditeljica Odjela za nakladništvo HMI. Nazočnima se na kraju predstavljala knjiga obratio i autor koji je zahvalio svima na sudjelovanju u realizaciji ove knjige, te svima koji su nazočili predstavljanju knjige u Zagrebu. „Ova je knjiga znanstveni doprinos cjelovitom prikazu djelovanja različitih društava i udruga u Beču u razdoblju od 12. ožujka 1922. kada je osnovano Bečansko hrvatsko društvo za gradišćanske Hrvate, koji su se nastanili u Beču, kao radnici i službenici, te od prvih godina nakon Drugoga svjetskoga rata do najnovijega vremena“, rekao je autor knjige. Povijest svih hrvatskih društava u Beču istražio je filolog dr. sc. Marko Lukenda, nekadašnji bečki student, suosnivač raznih udruga i svjedok njihovih uspona i padova. Prikupljenu građu objavio je u knjizi pod naslovom Živjeti negdje drugdje, koju je 2012. objavio Hrvatska katolička misija iz Beča.

Time su napokon dostupni podaci o djelovanju svih naših udruga, koje su Hrvati osnivali u glavnom gradu Austrije posljednjih 90 godina. Podsjetimo, u Beču su dio svog života proveli mnogi hrvatski intelektualci poput J. Jelačića, Lj. Gaja, I. Mažuranića, J. J. Strossmayera, J. Dobrile, F. Račkoga, V. Jagića, I. Meštrovića, R. Katičića i drugih. Većina današnjih bečkih Hrvata, kojih ondje ima oko 35.000, doselila se u glavni grad Austrije u drugoj polovici 20. stoljeća, uglavnom kao ekonomska emigracija. Život u novoj sredini potaknuo ih je da se udružuju radi ostvarenja svojih kulturnih i društvenih interesa, poput brojnih vrijednih pripadnika hrvatske autohtone manjine – gradišćanskih Hrvata, čije kulturne tragove u samom Beču pratimo gotovo pola tisućljeća. (Željka Lešić)

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

PATER MARKO GLOGOVIĆ UREĐUJE SMJEŠTAJ ZA NEZBRINUTE MAJKE S DJECOM U KARLOVCU

Duh pobačaja ne može nestati dok vlada duh bludnosti

Dražen Bušić

Tekst koji slijedi je više od klasičnog intervjua, prava ispovijest (iskrena i duhovita s pregršt ozbiljnih poruka) svećenika kojega rado nazivam „apostolom nerođenih“. Sugovornik za ovu prigodu je moj dragi prijatelj i suradnik, i jer je tome tako, biti će ovo još jedan u nizu razgovora na „ti“. **Marko, o projektima na kojima radiš priča se na sve strane. Pa ipak, za neupućene, moram postaviti temeljno pitanje: Tko je pavlin Marko Kornelije Glogović?**

To se i ja pitam, hehe. Za moje malene sam „Pato Mato“, za subraću „Mnogo-poštovani otac provincijal“, za demone i dušmane „Don Cornelione“, za župljane „pop koji puno priča“. Zapravo, jedina je istina da sam samo običan i jadan grešnik koji očajnički treba živoga Isusa Krista

i Njegovo bezgranično milosrđe. Hoće li me definirati to da kažem da sam pisac? Ili pjesnik? Ili pro-life aktivist? Ili svećenik i redovnik? Ili ljubitelj čevapa i čupavaca i sevdalinki i šargija i planina i društva i romana Francine Rivers i sakupljač kipova Maloga Isusa? Ili malo apstraktnije, monaška duša odjevena u habit neprestanih planova i njihovih ostvarivanja? Moram ti reći jednu skroz osobnu crtu karaktera, koja baš sjajno paše uz ovo uvodno pitanje: možda najviše od svega ne volim svrstavanja, klišeje i uniformiranosti iako sam dobro u okvirima iz kojih uvijek gledam stršiti, jer to sam ja. Ne volim da me pripisuju i diviniraju, da me duhovno malnutiraju i glorificiraju, da me reklamiraju i kao kunića stavljaju u krletku s nekom etiketom, ma kako krasno zvučala. Dakle, ne kažem za sebe

da sam karizmatik ni neoka tekumen ni osnivač apostolata za život; ne želim biti figurativni svećenik koji sve zna i sve mora znati i sve što zna mora znati savršeno nuditi, niti želim biti redovnik kojega će izdvajati boja koju nosim ili dnevni red kojim se uređujem, dnevno. Najviše bih htio da me vide, zovu i prepoznaju jednostavno, kao – učenika Isusa iz Nazareta. Ovo sve drugo su dodaci i ljudske ljuske. Isus je bio tako pristupačan, tako normalan, a opet takav trn u oku i u nozi suvremenima. Lijemiranosti iako sam dobro u okvirima iz kojih uvijek gledam stršiti, jer to sam ja. Ne volim da me pripisuju i diviniraju, da me duhovno malnutiraju i glorificiraju, da me reklamiraju i kao kunića stavljaju u krletku s nekom etiketom, ma kako krasno zvučala. Dakle, ne kažem za sebe

Reci nam nešto o svom putu prema svećeništvu.

Odgovile su me časne sestre u jasicama i vrtiću na Vrhovcu u Zagrebu. Tamo sam započeo vjerojatno i svoj poziv ali i svoje probleme. Kad je nas djecu pokojna s. Gabrijela pitala „Tko je najljepša i najveća žena svijeta?“ ja sam se jedini javio i rekao: „Lepa Brena“. U to je vrijeme ona krećala sa svih radija i televizora... Moji su odmah pozvani na informativni razgovor. Volio sam se sakrivati u njihovoj klauzuri, povlačiti vela na glavi, sakrivati se iza zida i plašiti časne tete i nikada nisam išao spavati kada su one to zahtijevale, ne, ja sam bio buntovnik. Ali baš tamo me Gospodin prvi put pohodio i pozvao. Dvadeset i više godina kasnije, rekao sam Sestrana na Mladjoj Misi kod njih: „Nekad ste me presvlačile u pelene, sad mi stavljate misnicu...“ Pa su se sve rasplakale. I zaboravile na moje kontroverzne izjave i ponašanje. Bio sam klinac u osmom razredu, kad sam prvi

put na jednom putovanju, u crkvi sv. Josipa u Karlovcu ugledao pavlina. Odmah sam osjetio u srcu, to je to. Ljubav na prvi pogled, a nisam imao pojma što me sve čeka ni tko su zapravo ove „bijele Marijine kacige“. Ipak, da udovoljim svom župniku, nisam im odmah pisao, jer to bi bilo „nekorektno i nerazborito“, pa sam bio osobno kod nekolicine drugih redova i družbi, nekoliko razgovora. Nudili su mi divnu karijeru, samo ako im se pridružim; školovanje u Rimu, mogućnosti ovoga i onoga, perspektivu za ovo i ono, čak i poveću sobu s kupaonicom. Na kraju, opet sam, primoran nekom Višom Silom, pisao pavinima, dogovorio susret i čuo iz usta mog kasnijeg poglavara: Mi ti možemo ponuditi samo križni put. To je zorno i argumentirao time da su od stare pavliniske slave ostala samo dvojica

Hrvata, u samostanu okupiranom od četnika, te da nema šanse da studiram kod nas već da ću barem sedam godina morati u Poljsku, a da je tamo teško itd... Nakon što su me probudili iz nesvijesti (šala mala) rekao sam 'ok, ako moram tako patiti, valjda i to ima neki smisao'. No, mojima doma to nije imalo nikakvog smisla, pa su me dobro terorizirali, dragi moji praktični katolici. Psihički, fizički i duhovno htjedoše me skrahirati, prijatelji, plakali, zaključavali, vapili, jecali, lupali, dosađivali, odgovarali, tortama i torturama častili i mastili, pa čak me vodili k svećenicima na razgovore kao „recite mu vi da nema zvanja“. Čak su molili „daleku i hladnu zemlju koja nije za moje boležljivo i krhko tjelešće“. Slava Isusu! Poslije sam mogao pomoći u nekoliko sličnih slučajeva, u Istri i Karlovcu, kada su mi roditelji došli objašnjavati kako njihova djeca „sasvim sigurno nisu za samostan“. Ovo me

iskustvo ojačalo. Kao komandos, pod punom ratnom spremom (žrtva odvajanja, pokora suza, molitva sa žarom i post od domovine, s ribom na žaru) napustio sam dom i došao u Poljsku u novicijat Reda te na studij teologije i filozofije. Od filozofije baš se ničega ne sjećam, a na teologiji sam se obratio tek nakon iskustva „krštenja u Duhu Svetom“ i kad sam počeo čitati Bibliju, na trećoj godini. Studirao sam ali sam uvijek htio nešto više: pitao sam magistre, rektore i prefekte, zašto se naš cjelokupan život vrti samo oko knjige, zašto ne idemo van, među ljude, zašto smo zatvoreni na „novu evangelizaciju“ a papa ju toliko naglašava i promiče, zašto imamo mnoštvo pobožnosti a opet smo puni slabosti... Da ih ne bih više gnjavio pitanjima, pustili su me na ulicu. To su bile blagoslovljene godine; obilazio sam beskućnike, javne kuće, zatvore, sumnjive birtije, punk-rupe, sektaška okupljališta, razne rock koncerte, mjesta gdje se sastaju alkoholičari i margina društva. Oni, koje je Isus najviše razumio i koji su Njega najviše razumjeli. Šest godina studija naučilo me da se raspadam bez Božje riječi i da je molitva zapravo disanje. Otkrio sam svoje maske, svoje granice i svoje rane. Hvala Gospodinu, bio sam u dobroj „bolnici“ s najboljim liječnikom. Pa ipak, kad sam došao na svoju prvu župu, izašavši iz topline bogoslovije, doživio sam neki šok. Odjednom si u žizi, jeruzalemska uličica koja vodi prema Kalvariji. Vidim da će Crkva budućnosti uskoro morati postati bliža Crkvi prošlosti. Polako se vraćam u vrijeme konspirativnih apostola, bludničkih Korinta i pomalo zbunjelih Ananija koji polažu ruke na slijepe Savle. Mi se doduše borimo, trudimo se zadržati „status quo“ ali svijet je neumoljiv. Brzo ćemo vidjeti na

djelu ne samo skidanje križa sa zidova i ukidanje vjeronauka u školama, već i mnogo više. Prorokujem, da će aktivnost „za život“ skoro biti obilježena kao „govor mržnje“ i „nedemokratsko ponašanje“ i „izraz netolerancije i diskriminacije“ te će sukladno tome i naš apostolat biti proganjan i napadan. Čitam u zapadnjačkim novinama, kako se ukida pravo na priziv savjesti, kako se zahtijeva abortus do rođenja, pa čak i ubojstvo već rođene djece, kako se želi i planirati ukinuti svaka granica, u ime prosperiteta i sloboda staro-novih božanstava. Uzimaju se jaine stanice iz mrtvih žena, da se oplode sjemenom nepoznatih muškaraca. U nekim je zemljama ozakonjen pobačaj dječice koja su začeta s „krivim“ spolom, pa su roditelji nezadovoljni. Traži se potpuno „oslobođenje“ od djece s Dawnovim sindromom i od sve bolesne dječice u majčinoj utrobi. Već je moguće odabrati boju očiju i ostale karakteristike nerođene djece, genskom manipulacijom, vrše se razni nečovječni i nepotrebnosti pokusi nad njima. Fetusima se trguje, rade se nepojmljive stvari. Uskoro će se legalizirati i tzv. „međugeneracijski seks“ kako se sve jače gura na Zapadu. Sve to čeka i nas. Zato mi je jasna vizija koju je primio jedan naš sveti pater u molitvi, on je namime vidio Crkvu budućnosti kao Zajednicu mnoštva malih zajednica, u kojima će Krist

biti živ i stvaran. Takve male zajednice Ostatak su ostatka i u poganskom će svijetu dalje živjeti s Isusom. Masovno kršćanstvo je već stvar prošlosti. Treba malo hodati ulicama, ući u zgrade, prošetati parkovima, zalutati u crkve, da se uvjerimo u tu činjenicu. Ili jednostavno, poslušati naše vjernike. Stoga smatram da nam jedino povratak obiteljskoj molitvi može donekle ublažiti sukob s okolinom koja će skroz odbaciti Božje zakone. Jesmo li spremni živjeti kao prvi kršćani? Možda čak i bez Interneta...

Borba za nerođene je jedna od obilježja poslanja pavlinskog reda. Na koji način to ostvarujete?

Kad sam na jednoj duhovnoj obnovi upoznao pavlina, starog, svetog redovnika, koji je plakao govoreći o svojoj borbi protiv abortusa-čedomorstva nevine dječice, prošla me je neka struja, milost, te sam odlučio svoj život predati ovoj istoj borbi. U našim pravilima piše kako su pavlini oduvijek slijedili znakove vremena te hrabro ulazili u potrebe trenutka. Prepoznali smo tako, da je pobačaj najstrašniji i najtužniji obilježje današnjice (Majka Terezija kaže, ako je pobačaj moguć, onda je svako drugo zlo moguće) i odlučili smo, s Majkom Marijom, kroz molitvu i pokoru, udariti po duhu smrti, najvećuju pobjedu Zivota. U Hrvatskoj smo s istom nakanom započeli naš apo-

stolat 1999., emisijom na Radio Mariji. Otada smo osnovali udruhu „Betlehem“ i neke srodne udruge; pokrenuli Molitvene Sabore za nerođene i svečane Majčine dane, izdavaštvo „za život“ Nonnatus, spomen-obilježja u čast najmanjih, seminare za izlječenje rana pobačaja, inicijativu za zlostavljane žene „Bakhi-ta“, tzv. Službu Pomirenja za roditelje suočene sa spontanim pobačajem djeteta, imamo već dvije majčinske kuće „Obitelj sv. Josipa“ za prihvat samohranih majki, trudnica i djece (treća u izgradnji: donatori, pliz javite se!), također radimo na osnivanju novog Društva zavjetovanih djevoja-

ka, koje će se nazivati „Sestre Kristovih najmanjih“ i čija je karizma življenje u potpunosti prilagođeno majkama i djeci. Tiskali smo i nekoliko milijuna letaka podijeljenih milijunima, na seminarima, kolodvorima, u školama, a sam sâm u deset godina svećeništva vodio preko tri stotine različitih duhovnih susreta. Nedavno smo pokrenuli i ekumensku inicijativu za život, tzv. Misiju malenih. Sve bi ovo bilo apsolutno nemoguće da nemamo molitvene zajednice: Treće srce, Tješitelji Milosrdnog Isusa, Mali krug srca, Gospin štit itd., u kojima se okupljaju tisuće molitelja. Molitva i post: jedini su nam jamac snage, a Gospodin je sam rekao da bez ovog oružja nema šanse

POBAČAJ NIKADA NIJE RJEŠENJE!

Udruga „Centar za nerođeni život-Betlehem“ pod vodstvom p. Marka Glogovića, pavlina iz Karlovca radi na mnogim područjima, sve kako bi se spasila nevina dječica kojoj je namijenjen pobačaj.

POMOZI ZAUSTAVITI ABORTUS!

o. Marko Glogović
Udruga Betlehem
Svetice 5

47281 Mali Erjavec

Kontakt:

Tel: 095 – 554 – 5102

091 – 788 – 5340

047 – 745 – 378

udruga.betlehem@gmail.com

Žiro račun:

2484008-1104754353

www.stopabortus.com

da ista učinimo. Dakle, svaka čast „fejsbukovima“, prezentacijama, projekcijama i tribinama, ali... Gospodin ima svoje metode, koje često nisu logične ljudima svijeta. A mi ne smijemo biti od svijeta. Još sa njom o časopisu „za život“ te o Centru za duhovno liječenje braka i obitelji, a volio bih razraditi i teme poput „muškarci i pobačaj“. Životna mi je želja također, voditi sigurnu kuću za zlostavljane žene i djecu, ako Bog da. I malena savjetovišta stisnuta među dućane po gradovima, gdje bi ljudi mogli sjesti, odmoriti, popiti kavu a istovremeno čuti Radosnu vijest, kad već ne žele u crkve. Uvijek me špotaju da sam kao lokomotiva koja prebježi na nam jamac snage, a Gospodin je sam rekao da bez ovog oružja nema šanse

kolodvor Novog Jeruzalema. Amen, brate, amen. Jasno mi je, da duh pobačaja ne može nestati dok vlada duh bludnosti. Zato želimo organizirati Mlade života: pokret mladih za predbračnu čistoću. Kako je to sve sjajno! Ovo nam poslanje daruje toliko radosti! Volim svoju Crkvu, svoj Red, misiju koju mi je u srce utisnuo Gospodin! Toliko je Slave u ovoj borbi za najmanje! Kad to sve i još stotinu stvar napravim, onda mogu mirno preseliti na ahiret, u vječnolovišta. Na grobu će mi pisati: Umro u 3 ujutro, zbog nepravilnog aktivizma, neka se vječno odmara u Isusovom Srcu. Eto, svi smo drugačiji, a ja sam takav! Takvoga me majka rodi, takav ću i ostati. Ako Bog da. Ili ne da. No sikiriki.

HODOČAŠĆE U NAJVEĆE MARIJANSKO SVETIŠTE

Hrvati iz hrvatskih katoličkih misija hodočastili u Lurd

Nataša Bulić
(bitno.net)

Susret jedne siromašne seoske djevojčice Bernardice s Gospom obilježio je mali gradić Lurd koji davne 1858. godine brojio samo 3390 stanovnika. Sjetimo se da je baš 1858. godine 14. siječnja tadašnji predsjednik ujedno i vladar, II Francuske Republike, Napoleon III, izbjegao atentat. Dao je gilotinirati atentatora, talijanskog revolucionara Felice Orsinia. Složena politička situacija Europe bila je snažan kontrast Lurdskim događanjima. Industrijalizacija je zahvaćala sve slojeve društva, a pogađala najsiromašnije. Antropocentričnost društva dala se naslutiti na svakom koraku. Francuski

sukobi s Austrijom, Krimski ratovi s Rusijom, rat Opijuma u Indokini, tek su male sličice ozračja koje je vladalo u Francuskoj. U Lurdu su tada bili smješteni sud, državne službe i dio vojnih postrojbi. Populacija koja je živjela od državnih plaća privukla je dodatne sadržaje: hotele, neizbježni kabare i vrlo živu tržnicu koju možemo i danas vidjeti u Lurdu.

Mala crkva neposredno prije ukazanja nestala je u požaru i zamijenjena je malom kapelom Presvetog Srca Isusova. Uz državne službenike i nešto vojske, te zemljoradnika tu su bili i mlinari među kojima je bio i otac Bernardice, Françoise Soubirou. Mlinari su radili na obližnjem rukavcu rijeke

Gavae, pod nazivom Lapac-a. Ambijent mlina Boly u kojem je rođena Bernardica 7. siječnja 1844. obilježio je njeno rano djetinjstvo, no u Lurdu su se izmjenjivale teške okolnosti. Epidemije kolere 1855., zatim 1856. glad. Nedaće su dovele obitelj u velike poteškoće, a oca djevojčice u zatvor, a zatim i gubitak voljenih. Bio je buntovnik i vojnik. U dodiru s besmislenim prostorom u kojem se nalazi, traži. Biva zahvaćen Kristom i svjedoči Život koji je primio.

Međutim, iste 1858. godine je rođen i veliki francuski mistik, blaženik Charles de Foucauld, pravi predstavnik svoje generacije. Običan građanin kojega zatiču mnoge ozbiljne poteškoće kao i gubitak voljenih. Bio je buntovnik i vojnik. U dodiru s besmislenim prostorom u kojem se nalazi, traži. Biva zahvaćen Kristom i svjedoči Život koji je primio.

Iste 1858. francuska obitelj Louisa i Zélie Martin dana 12.7. slavi svoje vjenčanje u Alençonu, Francuska. Supružnicima Martin koji su proglašeni blaženima 2008. godine roditeljima devetoro djece od kojih je četvero umrlo, rađa se mala sv. Tereza od Djeteta Isusa, na

učiteljica Crkve koja otkriva „mali put“, prema riječima pape Pia XI, „najveća svetica modernog doba“. Sve njene sestre iz obiteljske kuće Martin odlaze u samostane i u pozivima redovnica umiru na glasu svetosti.

Godinu dana kasnije 1859. umire jedan od najdirljivijih svetaca Francuske u čijem životopisu možemo pročitati u kakvom antiklerikalnom ozračju djeluje crkva u Francuskoj. Žrtvom, pokorom i molitvom uspijeva dovesti Život u srca onih koji su mu povjereni, svojih vjernika, župljana – župnik Arški, Ivan Maria Vienney, zaštitnik svećenika.

Samo dvadesetak godina prije ukazanja u Lurdu točnije 1830. u Parizu, Katarina Laboure prima čudotvornu medaljicu s molitvom „O Marijo bez grijeha začeta moli za nas“. Alphonso Ratisbonne, židov po rođenju, nevjernik, dobiva dar vjere posredstvom te iste medaljice tijekom ukazanja Gospe u Rimu dana 20. siječnja 1842. u zatim prima krštenje u crkvi Il Gesu. Devet godina prije ukazanja u Lurdu, 1846. u La Salettu, dvoje djece Melanie i Maximine sreću Gospu od Pokajanja,

koja ih upućuje kako pomoći roditeljima i mještanima, svetište Gospe s križem Pontmain 1871. ukazanje, Pellovoisin 1875. ukazanje Gospe od Milosrđa, zatim Fatima 1917. Gospa od presvete krunice. Benneux 1933. Gospa od Siromaha itd. Lurd nije bio sam, slučajaj, odjedanput kao što izgleda našem površnom oku. Lurd je trebao mnoge koji će postati sjajni znakovi i putokazi ka Nebu ili tek maglice nekog većeg zvijezda, bezimene za nas, ali ne i za Boga. Njihova imena zna izgovoriti samo Bog. Ja sam bezgrješno začeo.... predstavlja se Gospa u Lurdu, to je njeno ime koje Bog otkriva tek 1854. godine nakon Krista, kako bi se baš po tim riječima lokalni župnik uvjerio nakon prvih ukazanja da se baš radi o Blaženoj Djevici Mariji, a ne nekoj dječjoj halucinaciji. Znao je tko mu to govori, poznavao je svoju župljanku Bernardicu, njenu obitelj, znao je da je iskoráčila prema Nebu jer to nisu bile njene riječi. Sve započinje u tišini mjesta na kraju svijeta. S blagim povjetarcem koji privlači pozornost djevojčice Bernardice i navješćuje dolazak Gospe. Susret započinje šutnjom...

Tisuće vjernika je u prvim danima svibnja hodočastilo u Lurd na jug Francuske u najveće i najposjećenije svetište posvećeno Blaženoj Mariji Djevici. Među njima je bilo i gotovo 4000 Hrvata, katolika iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica, sudionika tradicionalnog hodočašća Majci Božjoj Lurdskoj. Ujedinjeni u molitvi i zajedništvu u Lurdu su se pod duhovnim vodstvom svećenika, voditelja hrvatskih katoličkih misija u iseljeništvu svi zajedno molili majci Mariji.

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANKFURT 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

OPTICAL EXPRESS CENTAR U ZAGREBU JEDINI U CENTRALNOM I ISTOČNOM DIJELU EUROPE KORISTI TEHNOLOGIJU ZA LASERSKU KOREKCIJU VIDA KOJU JE ODOBRILO I NASA ZA ASTRONAUTE

U Zagrebu usluga iste kvalitete kao u Londonu

Optical Express centar u Zagrebu jedini u centralnom i istočnom dijelu Europe koristi tehnologiju za lasersku korekciju vida koju je odobrila i NASA za astronaute. Optical Express Grupa, čiji je član i zagrebački centar, osnovana je 1991. godine i danas je vodeća europska grupa u refrakcijskoj kirurgiji.

Nije samo tehnologija ono što izdvaja Optical Express. Tu je i ogromno iskustvo od preko milijun zahvata laserske korekcije vida, konstantna ulaganja u edukaciju kirurga i osoblja, te inzistiranje na izvrsnosti u svakom segmentu poslovanja. Iz tog razloga pacijenti mogu biti sigurni da su im na raspolaganju vrhunska skrb i vrhunsko kliničko iskustvo.

Svi oftalmolozi grupe su specijalisti u području refrakcijske kirurgije te ih svake godine evaluira Međunarodni savjetodavni odbor za medicinu (IMAB) čiji su članovi neki od vodećih svjetskih kirurga, stručnjaka za refrakcijsku kirurgiju.

Među njima su dr. Steve Schallhorn, bivši ravnatelj Oftalmologije Američke mornarice i prof. Jan Venter, vodeći očni kirurg u svijetu. Na godišnjim IMAB-ovim sastancima, naši kirurzi stječu znanja o najnovijim dostignućima na području laserske ko-

rekcije. Ono što nas posebno čini ponosnima je da tim statističara svakodnevno obrađuje podatke iz naše baze (Clinical Outcomes) u kojoj se nalaze svi podaci svih pacijenata čitave grupe, i temeljem tih podataka unapređuju se znanja svih kirurga u grupi - objašnjava Ana Kričković, voditeljica zagrebačke klinike.

Statistike nesumnjivo pokazuju kako je Optical

Express «broj jedan» u Europi za lasersku korekciju vida [http://www.opticalexpress.hr/laserska_korekcija_vida.html], a da se zahvati ni u čemu ne razlikuju u, primjerice, Londonu i Zagrebu potvrdio je i dr. Steve Schallhorn, predsjednik IMAB-a i medicinski direktor grupe:

- U svijetu imamo više od 200 klinika i konzultacijskih centara. Klinika u Zagrebu ni po čemu ne zaostaje od klinika u ostatku Europe. Dapače, apsolutno jednaku kvalitetu usluge pacijent će dobiti ovdje u Londonu i u Zagrebu - ističe dr. Schallhorn, ne krijući zadovoljstvo postignućima kirurga sa zagrebačke Nove Vesi.

Među pacijentima zagrebačkog centra do sada su se našla i mnoga imena javnih osoba. I oni su nam redom potvrdili kako je riječ o kratkom i bezbolnom zahvatu koji im je promijenio život. Među njima su Goran Ivanišević, košarkaški trener Nerven Spahija, televizijska novinarka i urednica Mirna Zidarić, rukometni reprezentativac Jakov Gojun, manekenka Iva Jerković, olimpijka Ivana Brkljačić i mnogi drugi.

Optical Express je i partner Hrvatskog vaterpolo saveza, čiji su brojni reprezentativci svoj vid korigirali u ovoj klinici.

Vodeća tehnologija

Optical Express u Zagrebu koristi VISX S4IR laser kojim se tretira više od 60 posto pacijenata u SAD-u gdje se, naglasimo, izvodi većina laserskih zahvata u svijetu. VISX excimer laser ima nježnu, hladnu zraku koja uklanja manje tkiva s rožnice po prepisanoj dioptriji nego većina drugih lasera.

- Kako bi se osigurali najviši standardi kvalitete vida, svi laseri Optical Expressa [http://www.opticalexpress.hr] opremljeni su naprednom tehnologijom praćenja pokreta oka (eye tracking). 3-D uređaj za praćenje pokreta oka vodi

zraku dok se kreće preko rožnice, osiguravajući tako da laser tretira samo onaj dio rožnice koji treba remodelirati. 3-D uređaj za praćenje pokreta oka također osigurava da, ako se oko pomakne, laserska zraka prati taj pokret, tako omogućujući siguran i precizan tretman neovisno o pokretima oka tijekom zahvata - objasnio je mr. sc. Dean Šarić prednosti VISX lasera dodajući kako napredna tehnologija pruža više u smislu individualnog pristupa, veće preciznosti, boljih rezultata i bržeg oporavka.

Među njima su dr. Steve Schallhorn, bivši ravnatelj Oftalmologije Američke mornarice i prof. Jan Venter, vodeći očni kirurg u svijetu.

Svi oftalmolozi grupe su specijalisti u području refrakcijske kirurgije te ih svake godine evaluira Međunarodni savjetodavni odbor za medicinu (IMAB) čiji su članovi neki od vodećih svjetskih kirurga, stručnjaka za refrakcijsku kirurgiju.

Optical Express

ZAGREB
Nova Ves 11
10000 Zagreb

Ako ste i vi zainteresirani
više informacija možete
dobiti na broj telefona

00385 48 60 797 ili
00 385 48 60 644

Posebne pogodnosti!

Optical Express centar u Zagrebu trenutno daje 50% popusta na sve metode laserske korekcije vida. Tu je i Ambasador program Optical Express-a – preporučite dva pacijenta i svi troje ostvarite dodatnih 15% popusta na zahvat!!!
www.opticalexpress.hr

DR. STEVE SCHALLHORN, medicinski direktor Optical Expressa

Od pilota do vodećeg svjetskog oftalmologa

Dr. Steve Schallhorn međunarodno je priznat kao jedan od najuglednijih refrakcijskih kirurga na svijetu. U svom bogatom životopisu rado ističe kako je bio pilot u američkoj vojsci te da su neke "epizode" iz njegove karijere poslužile kao predložak za snimanje filmske uspješnice "Top Gun" budući da je obavljao i posao TOP GUN instruktora. Rado priča i o svojoj besprijekornoj vojno-medicinskoj ulozi koju na različite načine obnaša još i danas. Bio je on i direktor u Mornaričkom medicinskom centru San Diego gdje je osmislio, pokrenuo i vodio program refrakcijske kirurgije za Ministarstvo obrane. Stoga je upravo on prvi kirurg u američkom Ministarstvu obrane koji je izveo LASIK [http://www.opticalexpress.hr/lasik.html] i PRK postupke na vojnim pilotima. Vrijednost tih zahvata zahvaljujući njemu uvaženi su, priznati i preporučeni kako od američkog Ministarstva obrane tako i od NASA-e čiji je konzultant.

- Iz prve sam ruke znao kolika je važnost dobrog, zapravo savršenog vida u vojnom zrakoplovu, odnosno koje su pogreške moguće ako pilot ne vidi dobro. Dobar vid jednako je važan i za astronaute pa često i rado surađujemo - pojašnjava dr. Schallhorn.

Složiti će se on skromno i s tvrdnjom da je bio vizionar jer je daleko prije drugih prepoznao potencijal u laserskoj korekciji vida i potrebi da ljudi određenih profesija moraju imati ništa manje od preciznog vida. Umirovljen je kao kapetan američke mornarice no i danas ima privatnu praksu u San Diegu te savjetima pomaže mnoge refrakcijske kirurge kao i vodeće agencije u svijetu kao što su FBI, ATF, NATO, NASA, FAA i druge. Kao nadareni govornik, često gostuje i kao predavač na uglednim sveučilištima - Harvard, Baylor, UCSF i USC, a u IMAB-u predsjedava savjetodavnim odborom koji redovito evaluira kirurge.

Optical Express | **Visu Med* Zagreb**
Laserska kirurgija oka

Sveta Krizma u HKM Augsburg

Sakrament sv. Krizme podijelio je dr. Tomo Vukšić biskup vojnog ordinarija u Bosni i Hercegovini. Krizmanici su: Helena Anđelović, Gabriel Anić, Marina Bartulović, Rahela Begić, Ana Marija Begović, Patrik Bikić, Katarina Blažević, Maria Crnov, Daniela Čaleta, Angelina Delić, Valentina Đaković, Sandra Franjić, Anamaria Gagulić, Gabriel Godler, Veronika Godler, Katarina Jurčević, Filip Jurčević, Andrea Jurić, Martina Katolik, Claudia Kioć, Manuel Knez, Manuel Knežević, Patrik Knežević, Patrik Lovrenović, Ivan Lukić, Stjepan Lukić, Kristina Martinović, Nina Medugorac, Laura Lea Mijatović, Vlatko Pađin, Lea Schulze, Daniel Stipić, Antonela Stojčević, Laura Šetka, Luka Šimunović, Patrick Šipura, Martin Tomašević, Anna Vidović, Karolina Vidović, Ivana Augustina Vizec, Dominik Vujić i Mario Vujica.

Prvopričesnici HKM Augsburg

Filip Čerkez, Tomislav Crnov, Mateo Bartulović, Matthias Radić, Mateo Pranjić, Karlo Petrušić, Oliver Ivanović, Rafael Vizec, David Borić, Matej Gazić, Antonio Stipić, Gabriel Vidović, Ana Knez, Lea Filipović, Viktorija Kalaica, Anita Vujić, Stela Krešo, Marija Magdalena, Marina Bitunjac i Pia Strajnić. Prvopričesnike je pripremala časna sestra Verica.

PRVA PRIČEST U STUTTGARTU

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDJIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu.ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

U Poljskoj blagoslovljen kip bl. Ivana Pavla II. visok 14 metara

Nadbiskup Czeszochowe mons. Wacław Depo blagoslovio je u Czeszochowi kip bl. pape Ivana Pavla II. visok 13,80 metara u parku "Złota Góra".

U ovo Marijansko svetište koje se nalazi na jugu Poljske godišnje dolazi preko tri milijuna hodočasnika sa svih strana svijeta.

Papa Ivan Pavao II. bio je poglavar Katoličke crkve od 1978. do svoje smrti 2005. godine, a tijekom svog pontifikata posjetio je 129 zemalja diljem svijeta.

Papa Benedikt XVI. proglasio ga je blaženim 1. svibnja 2011. Poljskog papu mnogi nose u svojim srcima, osobito Hrvati, jer je u ratna vremena donio mladost Hrvatskoj poruku mira, a nakon rata joj pružio podršku.

Nezaboravna su bila njegova tri posjeta Hrvatskoj 1994., 1998. i 2003. Zalagao se za kulturu života te međureligijski dijalog i mir među narodima.

(Izvor: Laudato/Francisko Pavljuk)

KRSTARENJA HRVATSKIM OTOCIMA

www.katarina-line.com

10%
popust
za čitatelje
CroExpressa

KATARINA
line

M. Tita 75/I, HR-51410 Opatija
Tel.: +385 51 603 400
Tel. UK: 0800 472 5589
Fax: +385 51 271 372
e-mail: info@katarina-line.hr

- hotelski smještaj
- privatni smještaj
- apartmani
- ture Hrvatskom
- transferi i izleti
- turistička vođenja
- event i kongresi
- trajekti

AUFZÜGE UND FAHRTREPPEN MONTAGE
MILES d.o.o. Niederlassung Deutschland
Jacob-Mönch-Strasse 5,
63073 Offenbach am Main

Tel.: +49 69 85702631
Fax: +49 69 85702632
Mob.: +49 178 7309151
ivankovic@miles-lift.com

MILES dizala d.o.o.
Industrijska zona b.b, 88260 Čitluk, BiH

Tel.: +387 36 653 906

Fax: +387 36 653 904

Računovodstvo

Tel.: +387 36 653 905

Fax: +387 36 653 904

Tehnički ured

Tel.: +387 36 653 951

Fax: +387 36 653 953

INTERVJU S RUŽICOM VUKAŠINOVIĆ, JEDINOM HRVATICOM MAJKOM 16-ero DJECE:

Djeca su velika radost, ne plašite se života!

Dražen Bušić
(dnevno.hr)

Obitelj Vukašinić iz Velelike upoznao sam prošle godine kada su za Majčin dan sudjelovali u programu koji je u pavlinskom samostanu Svetice (pored Ozlja), organizirala Udruga Betlehem. Josip – otac obitelji predvodio je tamburaški sastav u kojemu uz njega svira njihovih petero djece. Izvodili su poznate duhovne šansone a nakon svake bi tata Josip uzimao riječ. Bila je to izvršna kombinacija svjedočenja, propovijedanja i stand up komedije. Prisutni su mogli slušati o brojnim zgodbama iz njihova života na šaljiv način i nasmijati se do suza. Na kraju koncerta majka Ružica se pridružila obitelji na „bini“ osobnim svjedočenjem, uglavnom, o tome kako su se odlučili na veći broj djece, te hrabreći prisutne majke da se ne boje prihvaćanja života.

Potom je p. Marko Glogović predložio da se svi zajedno pomolimo za one majke koje žele uskoro imati dijete i zamolio ih da ustanu. Ustala je i Ružica i izazvala, dakako, smijeh ali i divljenje. Tada je imala 48 godina i već bila majka 16-ero djece. Odlučio sam tada kako ću jednom s tom ženom napraviti intervju. I kako kaže u Knjizi Propovjedni kovoj: „Sve ima svoje doba i svaki posao pod nekom svojom vrijemom“, pa sam čekao na Njegov „mig“ (i dočekao), a ON zna zašto je to vrijeme upravo sada. Uživajte...

Ružice, zatekao sam vas po povratku iz Krka gdje ste imali koncert poput onoga u Sveticama kada smo se upoznali. Kao je bilo na Krku, ako se ne varam, koncert je trajao sat vremena duže od predviđenoga?

- Još uvijek sam mislima na Krku. Kad nas neko pozove da dodemo u župu svirati i svjedočiti, mi idemo. Dakle, svirali smo na dvije mise u katedrali a poslije podne je bio susret izvan grada u prekrasnoj prirodi. Bio je prisutan veliki broj obitelji, katedralni župnik Avelika te krčki biskup Valter Župan. Biskup je unatoč brojnim obavezama i umoru odvojio vrijeme da nas dođe vidjeti i čuti. Ohrabrio nas je da nastavimo ići po župama i da govorimo našem narodu da se ne boji života. Župnik je između svake pjesme postavljao pitanja, a budući da smo na svako htjeli opširno odgovoriti to je trajalo skoro sat duže od predviđenog.

Recite nam nešto o vašem sastavu? Od kada djelujete i gdje ste do sada održali koncerte?

- Naš sastav je prvi puta završio u našoj župi prije šest godina na misi i krštenju našeg petnaestog djeteta. Druge naš nastup je bio godinu dana nakon toga kad smo 2009. na Dan života krstili naše šesnaesto dijete Emanuela. Zatim smo svirali u Ciboni 2010. za Božić, pa u Osijeku za Dan života 2011. Uslijedili su brojni gradovi: Zagreb, Osijek, Vukovar, Slavonski Brod, Vinkovci, Našice, Županja, Bjelovar, Sisak, Varaždin, Nova Gradiška, Đakovo, Požega, Koprivnica i mnoga manja mjesta. Prošle godine smo krenuli i izvan domovine. U sedmom mjesecu smo bili u Rumi, Zemunu, Medugorju na Festivalu mladih, a nakon toga smo išli u Austriju.

Ali to nisu samo koncerti, vi zapravo uz glazbu i svjedočite vjeru u Boga i ohrabrujete mlade obitelji da se

ne boje života. Kako to ljudi primaju?

- Da, naši nastupi nisu samo sviranje nego i svjedočenje života u vjeri. Hrabrimo majke neka se ne boje života. Mnogi su nam rekli da smo ih potakli na razmišljanje.

Krenimo na glavnu temu. Kako ste se odlučili na tako veliki broj djece?

- Ne smatram to velikim brojem. Kad sam čitala životopis Katarine Sijenske koja je dvadeset i četvrto dijete u svojih roditelja onda ovo uopće ne smatram velikim brojem. Da je njezina majka rekla životu - ne, ne bi bilo ove naučiteljice Crkve. Mene je jedna rečenica iz knjige o sv. Katarini posebno zadivila: „Svake godine je majka Lapa obrađivala svoga muža jednim ili s dvoje djece“. Nažalost, imala sam prilike čuti od mnogih majki kad su doznale da su trudne da su cijelo vrijeme plakale, ne vjerujući kako se to moglo dogoditi. Ja ima kažem, nemojte plakati, trebale bi biti radosne a ne žalosne, pa zar na vjenčanju ne stavljamo svi svoju desnu ruku na križ i na svećenikovo pitanje: „Da li ćete primati od Boga djecu“ svi obećamo da hoćemo? Bogu smo lagali ako to obećanje nismo ispunili.

Možete li vi i vaš suprug potvrditi da je Billingsova metoda planiranja začeca pouzdana?

- Tvrdim iz vlastitog iskustva da je pouzdana. Budući da sam bila upoznata s Billingsovom metodom, znala sam da se može začeti novi život. Uvijek je moj suprug bio s time upoznat i svako naše dijete bilo je željeno. Moram priznati da on nije mislio imati toliko djece. Mislio je kao mnogi, dvoje djece, to je do-

stalo. Dakle, trebalo mu je vrijeme, poznavanje Svetog Pisma i da doživi preokret života. Zato, razumijem mnoge žene kad mi kažu: „Ja bih, ali muž neće“. Dakle, majke koje želite dijete a muž neće, molite se za svoga muža da počne čitati Sv. Pismo i da mu Bog preko njege progovori, kao što je mom mužu progovorio.

Većini ljudi je teško zamisliti kako funkcionira tako velika obitelj. Možete li nam to ukratko opisati?

- U kući je uvijek živo i veselo, nemamo potrebe za gledanjem televizije kad imamo dokumentarnu televiziju svakoga dana od jutra do večeri. Vrijeme brzo prolazi, ovih 30 godina koliko sam s malom djecom prošlo je kao san. Sve sam bliže cilju a taj cilj je vječnoga domovina za koju se pripremam već sada. Posla u kući ima dosta, za svakoga ponešto. Treba presvući osamnaest kreveta, pripremiti tolike obroke, tri perilice rublja i sušilice imati svakodnevno što raditi. Velika je pomoć i perilača suđa.

Zasigurno je bilo teških trenutaka. Što vam je bilo najteže, neprospavane noći, mijenjanje tisuća pelena, pripremanje hrane, voženje djece liječniku?

- Naravno da je bilo teških trenutaka, ali uz Božju pomoć uvijek su se prebrodili. Neprospavane noći baš i ne pamtim kao muku. Smatram da je to posve normalno dok je beba tek rođena. U početku, mjesec ili dva se budi čišće, pa podojiš dijete nekoliko puta tako tiho da suprug i ne primijeti. Majka jednim uhom spava a jednim sluša. Kad sam ja rađala stariju djecu onda još nije bilo modernih pelena, samo platnene. Zнала sam imati po tri pelenaša isto-

vremeno, jer sam rađala svake godine. Uživala sam dok sam vještala pelene na štrik, znalo se dogoditi da ih nisam niti stigla složiti a već su mi trebale. Često su ih (malo) starija djeca slagala. A bolesti? Dragi Bog zna da ja i suprug nemamo vremena za vožanje djece k liječniku pa nam nije dao taj križ.

Prošli ste i kroz jedno iznimno teško razdoblje. Izgorjela vam je kuća. Što je bilo nakon toga, kako ste se snašli?

- 2000. godine smo imali totalni požar. Izgorjele su sve dvorišne zgrade, automobil i kuća. Preko noći smo ostali na ulici s dvanaestero malodobne djece. To se dogodilo u pola 2 u noći. U to vrijeme su već svi zaspali osim majke (mene). Ja sam došla šestomjesečnu bebu. Prvo me je uhvatila panika. Kad sam sve budila, brojala sam djecu a jedno mi je stalno nedostajalo. Od šoka sam zaboravila da je jedno dijete otišlo kod prijateljice na nekoliko dana. To su mi bili najteži trenutci u životu i ne volim baš previše o tome razmišljati. I ovim putem se zahvaljujem svima koji su nam taj čas pritekli u pomoć. To su naši dobročinitelji za koje ćemo cijeli život moliti da im Bog stotruko uzvрати. Bog je sve to vodio preko dobrih ljudi tako da smo za Boga živili iste godine bili u velikoj novoj kući bez ikakvih dugova. Hvala Isusu za sve.

Recite nam nešto o svojoj obitelji? Predstavite svoje bisere.

- Naša obitelj se sastoji od 11 dječaka i 5 djevojčica. To su: Branko, Željko, Karolina, Jakov, Marija, Mihael, Ivan, Petar, Katarina, Ana, Luka, Marko, Matej, Marta, Samuel

i Emanuel. Prije 2 godine najstariji Branko se oženio tako da sad imamo snahu Maju i prvo unučje, šestomjesečnog Emanuela. Moj suprug se zove Josip. Od mene je stariji deset godina. Kad ja nekad kažem da me nešto boli on kaže: „Što ćeš kad budeš mojih godina?“ Jednostavno, ne razmišljam da je on toliko godina stariji. Dobro on i izdrži cijeli dan na nogama a još kao mladić je bio operiran na oba koljena. Sada mu struže kost o kost a to zna biti veoma bolno. Sve je dobro dok može hodati.

Kako molite kao obitelj?

- Kao obitelj molimo krunicu u 15h Milosrdnom Isusu a navečer tko želi ponovo se nađemo na molitvi. Ja kao majka ne smijem niti pomisliti krenuti u novi dan bez molitve a i cijeli moj dan je molitva. Što god činim nastojim misliti na Boga jer mi u Bogu živimo mićemo se i jesmo.

Vaša obitelj je veliki blagoslov za naš narod, usudio bih se reći i financijski. Jednoga dana će se iz plaća vaše djece odvajati razlika od netta do brutta za umirovljenike koji su imali jedno ili niti jedno dijete. Čini li vam se da je naša država svjesna toga i da li vam se već sada na neki način odužuje za to?

- Jednom je moja prijateljica rekla nekoj baki umirovlje-

nici kako smo dobili 16. dijete. Prijateljica je mislila kako će to za nju biti radosna vijest, međutim, baka je srdito odgovorila: „Zato su naše mirovine male“. Evo vidite kako razmišljaju neke osobe koje očito nisu ljubile život. Naša država je obećavala da će majke koje rode četvero djece dobiti status majke odgajateljice. Kad nije mogla majkama sa četvero priznati, da je bar priznala onima koje rode 10 i više, jer ne bi to previše koštalo, takvih majki nema puno. Mi ne tražimo nikakvu pomoć niti primamo „socijalku“, ukupno dobivamo samo dječji doplat 3600 kn.

Može li se od obitelji Vukašinić očekivati koje duhovno zvanje? Statistički gledano, to je i više nego moguće, no, to su ipak duhovne

stvari. Pokazuje li netko od vaše djece takve afinitete?

- Na pitanje, može li se od naše obitelji očekivati koje duhovno zvanje ne mogu odgovoriti. Znam da je svakom zvanje od nekoga izmijenjeno. Moja majka ima 88 godina i velika je moliteljica. Ona ima 27 unučadi i nas četvero djece koji smo u braku. Ona ovako kaže Isusu: „Dragi Isuro kod mene imaš cijeli rasadnik mladosti, molim te pozovi nekoga da ti služi“, ja kažem: „Bože usliši njenu molitvu“. Ne gubim nadu, vjerujem da je Bogu sve moguće.

Još uvijek se živo sjećam našeg prvog susreta, bilo je to kod p. Marka prošle godine. Kad je pozvao majke koje žele imati uskoro dijete da se za njih pomolimo,

i vi ste ustali. Niste se šalili, zar ne?

- Kad je pater Marko pozvao na molitvu za majke koje žele imati dijete i ja sam ustala, nisam se šalila, baš sam izgubila bebu prije tog susreta. Uvijek sam za život i to ne tajim. Kako ću drugima govoriti „za život“, a biti protivnik života. Na svakom našem susretu u župi kažem: „Svaka majka koja može radati, neka rađa. Neće joj biti žao“

Tada ste ohrabрили mlade obitelji da se ne boje života. Za kraj ću vas zamoliti da to ponovite...

- Uvijek kažem, svaka majka koja može radati, neka rađa i neće joj biti žao. Meni su sva djeca radost a zadnje sam potpuno zdravo rodila u 45. godini. Pozdrav od obitelji Vukašinić. Bog vas blagoslovio!

Obitelj Vukašinić posjetila HKZ Frankfurt am Main

Na poziv fra Željka Čurkovića, a povodom proslave Majčinog dana Hrvatsku katoličku zajednicu u Frankfurtu am Main posjetila je obitelj Vukašinić, koja je izvedbom duhovnih i slavonskih narodnih pjesama oduševila vjernike na proslavi koja se održala u dvorani crkve Svetog Alberta. Oni su svojom svirkom uveličali i dvije sv. mise, jutarnju u crkvi sv. Alberta te podnevnu u crkvi sv. Bartolomeja. Velika je želja roditelja svojoj djeci omogućiti školovanje, odgojiti djecu u vjeri i dobroti, što velikom žrtvom i radom uspijevaju. Obitelj Vukašinić može kontaktirati na broj telefona 00385-34-233052. (mi)

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

www.asanovic.de

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

U Friedrichshafenu proslavljen Majčin dan i sv. Leopold Mandić

U Friedrichshafenu, u dvorani župe sv. Nikole u čijoj crkvi ovdajšnji Hrvati slave misu na hrvatskom, održana je proslava Majčinog dana i sv. Leopolda Mandića, zaštitnika ove Hrvatske katoličke zajednice. Vjernike je oduševio mla-

di naraštaj folklorša HKU „Velebita“, koje vodi Marijana Herceg. Za svoju izvedbu mališani su nagrađeni burnim pljeskom. Iza njih su nastupili odrasli folklorši s hercegovačkim Lindom. Oni su pokazali kakvi bi maleni tre-

bali biti kad odrastu. Time je već rečeno, da su veliki bili ne samo dobri nego izvrsni. Za to je zaslužna njihova voditeljica Marijana Hećimović. Učiteljica Hrvatske dopunske škole Katarina Bilonić pripremila je sa svojim učenicima re-

citacije posvećene majkama. Majke su osim toga na dar dobile po jednu ružu. Proslava je okončana nastupom tamburaške grupe „Biseri“, koji djeluju u sastavu HKU „Velebit“, a vodi ih Viktor Mrzelčki. Na kraju programa je vlč. Ilija Jo-

kić zadovoljan i sretan onim što je viđeno i učinjeno zahvalio svim nazočnima, izvođačima i voditeljima, a posebno onima koji su sve to organizirali ili na bilo koji način pomogli da sve to uspije. (Miroslav Marenčić)

Skupština koordinacije HDZ-a srednje Njemačke

U Wiesbadenu je održana Izborna skupština Koordinacije HDZ-a za Srednju Njemačku. Dosadašnji članovi predsjedništva su podnijeli izvješće o radu u protekle dvije godine. Poseban naglasak bio je na aktivnostima vezanim uz unutarstranačke izbore, njegovanje odnosa sa hrvatskim udrugama i katoličkim misijama na području Koordinacije, te prijedlozima vezanim za poboljšanje odnosa Republike Hrvatske i hrvatskog iseljenništva. Kao priznanje radu Koordinacije naveden je ulazak tajnika stranke, Franje Akmađić, u Središnji odbor HDZ-a i Nacionalni odbor za iseljenništvo,

te imenovanje Ivana Sablića, dopredsjednika Koordinacije, u Nacionalni odbor HDZ-a za vanjsku i europsku politiku. Za predsjednika je ponovno izabran Kruno Šimović, dopredsjednici su Ivan Sablić i Ante Budimlić, blagajnik je Slaven Jandrić. Izabran je i Časni sud, predsjednik je Tomislav Čunović, članovi su Olga Stoss i Mirko Živković. Predsjednik Nadzornog odbora je Ilija Peran a članovi Petar Čolić i Marijan Čondić. Po novom pravilniku u predsjedništvo pored Nediljka Lukač, Ante Bartulović, Siniše Kusić, Tugomira Čuljak, Dinka Grgat ulaze i predsjednici ogranaka. (jv)

AS GROUP
TRAGENDE IDEEN

AS Textildruck und Flock GmbH
Schwanheimerstr. 153
64625 Bensheim
T + 49 (0) 62 51 - 69 09 17
F + 49 (0) 62 51 - 69 09 19
info@as-textildruck.de

Feinste Stickerei & hochwertiger Textildruck
auf erstklassigen Werbetextilien alles aus einer Hand.

Blusen | Hemden | T-Shirts | Poloshirts | Jacken
Taschen | Arbeitsbekleidung | Schürzen

AS GROUP
TRAGENDE IDEEN

Nudimo sljedeće:

- Vez logotipa na radnu odjeću za gastronomiju i obrte
- Tisak na majice, polomajice, jakne za sport ili reklamu
- Reklamne proizvode poput kemijski olovka, šalice, itd.

20 % popusta
Na vašu narudžbu vezano uz ovu reklamu, vrijedi do 15.06.13

AS Textildruck und Flock GmbH
Schwanheimerstr. 153
64625 Bensheim
T + 49 (0) 62 51 - 69 09 17
F + 49 (0) 62 51 - 69 09 19
info@as-textildruck.de

Kontakt osoba: Ivan Saric
is@as-textildruck.de

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu.ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

Zamijeni prije nego baciš

U Winnendenu na području Baden Württemberga, koji broji negdje oko 27 000 tisuća stanovnika, uz druge nacije ovdje žive i Hrvati organizirana je akcija pod nazivom „Zamijeni prije nego baciš“ („Tauschen statt wegwerfen“). Zaista je bilo svega i svačega za razmjenu, od muške, ženske, dječje odjeće i igračka, do kućanskih aparata, elektronike, ali i knjiga, slika, i drugih stvari. Valja reći da se takve akcije na ovom području održavaju i u više gradova, svake godine po jedan puta u neko pogodno vrijeme. Ova akcija je poduzeta u svrhu da pomogne ljudima da se riješe prenatrpanih podruma, skladišta, garaža i ormara... a i onima koji si ne mogu priuštiti kupiti novo. Za nadati se je da će se slična ideja primijeniti i u Hrvatskoj i time tako učiniti jedno malo dobro djelo.

CroExpress

DOBROVOLJNI PRILOG/ SPENDE:

Bank: Sparkasse Hannover
Konto Nr. 901074578
BLZ: 250 501 80
Iz inozemstva:
IBAN DE 83 2505 0180 0901 0745 78
BIC: SPKHDE2H

U tri godine izlaženja CroExpressa, shvatili smo i prepoznali u ovom dijelu svijeta, u našoj „dijaspori“, koliko nam naša novina zapravo vrijedi.

Lijepo je što se CroExpress ne naplaćuje i dijeli diljem iseljeništa, u Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj, Švedskoj, Rumunjskoj, Nizozemskoj, i što je postala najtraženija novina među Hrvatima koji žive izvan granica Republike Hrvatske.

Da bi zadržali naš početni koncept, iznimno je važno da nas vi dragi čitatelji financijski podržite u mjesečnom tisku i distribuciji.

Svoj prilog darujete vašoj novini.

Beruhigend, jemanden zu haben, auf den man sich
felsenfest verlassen kann.

Generalagentur
Josip Novacic
Calenberger Straße 43/45
30169 Hannover
Telefon: 0511 56956477 Telefax: 0711 662802600
josip.novacic@wuerttembergische.de

- Absicherung
- Wohneigentum
- Risikoschutz
- Vermögensbildung

württembergische

Wüstenrot & Württembergische.
Der Vorsorge-Spezialist.

Croatia Wein Matic GmbH

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matić

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

SELIDBE IZ NJEMAČKE U HRVATSKU

M. Mandarić
Schubertstraße 5
72535 Heroldstatt

Fon: 07389 615
Fax: 07389 909870
Mobil: 0171 3435671

SELIDBE za HR i BiH
BRZO I POVOLJNO
M.I.A. transporti

Klarici 27 HR-10410 V. Gorica

tel/fax: 00385 1 6262585

mobitel: HR 00385 91 392 52 11

D 0049 160 401 70 62

LAATZEN
myDentTM

Implantologija | Stomatologija | Ortodoncija

Stomatološka Ordinacija

H.-J. Perić, M.Sc.

Master of Science in Oral Implantology
Spezialist Dentalne Implantologije

Pettenkoferstr. 2A
30880 Hannover-Laatzen

T 0511 - 8 97 67 90

F 0511 - 8 97 67 929

M info@mydent-laatzen.de

INTERVJU S BRUNOM BAKOVIĆEM
IZ KÖLNA, POBJEDNIKOM MELODIJA
MOSTARA PO IZBORU PUBLIKE

Moja pjesma „Oj Ivane, pobratime mio“ je megahit

Zora Stanić
(tomislavcity.com)

Bruno Baković osvojio je prvu nagradu publike na ovogodišnjem 19. festivalu zabavne glazbe Melodije Mostara gdje je nastupio s pjesmom „Zenit ću te“. O toj vrijednoj nagradi i višegodišnjoj glazbenoj karijeri koja je ovjenčana s više nego dobro pamtljivim pjesmama i solidna tri albuma, porazgovarali smo s Brunom uz kavicu. Naravno, u njegovu i našem Tomislavgradu.

Čestitam na nagradi i povjerenju koje Vam je dala mostarska publika na ovogodišnjim Melodijama!

- Hvala lijepa na čestitkama! Ovom prilikom se želim još jednom zahvaliti i publici mostarskoga festivala koja je svojim glasovima doprinijela da polučim ovaj zapažen i meni vrlo značajan uspjeh.

Predstavite nam autore: teksta, glazbe i aranžmana.

- Autor teksta, glazbe i aranžmana je Geronimo, čovjek koji uglavnom surađuje s Halidom Bešlićem, Alenom Islamovićem i mnogim hrvatskim renomiranim pjevačima. Poznajemo se već desetak godina, zahvaljujući našem zajedničkom prijatelju Halidu Bešliću.

Još jedan Duvnjak nastupio je na ovome festivalu. Riječ je o guslaru Jozi Radošu - Mariću koji je na tome drevnom glazbalu pratio izvedbu Čupine «Hercegovačke balade». Jeste li se sreli i razgovarali?

- Da. Sreli smo se i bilo je to obostrano iznenađenje. Nisam znao da i on dolazi na festival, ni obratno. Uglavnom se vidimo u inozemstvu i na duvanj-

skim večerima i sličnim događanjima. Razgovarali smo tijekom generalne probe, pa i tijekom festivala kao i na završnome partiju kada se orila pjesma iz naših grla... Bilo je jako veselo!

Komentar na pobjedničku pjesmu, klapu Hrvoje koja je osvojila Grand prix?

- Jako mi se svidjela i mislim da će zaživjeti. Pjesma je dobra. Volim klapsku pjesmu, osobito klapsko višeglasno pjevanje. Ono me stvarno oduševljava!

Glazbom se bavite dosta dugo, ozbiljnije od 1990. godine. Kako je krenula Vaša glazbena karijera?

- Pjevam od kada znam da postojim, glazba je jednostavno dio mene. Moj prvi javni nastup bio je još u srednjoj školi na nekom natjecanju, uslijedila su i druga, uglavnom amaterska natjecanja, pa nastupi na svadbama. Prvi festivalski nastup imao sam 1994. godine. Bile su to, također Melodije Mostara, pjevao sam pjesmu „Samo tebi pripadam“. Dvije godine poslije, 1996. imao sam nastup na Splitskome festivalu kada sam se predstavio s pjesmom „Pomozi mi vjetre!“

Dobitnik ste još nekih glazbenih nagrada, koja Vam je najznačajnija, odnosno najdraža?

- Da. Imam nagrada s različitih natjecanja i izvan njih. Vidite, teško je sada neku izdvojiti i kazati, e, ova mi je posebno draga. Sve te nagrade su priznanja i svaka ima svoj sjaj i težinu. Za svaku nagradu se trebalo boriti i dosta truda uložiti. Možda zvučim malo neskromno, ali svaka nova nagrada koju primim je nekako najdraža. Od Večernjakove „Domov-

nice“, koju sam dobio 2009. godine kada se birao najpopularniji hrvatski iseljenik, pa do ove jučerašnje nagrade u Mostaru, kada je glasovala publika.

Ako se ne varam, objavili ste tri albuma. Koji je bio najuspješniji?

- Tako je. „Leti pjesmo“ izašao je 1994. godine, album „Crna žena“ 1997. i «Samo tebi pripadam» 2000. godine. Sva tri su imala pristojan uspjeh, s obzirom na tiražnost albuma. Što se tiče slušanoosti, ne mogu to do kraja pratiti, unatoč što živimo u vremenu napredne tehnologije. Ipak, mislim da sam imao više uspjeha sa singlovima nego s albumima.

Čini mi se da ste među publikom najviše poznati po pjesmi „Oj Ivane, pobratime mio“. Pjevate li često tu pjesmu?

- Upravo je to je jedan pokazatelj ovoga što sam već spomenuo. Ta je pjesma jednostavno megahit! Njezina tiraža je oko 15 tisuća. Vjerujem da nema osobe koja nije čula tu pjesmu više puta. Pjevam je na raznim hrvatskim feštama zajedno na koncertima naših poznatih estradnjaka. Zanimljivo je da većina ljudi uopće ne zna čija je to pjesma, tko ju je napisao i tko je je otpjevao. Tomu sam i ja pomalo kriv. Nisam je dovoljno medijski eksponirao, tako da publika i dandanas nije sigurna ili uopće ne zna da je to moja pjesma!!! Naravno, riječ je o staroj i tradicionalnoj kupreškoj pjesmi, a u mojoj izvedbi je nastala 1992. godine. Potom sam, prije dvije godine, išao s novom verzijom te pjesme „Moj Kupresu sav u snijegu bijelom“ koja je, također,

više nego dobro primljena. Pjesma je rađena u suradnji s Jozom Turudićem – Jokanom iza kojega su brojni hitovi u izvedbi Mate Bulića.

Među publikom je omiljena i pjesma „Samo tebi pripadam“.

- Istina. Od prije dva mjeseca vrtili se i na CMC-u. Znam i da se često emitira na Narodnome radiju. Tamo putujem sutra, također su tražili intervju. Za tu sam pjesmu snimio spot, u suradnji s poznatom ekipom studija Antonio Ludwigshafen. Spot smo snimali u poznatoj lokaciji u MK2 Düsseldorfu.

Bruno, Vaš glazbeni reper toar je dosta šarolik: od zabavne glazbe preko popa, roka, do etna i turbo folka. Molim obrazložiti i u kojem melosu se najviše prepoznajete?

- (smijeh) Dobro pitanje. Volim svu dobru glazbu, bila ona zabavna, narodna, etno, pa i turbo folk. Svaka dobro urađena pjesma ima svoju dimenziju. Što se tiče moga izričaja, mislim da na to pitanje ni sam sebi nisam mogao dugo odgovoriti. Na mojim nastupima je publika iz raznih krajeva domovine, tako da, htio ili ne htio, moram biti educiran sa svim žanrovima. Ono što publika traži to i pjevam! Ipak, mislim da se najbolje nalazim u etno - melosu s primjesama folka pa i rocka.

Tko su Vaši suradnici i u kojem studiju snimate?

- Imam nekoliko vrhunskih studija gdje snimam materijale. Također, imam i više dobrih suradnika. Među njima je svaka-ko Neno Jeleč, koji ima studio u Njemačkoj. U njemu su, primjerice snimljeni albumi, Bijelog dugmeta, Crvene jabuke,

koja ovih dana tu snima i novi album.

Je li glazba isključivo ono čime se bavite?

- Da, glazba je moja profesija, i Bogu hvala zadovoljan sam svojim poslom!

Gdje najčešće nastupate?

- Budući da živim u Njemačkoj, tu su i moji najčešći nastupi. Odazivam se i na pozive ljudi iz cijele Europe: Švicarske, Austrije, Švedske... Ovih dana dobivam i pozive iz prekomorskih zemalja. Uglavnom nastupam pred našim ljudima u iseljeništvu. Jednostavno, idem gdje me zovu, a naših ljudi, kao što i sami znate, ima svugdje... Često pjevam i na humanitarnim događajima, koncertima i drugim priredbama koje se organiziraju u tu svrhu, uglavnom u organizaciji Hrvatske katoličke misije.

Koliko vremena je prošlo od zadnjega nastupa u Tomislavgradu?

- Mislim da je to bilo prije par godina. Znam da je bio 16. kolovoza, dan iza Velike Gospe u Hards Rocku i da je bilo „kr-cato“.

Sudjelovali ste i na nekim hrvatskim radijskim festivalima, zar ne?

- Na Melodijama Mostara nastupio sam četiri puta. Uz to bio sam sudionik i radijskoga festivala u Vodicama, korčulanskoga festivala Marko Polo...

Možemo li uskoro očekivati i 4. album?

- Bit ću iskren. Držim da je se bolje posvetiti pjesmi, odnosno izgurati pjesmu po pjesmu, a ako budu dobre i kvalitetne, album će doći sam po sebi. Treba puno truda i ulaganja za album.

FIBUSERV.COM

Knjigovodstveni ured

PAVO BADROV

Eschersheimer Landstraße 1-3

60322 Frankfurt am Main

Tel. 069/ 49086007 Fax. 069/ 48981472

pavo.badrov@fibuserv.com

www.fibuserv.com

Buchen lfd. Geschäftsvorfälle sowie lfd. Lohnabrechnung im Rahmen der Zulässigkeit des § 6 Nr. 4 Steuerberatungsgesetz

LAZETA
MEDIA
FOTO & VIDEO
PRODUKTION

Tübingerstraße 27
70178 Stuttgart

Tel.: 0711 / 640 64 66 Fax: 0711 / 640 64 68 E-Mail: info@dr-ramljak.de

Öffnungszeiten:

Montag	8-13 und 14-18 Uhr	Donnerstag	10-14 und 15-19 Uhr
Dienstag	8-14 Uhr	Freitag	8-13 Uhr
Mittwoch	8-13 und 14-19 Uhr		und nach Vereinbarung

RECHTSANWALT STEFAN VIZENTIN

Lindwurmstr. 3
D-80337 München

Tel.: ++49-89-5389538

Fax: ++49-89-5438911

E-mail: stefan.vizentin@yahoo.de

Wein-Import DABRO

Groß- und Einzelhandelsimporte von Weinen,
Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien
Gastronomieservice
Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67
20357 Hamburg
Telefon 040 / 4 39 58 45
Telefax 040 / 4 39 17 06

PRESS obavijesti
PREVODITELJSKI ured
Izrada WEB stranica
TISAK u Hrvatskoj

Agencija
mediaZZZ

info@mediazzz.com
www.mediazzz.com

Posjetite i naš portal:

CRODNEVNIK.de

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere,
Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Lange Reihe 14
20099 Hamburg

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

Akademische Lehrpraxis
der Universität JJ. Strossmayer
Osijek und
der Universität Hamburg
<http://www.drrefmirtadzic.de>

B+P+K

Marinka Perić
Rechtsanwältin

Lavesstraße 79
30159 Hannover

Tel. 0511 - 700 209 3
Fax. 0511 - 700 209 40
Mobil 0172 - 516 880 0
peric@bpk-anwaelte.de

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu.ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

VELIK USPJEH MLADE GLUMICE HRVATSKIH KORIJENA MAGDALENE KOPIĆ

Glavna uloga hrvatskoj glumici

U Campus Theatru u Ludwigsburgu premijerno je prikazana tragikomedia pod nazivom „My Face“. Ova scenska izvedba je nastala prema knjizi „My Face“ koju je napisao engleski pisac dječjih knjiga Nigel Willis, a prvi put je izvedena na sceni u Londonu 2008. godine. Vrlo zanimljiva radnja ove knjige gdje se obrađuje problem socijalnih mreža i njen utjecaj na stvaranje međuljudskih odnosa, zanimljiva je ansambl Campus Theatra u Ludwigsburgu da ovo djelo postavi na pozornicu. Glavnu ulogu „Susi“ u ovoj tragikomedi dobila je mlada glumica, Hrvatica, po struci odgajateljica Magdalena Kopic.

Na sceni su bili postavljene montažni objekti koji predstavljaju radne sobe odakle se preko socijalnih mreža i interneta vodi komunikacija i kreira društveni život. Facebook, Učenik VZ i mxspace – i druge društvene mreže postale su trend posljednjih godina, gdje mladi intenzivno provode svoje vrijeme u „čekanju i slanju pošte“ („chatten, liken i posten“). Jedan svijet koji

za starije izgleda posve čudan i stran. Tako na primjer glavni lik „Susi“ na svojoj socijalnoj mreži želi sve kontrolirati i daje primjer kako se preko ovih mreža može onemogućiti pristup nekim došljacima, manjinama samo jednim klikom na tastaturi. U realnom svijetu te su manjine zaštićene i nisu izbačene iz realnog svijeta, normalno žive, rade i komuniciraju, dok u virtualnom svijetu, moguće ih je odbaciti i ignorirati. Realni svijet se za ove ljude pokazao posve drugačiji od onih na društvenim mrežama. Dakle, u tragikomedi posljednjih godina stvorena je jedna posve drugačija kultura komuniciranja i ponašanja - „virtualna“, koja nema puno zajedničkog s realnim svijetom. Stvoren je jedan paralelan svijet druženja i komuciranja. Kazališni komad „My Face“ nas potiče na razmišljanje o ovoj vrlo aktualnoj problematiki koja je sve više prisutna u životu mladih ljudi a zaslužuje našu pažnju, da o njoj mi roditelji, profesori i odgajatelji diskutiramo i da potičemo stvarno druženje među mladima. Stvarno dru-

ženje je nezamjenjivo, ono je „socijalni kapital“, pa makar to bila samo jedna „mala kavica ili zdravica“, vrjednija je od najbolje socijalne mreže. Ljudsku toplinu, dušu i osjećaj čovjek može doživjeti samo u druženju sa svojim bližnjima. Takva vrsta komunikacije je pravo bogatstvo koju mi stariji poznajemo i na koju smo navikli, zato o tome moramo pričati i učiti i našu djecu.

MAGDALENA KOPIĆ, rođena je 1993. godine u Beču, gdje su se roditelji doselili iz Orlovog Polja-Tramošnice, 15 km od Orašja. 1998. vratili su se u domovinu u Kraljevačke Novake-Sesvete, gdje je Magdalena završila nepuna četiri razreda osnovne škole. Prilike su ih natjerale da se 2003. godine dosele u Kornwestheim u Njemačku, gdje je Magdalena za tri mjeseca naučila njemački i uspješno položila četvrti razred osnovne škole, te upisala Realschule. Nakon toga je upisala svoj životni poziv za odgajateljicu (Erzieherin), i tako ostvarila svoje snove iz djetinjstva. Zaposlena je u dječjem vrtiću u Kornwestheimu. Počela se baviti baletom i glumom, no ljubav prema glumi bila je jača, te je zbog mnogih obveza napustila balet. Magdalena planira nastaviti studiranje socijalne pedagogije ili psihologije. (MK)

KELKHEIM

Održan dječji festival mladih talenata

Tekst i slike: Edi Zelić (mediazz agentur)

Već tradicionalni dječji festival „Mikrofon je vaš“ održan je u Hrvatskoj katoličkoj župi Main-Taunus/Hochtaunus. U prepunoj župskoj dvorani sv. Dionizija u Kelkheimu, voditelj župe fra Marinko Vukman pozdravio je goste, među kojima je bio i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj, vlč. Ivica Komadina. Fra Marinko je izrazio sreću i zadovoljstvo što mladi iz Kelkheima i šire okolice, ovaj put čak i iz Frankfurta i Offenbacha, redovno i rado sudjeluju na festivalu, čime se ne samo potiče međusobno druženje nego svakako i njegovanje hrvatskog jezika.

Ukupno petnaest natjecatelja izvelo je razne poznate hitove s hrvatske estradne scene.

Valeria Bartulović („Bižuterija“), Patricia Blekić („Uzbuna“), Iva Baban („Kao da je vrijeme“), Kristina Brko („Da sutra umrem“), Nikolina Buljan („Gdje je srce, tu je dom“), Danica i Marija Jonjić („Prijateljice“), Laura Kapović („Ja, ja, ja“), Katarina Kapović („Milijun poljubaca“), Chiara Klapčević („Dušu nemaš ti da me na njoj nosiš“), Jessica Kunac („Neka me svi zaborave“), Nina Lončar („Crni leptir“), Tereza Lončar („Dat će nam Bog“), Julia Maraković („Muško bez karaktera“), Elena Odrlić („Maslačak“) i Valeria Vranjković („Dobitna kombinacija“).

Stručni žiri u sastavu Andela Zelić, Vedrana Moslavac i Andreas Lukačić nakon iscrpnih dogovora dodijelio je prvu nagradu Nini Lončar,

drugo mjesto Jessici Kunac, dok su treće mjesto osvojile Danica i Marija Jonjić. Publika je prvu nagradu dodijelila Terezi Lončar, druga je bila Chiara Klapčević, a treća Kristi-

na Brko i Valeria Bartulović. Nagradu za najsimpatičniju izvedbu dobila je Iva Baban. Nagradene mlade pjevačice dobile su priliku nastupiti i tijekom tradicionalnog slav-

lja nakon hodočašća u Marienthal na Duhovni ponedjeljak. Štoviše, pobjednice Nina i Tereza Lončar dobit će priliku snimiti svoje pjesme i u glazbenom studiju.

U HMI OTVORENA IZLOŽBA DUBRAVKA NAUMOVA IZ KANADE

Ispunila mi se želja da izlažem u domovini svoje majke

Željka Lešić - MATICA

Suvremena umjetnost je poziv slobodi i to prvenstveno poziv slobodi dosjetke, ideje pojedinca. Vrlo često taj se poziv krivo shvaća, kao neka vrsta poziva na samodovoljnost, samozadovoljstvo. Da, umjetnost treba osloboditi autora ali u još većjoj mjeri treba oslobađati i hrabriti promatrače umjetničkog djela.

To jako dobro shvaćaju dizajneri i to posebno oni koji se izražavaju kroz različite medije i koji rade za različite klijente. Oni tako promiču svojevrsnu revolucionarnu propagandu kroz komercijalne sadržaje, pri čemu ovo potonje obilježje uz sva brojna ograničenja koja određuje proizvod i klijent mogu dosegnuti tisuće ljudi. To vidim i u djelu Dubravka Naumova. Naumov je tako majstor povezivanja na što kao da ga je predodredilo i njegovo podrijetlo. Moj posao, posao moje institucije je povezivanje. Ponekad je ono teško. U ovom slučaju to nije tako. Umjetnost Dubravka Naumova sve nas povezuje vrlo, vrlo lako - naglasio je Matičin

ravnatelj mr. sc. Marin Knežević. Nazočnima se obratio i predsjednik Vijeća makedonske nacionalne manjine Tome Apostoloski, a izložbu je otvorila veleposlanica RM u Zagrebu Daniela Karagjovska. Program je vodila Ljerka Galic, rukovoditeljica Odsjeka iseljeničke baštine. U glazbenom dijelu programa nastupio je Stanislav Kovačić na violončelu, koji je taknuo mnoga srca nazočnih ljubitelja likovne umjetnosti. Posebno dirljiv trenutak bio je kada se telefonski iz Toronta javio i autor Dubravko Naumov, koji je pozdravio sve nazočne i zahvalio svima koji su omogućili realizaciju izložbe. Naglasio je kako je sretan što mu se ispunila želja da izlaže u Hrvatskoj, domovini svoje majke. Otvorenju su, između ostalih, prisustvovali načelnik Općine Rešetari Zlatko Aga, predsjednik Književno - likovnog društva „Rešetari“ Ivan De Villa, predsjednica makedonsko - hrvatske udruge Spectrum Slavica Koretić, Orce Lambevski, predsjednik Zajednice Makedonaca u RH, književnik Đuro Vidmarović, priznata hrvat-

DUBRAVKA NAUMOV rođen je u Skopju, Republika Makedonija. Slikarstvo je diplomirao na Fakultetu likovnih umjetnosti u Skopju 1993., a 2006. je u Torontu diplomirao reklamni dizajn na Ontario College of Art & Design (OCAD University). Umjetnik je izlagao na mnogim samostalnim i skupnim izložbama diljem Europe, Kanade i Japana. Danas živi i radi u Torontu. Izložba „Zbogom infinitiv“ akademskoga slikara Dubravka Naumova prvi je put ugledala svjetlo dana u salonu makedonske ambasade u Parizu, zatim u Bruxellesu i na najpoznatijim kulturnim manifestacijama u Makedoniji - Skopskom i Ohridskom ljetu. Sada je izložba napokon i u Hrvatskoj.

ska - makedonska pjesnikinja i slikarova majka Ljerka Totch-Naumova, tajnik Odbora za Hrvate izvan RH dr. Mišo Munivrana, Andrey Davydov tajnik u Veleposlanstvu Ruske federacije u RH, Mladen Pejnović, predstojnik Državnog ureda za upravljanje državnom imovinom, i mnogi predstavnici ministarstva, kulturnih institucija te ljubitelji umjetnosti.

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)
BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

www.asanovic.de

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

Hodočašće u Maria Vesperbild

Na dan Kristovog uznesenja su vjernici HKM Augsburg tradicionalno hodočastili u 35 km udaljeno Marijansko svetište Maria Vesperbild. I ovaj put je veliki broj vjernika pješice hodočastio u ovo sveto mjesto. Njih 42. je tako pokazalo da im ni jedna žrtva nije teška.

Prije početka mise hodočasnike je pozdravio prelat Wilhelm Imkamp, inače direktor ovog hodočasničkog mjesta. On je i ovom prigodom istaknuo veliku povijesnu ulogu Hrvatske koju je imala u zaštiti kršćanske Europe od najezde Osmanlijskog carstva. Također je istaknuo da se veliki broj Nije-

maca raduje skorašnjem pristupanju Hrvatske EU-i. Misno slavlje predvodio je fra Miljenko Šteko, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM. Nakon misnog slavlja u procesiji se išlo u obilježnju Marijansku špilju, gdje su vjernici zahvalili Blaženoj Djevici Mariji. (ss)

Sv. Krizma u Mülheimu an der Ruhr

Sakrament sv. Potvrde u HKZ Mülheim an der Ruhr i Duisburg. Misno je slavlje predslavio i sakrament sv. Krizme mladima podijelio biskup dr. Pero Sudar, pomoćni biskup nadbiskupije vrhbosanske.

Proslava Duhova u Bruchsalu

Hrvatska katolička zajednica Mittelbaden je upriličila posebni molitveni skup uoči Duhova u crkvi St. Paul, u Bruchsalu, u Njemačkoj. Tema skupa bila je: Duh Sveti, poćit će vas o svemu.

Ova je tema bila obrađena u predavanjima i u meditacijama što ih je održao dr. Vinko Kraljević, voditelj ovog molitvenog susreta.

U programu su se izmjenjivali sadržaji biblijskih tekstova, molitva i duhovske pjesme. (vk)

Svečano slavlje Prve sv. Pričesti u Koblenzu

U crkvi sv.Frane u misiji Koblenz održano je euharistijsko slavlje sakramenta Prve pričesti. Prvu Pričest su primili: Oliver, Stipan-Matej, Lara, Mirna, Leo, Franjo i Teresa. Vlač. Stjepan Zadravec zahvalio je vjeroučiteljicama koje su djecu pripremile za ovo svečano slavlje. (jv)

Kod kuće su najbolji zubari

Svim čitateljima CroExpressa besplatan prvi pregled do 31.08.2013. godine uz telefonsku ili email najavu!

Dolazak u domovinu sigurno će vam izmamiti osmijeh na lice. Dovolite da vam domovina uzvratim osmijehom! Posjetite ordinacije najboljih hrvatskih zubara u kojima vas očekuje vrhunska usluga u rangu s ponajboljim europskim i svjetskim stomatološkim klinikama. Garantiramo vam zahvate bez straha čak i ako imate izraženu dentalnu fobiju zahvaljujući postupku svjesne sedacije, nudimo mogućnost bezubim pacijentima da dobiju posve nove zube u samo jednom danu. Opremljeni smo vrhunskom 3D dijagnostikom, učinkovito liječimo dugotrajna bolna stanja, provodimo terapiju čeljusnog zgloba te nudimo niz usluga među kojima će svatko pronaći rješenje svog problema. Kvalitetu garantiraju i standardi ISO 9001 te ISO 14001. Obratite nam se s povjerenjem i vratite se kući ozarena lica. Članice Cromatology dental group žele vam dobrodošlicu!

Stomatološka ordinacija Cekić, Stomatološka poliklinika Apolonija, Poliklinika iDent, Zubni rendgen dr. Lauc.

3 ordinacije
4 dijagnostička centra
12 doktora dentalne medicine i anesteziologije

Obratite nam se s povjerenjem na:
<http://www.cromatology.com>

Varšavska 10, Zagreb
Tel: +385 1 4883 800
info@lauc.net

Jurišićeva 19/1 II kat, Zagreb
Tel: +385 1 4572 433
info@ident.hr

Republike Austrije 5, Zagreb
Tel: +385 1 4680 143
ordinacija@ordinacijacekic.hr

Ilica 19, Zagreb
Tel: +385 1 4833 443
rtg@lauc.net

Hodočastili smo Majci Božjoj u Hildesheim

Na Duhovski ponedjeljak već tradicionalno hodočastili smo Blaženoj Djevici Mariji u Hildesheim. Tridesetak vjernika iz Hannovera uputilo se pješice do svetišta Blažene Djevice Marije, uz molitvu i pjesmu.

U crkvi St. Godehard zajedni-

ko misno slavlje je predvodio dr. Jure Zečević iz Zagreba, tajnik pri Biskupskoj konferenciji Hrvatske, zadužen za ekumenu. Misnom slavlju je nazočio osam svećenika iz drugih gradova Sjeverne Njemačke kao i delegat za inozemnu pastvu, vlč. Ivica Komadi-

na. Misnom slavlju je nazočio i konzul u Hamburgu, Slavko Novokmet sa suprugom Jelicom. Dr. Jure Zečević je propovijedao o potrebi po djelima i duhu i danas sličiti Mariji. Za Isusa je rekao: - Prođe zemljom čineći dobro. A mi? Jesmo li u svakom danu, neko-

me opterećenje ili olakšanje? To se treba pitati. Griješiti je ljudski. I ljudi su kao livada na kojoj je i cvijeća i korova, kao i grijeha u našem životu. Potrebno je uvijek ponovo okopavati naš vrt, plijeviti korov, čistiti vrt i dušu ...

- Tijekom misnog slavlja izvršno je pjevao zbor iz Hamburga pod ravnanjem časne sestre Jasne. Mi iz Berlina malo se priključimo pjesmi, uz nas i operni pjevač Ivan Lovrić Caparin iz Lübecka koji je nedavno nastupio na Blistavoj noći klasike u Berlinu. Hodočasnike iz Berlina predvodio je mladi svećenik Ivan Ante Rozić koji uskoro, nakon dvije berlinske godine, odlazi na službu u München. (Sonja Breljak/ www.hrvatskiglas-berlin.com)

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)
BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

www.asanovic.de

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

PROSLAVLJEN MAJČIN DAN U KELKHEIMU

Prihod od proslave u iznosu od 3000 eura je namijenjen siromašnim obiteljima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

Majčin dan svečano je proslavljen u Hrvatskoj katoličkoj župi Main-Taunus/Hochtaunus bogatim programom u Gradskoj dvorani u Kelkheimu. Sve je na početku pozdravio župnik fra Marinko Vukman koji je kazao: „Draga majke, bake - drage žene – večeras je vaš dan. Okupili smo se ponovno u našoj župi na proslavi Majčina dana, kojeg slavimo u znak zahvalnosti našim majkama. Majke, hvala vam za sve što ste u životu učinile za nas, za vaše suze i trud, za vašu radost i mladost, kojom ste nas obdarile.“ Prigodnu riječ uputio je i generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurta Josip Spoljarić, koji je u slavlju sudjelovao sa suprugom. U bogatom programu nastupili su župni dječji zbor, djeca s prigodnim krasnoslovima i recitalima. Nastupila je i plesna skupina djece iz Bad Homburga plesom „Čiribu-Čiriba“. Mala i srednja župna folklorna skupina izvela je splet moslavačkih i prigorskih plesova, a velika župna folklorna skupina „Lindo“. Organizirana je i tombola, a prihod od proslave u iznosu od 3000 eura bit će upućen siromašnim obiteljima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. U zabavnom programu nastupio je Zlatko Pejako- vić uz pratnju glazbenog sastava „Romantik“. (ap)

Svečano proslavljen sv. Leopold Mandić u Mülheimu an der Ruhr

Ovogodišnji *blagdan* sv. Leopolda Mandića *proslavljen* je u jednom izuzetnom ozračju u hrvatskoj župi u Mülheimu an der Ruhr koja nosi ime ovog velikog sveca.

Održano je euharistijsko slavlje kojim je *obilježen blagdan zaštitnika* ove župe sv. Leopolda. Ujedno

je proslavljen i Majčin dan obiju zajednica Mülheim an der Ruhr i Duisburga. Nakon svete mise koju je predvodio voditelj ovih HKZ-a p. Vidan Mišković pjevala je grupa mladih, a pjesme o majkama recitirala su djeca koja su na kraju mise svim majkama podijelili crvene ruže. (ms)

Susreti pjesnika hrvatske izvandomovinske lirike - Beč, 2013.

Ove će se godine od 6. do 8. lipnja u Beču održati susreti pjesnika hrvatske izvandomovinske lirike. Kao i što sam naziv manifestacije otkriva, na susretu će sudjelovati hrvatski pjesnici koji žive u izvandomovinstvu i koji brižljivo njeguju voljeni jezik svojih predaka, pretačući ga u stihove i braneći ga tako od zaborava. Nakon što su susreti održavani u brojnim svjetskim gradovima, ali i u Hrvatskoj, točnije u Zadru i austrijski su Hrvati dobili čast ugostiti ovu uvaženu družinu, razasutu po cijelom svijetu. Ovo će biti 13. susreti po redu, a nosit će simbolični naziv „Na pragu doma“, aludirajući na taj način ne samo blizinu Austrije i Hrvatske u zemljopisnom i povijesnom smislu, nego i ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju, tj. povratak u zajednicu razvijenih zapadnih zemalja kojoj smo svojom kulturom i duhom uvijek pripadali. Svoj dolazak je potvrdilo 36 pjesnika iz cijeloga svijeta, a na susretima će se predstaviti 11 novih pjesnika. Nazočić će sljedeći pjesnici-gosti: Vera Valčić Belić, Vancouver, Kanada; Davor Božin, San Pedro, CA, USA; Gabriela Brajević, San Pedro CA, USA; Željka Čorak, Vancouver, Kanada; Ivan Dobra, Astoria, New York, USA; Željko Erceg, New York, USA; Marija Samardžić Fumić, Chicago, IL, USA; Ivan Geric, Detroit, MI, USA; Ivanka Madunić Kuzmanović, Grendale, WI, USA; Božena Boška Marčević, San Diego, USA; Ana Petrović, Innsbruck, Austrija; Nada Pupačić, New York, USA; Nadica La Rosa, Kopenhagen, Danska; Ivanka Rukavina Sabolić, Kent, OH, USA; Anica Zdunić, Beč, Austrija. U Beču će biti predstavljani novi pjesnici: Berislav Breljak, Linz, Austrija; Njasa Bošković Meyer, Saint Louis, MI, USA; Malkica Dugeč, Stuttgart, Njemačka; Marija Samardžić Fumić, Chicago, IL, USA; Anto Ivesić, Brisbane, Australija; Josipa Klostranec, Toronto, Kanada; Ivan Puhalo, Toronto, Kanada; Antonio Sammartino, Montemitro, Italija; Ana Schoretits, Gradišće, Austrija; Dorothea Lipković Zeichmann, Gradišće, Austrija. Program susreta održat će se u Hrvatskom povijesnom institutu u Beču - Hrvatskom kolegiju, a u organizaciji Hrvatskog svjetskog kongresa u Austriji, Udruge HIL-e New York te Hrvatskog povijesnog instituta - Hrvatskog kolegija, a pod pokroviteljstvom Veleposlanstva Republike Hrvatske u Republici Austriji i Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske. U tijeku je izrada mrežne stranice Susreta na www.crowc.org/susreti, a načinjen je i facebook profil www.facebook.com/susretipjesnika. (Željko Batarilo)

10% popusta
za čitatelje
CroExpressa!

Školica
Kroatische Sprachschule in München

Znate li nekoga tko želi naučiti hrvatski?

Ovoga ljeta naučite hrvatski uz kvalificirane profesore u opuštenoj atmosferi! Naši tečajevi traju po sedam dana i održavaju se u Crikvenici, na prekrasnom Kvarneru.

Nudimo četiri termina: od 10/8, 17/8, 24/8 i 31/8

U cijenu je uključeno:

- + 7 noćenja s polupansionom u hotelu s tri zvjezdice
- + 20 sati nastave jezika i materijali
- + poludnevni izlet brdom u Vrbnik na Krku

+49 (89) 8965-9073

www.sprachreise-in-kroatien.de
info@sprachreise-in-kroatien.de

Spacemedia GmbH, Waghäusel

Gartenrestaurant im Innenhof
Tatarenhut & heisser Stein

Konoba
Meer & mehr

Das dalmatinische Spezialitäten
Restaurant im Rhein-Neckar-Raum

Konoba • Hotel Bürgerhof
Kronauer Str.3
68753 Waghäusel-Kirrlach
Telefon: (07254) 60 900
E-Mail: info@konoba.info

www.konoba.info

CLAUS HEINRICH GATTERMANN: KRIEG - EINE GESCHICHTE AUS BOSNIEN UND DEUTSCHLAND

Ein Roman über Kroaten, Deutsche, Serben und den Krieg

Es gibt Dinge, über die weiß kaum jemand in Deutschland etwas. Dazu gehört etwa das Leben von Gastarbeitern und Flüchtlingen – zumindest wenn es sich nicht um die in den letzten Jahren immer wieder diskutierten Muslime handelt; aber selbst über typisch deutsche Phänomene wie etwa die konservative Szene der Studentenverbindungen sind mehr Gerüchte im Umlauf als gelungene Blicke ins Innere. Wie aber, wenn sich beides verbindet?

Claus Heinrich Gattermanns Roman überschreitet die Grenzen dieser so gegensätzlich erscheinenden Milieus. Die junge Kroatin Jadranka erlebt die Einnahme der bosnischen Stadt Kupres durch serbische Truppen mit – ein Ereignis, das in seiner Brutalität schwer auf ihrer Seele lastet. Es gelingt ihr, nach Deutschland zu fliehen, wo sie bei ihrem Vater unterkommt, der schon länger als Gastar-

beiter sein Leben bestreitet. Als bald versucht sie, der drangvollen Enge der überfüllten Familienwohnung und den Unsicherheiten der Schwarzarbeit zu entkommen, lernt Deutsch und plant, zu studieren. Dennoch ist die Grenze zu den Deutschen nahezu unüberwindbar: Jadranka lebt in einem kleinen bosnischen Kroatien mitten in Deutschland mit all se-

inen Sitten und Traditionen. Erst als sie Martin kennenlernt, einen rechten deutschen Verbindungsstudenten, scheint sie in ihrer neuen Heimat angekommen zu sein.

Die Beziehung ist von Anfang an mit Problemen überfrachtet. Martin trinkt und hat keine Erfolge im Studium, Jadranka schämt sich der Armut ihrer Familie. Die Umwelt beäugt beide mißtrauisch – die Kroaten haben kein Vertrauen zu dem Deutschen, die deutschen Verbindungsmitglieder keines zu Ausländern. Erst als Jadranka schwanger wird, bekennen sich beide gezwungenermaßen in aller Öffentlichkeit zueinander. Um Geld zu verdienen, meldet sich Martin zur Bundeswehr und geht in den SFOR-Einsatz nach Bosnien.

Parallel dazu beschreibt Gattermann das Schicksal des serbischen Offiziers, der damals Kupres mit eingenommen hatte. Er geht langsam an

seinem Gewissen und den militärischen Mißerfolgen der Serben zugrunde – bis es in Bosnien zur entscheidenden Begegnung zwischen ihm und Martin kommt.

Das Buch ist auf 236 Seiten in einem auftrüttelnden und erschreckenden Stakkato-Stil aus Sicht der Hauptpersonen geschrieben. Vor allem aber beschreibt es detailliert deren Umwelten – das deutsche Verbindungsleben ebenso wie das der kroatischen Flüchtlinge und Gastarbeiter und auch das der serbischen Armee.

Krieg

Eine Geschichte aus Bosnien und Deutschland
Claus Heinrich Gattermann

HKD JADRAN IZ ŠVEDSKE U POSJETI HRVATSKOJ I ZAGREBU

Želimo ulagati u mlade generacije

Željka Lešić
Snježana Radoš

U posjet domovini došlo je 30 članova i članica HKD „Jadran“ i HD „Hrvatska žena“ iz Malmöa. Jadranova predsjednika Vinka Stanišića, tajnika Deana Bazinu, blagajnika Željka Resovca i člana društva Ivu Biloglavu primio je Matičin ravnatelj sa suradnicima. Za svog studijskog puta u Zagreb, folkloristi i tamburaši Jadrana uvježbavali su nove koreografije, te su upriličili obilazak kulturnih znamenitosti i prirodnih ljepota grada Zagreba i okolice. Osim svakodnevnih glazbenih vježbi s koreografom Goranom Kneževićem, učiteljem pjevanja Tomislavom Habulinom, te glazbenim učiteljem Draženom Vargom, program je bio ispunjen i posjetima kulturnim, vjerskim i sportskim institucijama. - Ovaj put je dugo i temeljito planiran i sretni smo što je došlo do njegove realizacije“, istaknuo je predsjednik HKD „Jadran“ Vinko Stanišić, naglasivši pritom kako je društvo otvoreno za sve Hrvate u Švedskoj, te brine za čuvanje hrvatske riječi i tradicije. Gosti iz Švedske izrazili su zadovoljstvo zbog toga što im se ispunila želja posjetiti HMI s kojom imaju dobru dugogodišnju suradnju. - Interes RH je čuvati identitet Hrvata u iseljeništvu i povezati ih s Hrvatskom. Želimo se dogovoriti koju razinu identiteta u zajednicama sačuvati. Svjesni smo da će mlade

generacije i dalje imati dvojni osjećaj identiteta, no želimo probuditi interes mladih za očuvanje identiteta“, rekao je, između ostaloga, Matičin ravnatelj. Rukovoditeljice odjele govorile su o njihovom djelokrugu rada i programima, te pozvale naše sunarodnjake u Švedskoj na još jaču suradnju s Maticom koja im je uvijek bila i bit će velika potpora u njihovom djelovanju. Prvog dana posjeta Zagrebu gosti su gledali uživo kvalifikacijsku nogometnu utakmicu Hrvatska – Srbija na maksi-mirskom stadionu. Hrvatski Švedani su, uz HMI, posjetili i svetište Mariju Bistricu, etno selo u Karlovcu i KUD Rečica, FA „Lado“, GNK Dinamo. No, kruna Jadranova posjeta Zagrebu je, kako kažu, nastup na HRT, koji su imali 26. ožujka uživo u emisiji „Dobro jutro, Hrvatska“.

NOVI URADAK NOVINARA I UREDNIKA U SLOBODNOJ DALMACIJI

Predstavljena deveta knjiga Ivana Ugrina: „Komunizam nije samo politički sustav“

U splitskom Dominikanskom samostanu u četvrtak je predstavljena „Još Hrvatska nije propala“, deveta knjiga Ivana Ugrina, novinara i urednika u Slobodnoj Dalmaciji, a riječ je o sabranim kolumnama koje je objavljivao pod egidom „Desno krilo“ kroz subotnji politički prilog „Spektar“.

- Autor je obrađivao ove teme tako da bi od jednog aktualnog primjera ili događaja logičkim i psihološkim slijedom došao do načelnih stajališta - kazao je prof. dr. Branimir Lukšić, koji se u svojoj besjedi osvrnuo na teme koje se bave ostacima komunističkog utjecaja u Hrvatskoj, što po njemu predstavlja opasnost za hrvatsku nezavisnost, te na homoseksualnost kao ponos ili perverziju.

- Komunizam nije samo politički sustav i dogmatska ideologija, nego i način razmišljanja i reagiranja. Komunisti na mentalnoj razini razmišljaju u kategorijama „prijatelj-neprijatelj“, svatko tko ne dijeli njihovo razmišljanje nije njihov politički suparnik, nego dušmanin kojega treba „eliminirati“ doslovno ili figurativno - upozorio je dr. Lukšić, dok je don Anđelko Kačunko naveo kako su Ugrinova kolumnistička razmišljanja kronika još uvijek aktualne tzv. hrvatske tranzicije, koju se kroz prizmu teologije povijesti može nazvati i presvlačenjem Zmije u Hrvatskoj, posebno ističući autorov osvrn na uvođenje Zdravstvenog odgoja u škole. - Taj školski predmet ja zovem „zvjeronauk“! Tu nema dvojbe ni nesvrstanih - zaključio je Kačunko, a Ugrinov novinarski kolega Damir Šarac naveo je kako Ugrinovo zalaganje za kršćanska, obiteljska, patriotska i socijalna načela nužno dovodi do sukoba s ideologijom novog doba i diktaturom relativizma. Na koncu promocije zahvalu je uputio i sam autor, a u glazbenom programu događaja kojeg je organizirala Udruga Benedikt nastupili su tenor Spiro Boban i prof. Rozarija Samodol. (SD)

„Hrvatska, dobro nam došla“

Povodom ulaska Republike Hrvatske u Europsku Uniju, u srijedu, 19. lipnja s početkom u 18.30 sati, Europski informativni centar (EIZ) i regija Hannover u suradnji s veleposlanstvom RH iz Berlina, HTZ, „Hrvatska kreativno 2013“, CroExpressom, Njemačko-hrvatskim društvom organiziraju u Hannoveru prigodnu manifestaciju pod nazivom „Hrvatska, dobro nam došla“. Posjetitelji će imati prigodu upoznati Renata Baretića, pisca romana „Osmi povjerenik“, pogledati profesora Baltazara i brojne druge filmske i kulturne doživljaje. Sve daljnje informacije i prijave vezano za ovaj događaj mogu se dobiti na internet stranicama: www.eiz-niedersachsen.de, www.eiz.eu, www.fit-für-europa.de ili na broj telefona: 0511-120-8888. (ms)

Odaberite Croatia Airlines za svoja putovanja u Hrvatsku!

NOVO u ljetnom redu letenja:

FRANKFURT - PULA
(utorkom i četvrtkom)

KASSEL - SPLIT
(četvrtkom)

(069) 92 00 520

croatiaairlines.com

frato@croatiaairlines.hr

A STAR ALLIANCE MEMBER

CROATIA AIRLINES

MIŠO MANDIĆ

Glazbenik čije vrijeme tek dolazi

Zoran Paškov

Za Mišu Mandića, mladog i uspješnog glazbenika iz Frankfurta i voditelja Onyx banda mnogi kažu kako je simpatična, draga i zabavna osoba. Glazba ga je osvojila još u djetinjstvu, od tada se od nje ne odvaja. Svirao je na brojnim hrvatskim i međunarodnim koncertima i svečanostima.

Ispričajte nam, kako je sve počelo?

- S devet godina (1988.) u njemačkoj glazbenoj školi počeo sam svirati klavijature, a već 1991. godine sa sestrom Marijanom Franjičević imam prvi nastup u grupi «Galeb». 1995. godine

suradujem i s poznatom glazbenom skupinom «Tin», koja je nešto kasnije promijenila naziv u «Virus». Nastupao sam i s Matom Bulićem, Vucom, Josipom Ivančićem i drugim zvijezdama i zvjezdicama. 2011. godine osnovali smo sastav «Onyx Band». Sviramo na rođendanima, svadbama, prijestima, krizmama, koncertima, klubovima, diskotekama, kafićima... Trenutno pohađam studij za glazbenog producenta i vjerujem da ću ga ove godine i završiti.

Tko su Vam glazbeni uzori?

- Gibonni, nemam što kriti. Napisao je toliko lijepih pjesmica za Olivera. A

onda tu su i Oliver, Cetinski.

Nedavno ste se i susreli s Cetinskim?

- Da, bilo je to zanimljiv susret u Bad Homburgu. Toni je u svakom slučaju prava zvijezda od koje se može puno toga naučiti.

Što kažete za honorare izvođača koji se penju i do nekoliko tisuća eura?

- Svatko određuje svoju cijenu, pa tako

voli neka izvoli. Imamo pjevače koji nastupaju za par tisuća, ali i one koji traže gađu od 20.000 eura.

Kakva je konkurencija u dijaspori, konkretno među našim bandovima u Njemačkoj?

- U svakom slučaju prevladava jedna kolegijalna konkurencija, gdje se međusobno pomažemo. I to je lijepo.

LUDWIGSBURG MIKROFON JE VAŠ 2013.

Mile Herceg učinio pravu stvar i osvojio pobjedu

Edi Zelić

© mediazz agentur

Četvrto izdanje popularnog pjevačkog natjecanja „Mikrofon je vaš“ održano je u Hrvatskoj katoličkoj zajednici Ludwigsburg. U dvorani Bürgersaal u Tammu ukupno dvanaest natjecatelja pokazalo je svoje pjevačko i glazbeno umijeće. Uz mnogobrojne ostale programske točke, pjesme i nastupe publika se i ove godine odlično zabilježila. Kroz program na pozornici u Tammu vodili su Slavica Novosel i Martin Miletić. U ime organizatora goste je pozdravio fra Ante Maleš. Nakon pozdravne riječi generalnog konzula u Stuttgartu, Ante Cicvarića, program je otvorio talentirani

Mario Antonio Kovačević na violini. Uslijedio je zatim nastup sjajnog dječjeg zbora HKZ Ludwigsburg „Slavuji“. Kako bi natjecateljima bilo što lakše stupiti na pozornicu, prve pjesme za mikrofonom su otpjevali ugledni glazbeni gosti iz Hrvatske i članovi stručnog žirija Marko Tomasović, Izabela Martinić i Luka Nižetić. Zagrebački skladatelj Tomasović izveo je svoju autorsku pjesmu „Tamo di je domovina“ koju u originalu izvodi Alen Nižetić, Izabela se odlučila za poznati hit grupe „Stijene“, a Luka Nižetić izveo je svoju uspješnicu „Proljeće“. Prvi od natjecatelja nastupili su u duetu Dominik Heppner i Mirko Bradić, za-

tim su redom pjevali Ante Divić, Mihajela Nosić, Manu-ela Matijašević, Martina Jurić, Mirko Čubela, Mile Herceg, Nicole Bauer, Vlatka Linarić, Martina Dušpara i Chris Brane (ft. DJ Cromag).

Nakon svakog nastupa stručni žiri je davao komentare, zapravo komplimente jer svaki kandidat je dao svoj maksimum te su do izražaja došli njihova velika glazbena nadarenost i strast za pjevanje. Posebno oduševljen je bio Marko Tomasović: „Većina kandidata večeras bi mogla bez problema nastupati redovno s bendom i svirati po raznim zabavama. Uočio sam i nekoliko kandidata koji mogu odmah nastupiti na domaćim glazbenim festivalima“, rekao nam je Tomasović. Prije proglašenja pobjednika u Tammu je priredio i spektakularni show program. Ap-

solutni highlight u tom smislu je bio nastup pobjednika MJV 2008. Blage Galića i grupe Soultrip. Pjesmom „Jedina“ i s još nekoliko stranih hitova dečki iz Soultripa su oduševili publiku i bez daha ostavili i stručni žiri. „Da je pravde i sluha u Hrvatskoj, Vi biste u ovom mjesecu pjevali za našu zemlju na Eurosongu“, kazao je Marko Tomasović koji je zatim također izveo još jednu svoju pjesmu, da bi na koncu i Izabela Martinić te Luka Nižetić otpjevali po jedan set svojih pjesama. Nestrpljivo se iščekivalo proglašenje pobjednika, a lijep uvod u taj zadnji dio programa dao je emotivnim riječima zahvale fra Ante Maleš. Voditelj Slavica Novosel i Martin Miletić obznanili su zatim po dramaturškom redu kako je treće mjesto stručnog žirija i priznanicu za sate pje-

vanja osvojio Chris Brane s DJ Cromagom za izvedbu „Srce vatreno“, dok je druga bila Vlatka Linarić iz Kölna za izuzetnu izvedbu pjesme Ivane Marić čime je osvojila trodnevni workshop pjevanja, koreografije i glume kod musical škole „stage school Hamburg“. Prvu nagradu publike (jednotjedni boravak u zadarskoj Villi Triton) i prvu nagradu stručnog žirija (single pjesma komponirana od skladatelja Marka Tomasovića i glazbenog producenta Alexandra Valenčića, fotohooting i fotodizajn cd naslovnice od Damira Čuljka, cd cover design od grafičarke Maje Novosel) osvojio je Mile Herceg iz Stuttgarta za svoju interpretaciju Gibonni-jeve „Činim pravu stvar“. Veliki, zapravo ogromni kompliment za sjajno odrađen posao tijekom cijele priredbe „Mikrofon je vaš“ pripada pratećem bendu „abstract bend“ u sastavu Mario Herceg, Daniel Rudolph, Kristijan Pločkinjić i Saša Amić (vokal).

Ne samo što su odlično uživo pratili sve natjecatelje nego su svojim ritmom i pjevanjem oduševili publiku tijekom cijele večeri. Ukratko, „Mikrofon je vaš 2013.“ bio je pun pogodak, tako da se publika raduje nastavku dogovine.

HOTELREBRO
u neposrednoj blizini poznate zagrebačke klinike Rebrow

Living in the rhythm of the city...

Besplatan /Free parking /internet

Kišpatićeva 12, Zagreb
Hrvatska/Croatia
www.hotelrebro.com
info@hotelrebro.com
Tel.: +385 1 888 6 900
Fax: +385 1 888 6 901

Proljeće u Zagrebu
vikend popusti do 20%

KROATIEN

POVOLJNI LETOVI ZA HRVATSKU

VIŠE PUTA TJEDNO IZ CIJELENJEMAČKE ZA:
RIJEKU/KRK, SPLIT, ZADAR I DUBROVNIK

LETOVI VEĆ OD € 190,-
(Povratna karta iz posebne ponude, cijena uključuje takse/porez)

Više povoljnih ponuda, paket aranžmana, krstarenja, hotela, apartmana, vikendica
pronađite na našim web-stranicama
www.misir.de

Za besplatne informacije, rezervacije i narudžbe kataloga obratite se Vašoj putničkoj agenciji
Od 1966 Vaš pouzdani partner za putovanja u Hrvatsku sa sjedištem u Essenu

MISIR
1966-2012 Sonnenlandreisen

Viehofstr. 23 · 45127 Essen
Tel: 0201 43 93 70
Fax: 0201 23 88 63
www.misir.de

Dobrodošli u

A1 Getriebe- & Autoservice

IHR SPEZIALIST IN SACHEN
AUTOMATIK- & SCHALTGETRIEBE

Za sve informacije obratite nam se s punim povjerenjem!
Kontakt osoba: Simun Karaula / Mario Krajina

An der Autobahn 37a - 28876 Oyten
Tel.: 04207 / 9095803 - Fax: 04207 / 9095806
E-Mail: service@a1-getriebe.de - Web: www.a1-getriebe.de

Hrvat / katolik (33 godine), rođen, odrastao i živi u Njemačkoj kod Stuttgarta preko CroExpressa želi upoznati djevojku za brak. - Završio sam srednju školu i zaposlen sam. Ne pušim, ne pijem, sportski sam tip, igram nogomet i košarku. Visok sam 185 cm i težak 85 kg, govorim hrvatski, njemački i engleski jezik. Stambeno sam situiran. Želim da mi se jave djevojke od 20 do 34 godine koje ozbiljno razmišljaju o braku. Ako želite, uz pismo možete poslati i svoju fotografiju koju na zahtjev vraćam.

Samo ozbiljne ponude primam na broj:

0049 (0) 175 – 850 94 34

Najbolje mjesto za oglašavanje
CroExpress

KONTAKT:

ISERNHAGENER STR. 6
30161 HANNOVER

TEL +49 (0) 511 - 336 46 87

FAX +49 (0) 511 - 353 01 78

MARINASTOJAK@GMAIL.COM

MOBILE:

+49 (0) 172 - 515 23 27

NOVI POVRATAK

Blanka Vlašić: Vjera mi je oslonac, duša mi mora biti zdrava

Pero Smolčić
(Slobodna Dalmacija)

Blanka Vlašić zadnji je put skakala 16. rujna 2011. godine u Bruxellesu, bila je peta (193 cm). Samo tri dana prije toga preskočila je dva metra u Zagrebu, a prije toga osvojila je srebro na Svjetskom prvenstvu u Daegu. No, uslijedili su problemi s Ahilovom tetivom, u siječnju prekid priprema u Južnoafričkoj republici, pa krajem siječnja operacija u Göteborgu, potom infekcija u travnju pa novi oporavak... I skupilo se 20 mjeseci... Sada, opet skače. Danas na treningu, uskoro na mitingu Djamantne lige u New Yorku. Nogu još hladi nakon napora. - 'Veliki' led je za cijele noge, uđem u bačvu, a imam i 'manji' samo za hlađenje stopala. Nekoliko minuta u hlad-

noj vodi ubrzava cirkulaciju, a samim tim i oporavak nakon treninga. Organizator se pobrine da na svakom natjecanju i sportskom selu imamo bačve s ledom.

Djelujete dosta mirno pred povrataka?

- I jesam, ne razmišljam puno o tome. Mislila sam da ću biti euforičnija, ali kako je sada to već normalni tijek događaja, nije bilo iznenađenja, zasad sam mirna. Kako sam još prije dva mjeseca odlučila skakati u New Yorku imala sam vremena pripremiti se. Pauza je bila duga i sigurno će emocije navaliti. Ali, čuvam se za taj dan. Nismo još ni u Splitu gotovi, čekaju me dva najnapornija tjedna... Kad dođem u New York razmišljat ću o natjecanju.

Čini se kako ne razmišljate previše unaprijed?

- Došao je trenutak kad ne razmišljam ni o onome što je bilo niti o onome ispred sebe. Previše nešto čekamo ili previše žalimo za nečim, a to je gubitak vremena. Mnogi mi događaji iz prošlosti sada nisu toliko živi u glavi. Nije lagan period iza mene, ali sigurna sam da sam izvukla puno pozitivnih stvari iz tog razdoblja, doživjela sam to kao priliku da postanem bolji, profesionalniji sportaš i kvalitetnija osoba. Shvatila sam koliko je sve nestalno i koliko treba cijeniti svaki trenutak, trening i skok. Prije sam uvijek htjela sve, centimetar više, a nisam uvijek bila zahvalna na samoj činjenici da mogu skakati.

Je li ova pauza od 20 mjeseci bez natjecanja i najteže razdoblje u karijeri?

- Sama činjenica da sam toliko izbivala znači da je bilo

teško. Najduži moj boravak van terena, trebalo ga je podnijeti u smislu da treniram svaki dan, a nemam konkretnog rezultata, ostvarenja... Trening me spašavao jer sam time bila korisna sama sebi. Kad smo dan nakon operacije tata i ja došli u dvoranu, radili smo što smo mogli, i samo na jednu nogu kad nisam mogla na drugu. Tata je morao upaliti sve svoje kreativne lampice da smisli prave treninge. Imali smo priliku napraviti kompletne pripreme kakve nismo napravili godinama.

Tata Joško je sigurno u teškim trenucima osmislio neke svoje nove bisere?

- Stavili smo stolicu na 'mulu', imala sam štake i tako smo se prebacivali po dvorani od sprave do sprave. Sjećam se i problema kad je bio snijeg, nestalo je struje, a ja sa štakama lagano na šesti kat...

U tim ste trenucima razmišljali i kako je to vaš kraj?

- Samo na jedan trenutak, to jutro kad sam se probudila s infekcijom mislila sam da bi se moglo dogoditi da nikad više ne skačem. Bila je to atipična bol i nateknuće, tada nisam imala ideju što je to. Infekcija me dosta unazadila, nakon infekcije mi je bilo gore nego nakon operacije jer je došla na neopopravljeno tkivo i vratila me puno unatrag.

Što da je to bio kraj?

- Malo sam razmišljala što ću, ali sigurna sam da bi se otvorio neki prozorčić...

No, sve je, čini se, izašlo sada na dobro. Ne odustajete, imate volju za novim velikim rezultatima?

- Imam osjećaj da nisam sve rekla. Dok imam taj osjećaj, sigurno ću pokušavati.

Vjerojatno i ne bi bilo dobro da je vaš zadnji miting bio s petim mjestom i 193 centimetra?

- Sigurno ne bih razmišljala o svom posljednjem natjecanju, već o karijeri općenito i onim najvećim uspjesima. Ipak, više od 'bljeskova' pamtim osjećaje koji u nama bude uspomene na određena razdoblja. Sport mi je darovao puno lijepih trenutaka i naučio me mnogočemu. I ako bi taj Bruxelles i bio moje posljednje natjecanje, bila bih zahvalna na proteklih petnaestak godina aktivnog skakanja.

Ranije ste govorili kako se ne želite vraćati ako niste u mogućnosti preskočiti dva metra? Kakvi ste sada?

- Mislim da sam rekla kako se ne namjeravam vraćati nespremna, možda sam i spomenula ta dva metra, ali danas ne razmišljam tako. Spremna sam se vratiti jer osjećam da je vrijeme. Iako trenutno nemam predodžbu koliko sam sposobna, budući da sam još pod jakim treninzima i više se koncentriramo na količinu skokova nego na visinu, ne bojim se. Spremna sam na to da cijela godina bude godina prilagodbe. Svaki stadi-

Dalmacijanews.com

on nosi nove okolnosti. Bila bih sretna da izdržim sva natjecanja. Zbog toga i radimo dovoljan razmak između njih od barem šest dana. Noga mi dosta pati nakon napornijeg treninga, ali se brzo vraća u 'normalu'. Sad radimo i preko 20 skokova na treningu i to izdržim dobro. Na natjecanju ih je dvanaestak, ali je intenzivnije. Sve je još nedefinirano, ne želim predviđati i nemam očekivanja. Možda sam vam zbog toga dosadna sugovornica, ali ne znam koliko ću visoko skakati...

A makar okvirno...?

- Ne mogu ni okvirno. Idem skakati, natjecati se. Radujem se jer osjećam da sam dobila novu priliku. I ono što sam već doživjela sada ću osjetiti na novi način. Uvijek pamtim emocije prvog puta. Sad imam osjećaj da će biti moj drugi prvi put za sve. Da mi nakon 15 godina dolazi nešto isto, a opet novo. I ta spoznaja me jako veseli.

Hoće li Blanka nastupiti na Svjetskom prvenstvu?

- Ako Bog da. Cijela sezona je otvorena. Napravili smo

neki raspored radi organizatora, ali idemo iz natjecanja u natjecanje i sve je podložno promjenama. Važno je ne forsirati i da se noga prilagodi. Moram osluškivati i poštivati ritam tijela.

Ove godine slaviti ćete 30. rođendan. Osjećate li da je sada fizički teže...?

- Ne. Ne uopće. I dapače, mislim da godine što se tiče fizičkih sposobnosti nisu tako ključne. Meni teško ne padaju. Vrijeme mi ne predstavlja ograničenje, ne vjerujem u teorije da je sportaš najbolji od tada do tada. Ne funkcioniramo svi na isti način. Nema razloga da godine rade protiv mene. A Olimpijske igre u Rio de Janeiru za tri i pol godine?

- Ne mogu ni zamisliti taj period. Ne pitajte me to jer se ne želim igrati Boga u tom smislu. Ako sam nešto naučila, to je to. Razmišljam da se probudim, doručkujem, dođem na trening, i oporavim se, to je sada u mojoj moći. Naravno, uvijek se nečemu nadaš i imaš želje. Kad znaš da si dao maksimum, dalje te ne

opterećuje ishod, jer duboko u sebi znaš da nisi na krivom putu. A tko zna kakve će biti okolnosti, stotinu je faktora... Često kroz rečenice provlači-te vjeru. Ona vam je oslonac?

- Da. Oslonac u najtežim, ali i u najsretnijim trenucima. Bili ste i na duhovnoj obnovi u Kući susreta Tabor koju vodi fra Zvezdan Linić? Svi su oduševljeni Taborom?

- Da. Nije to slučajno da su svi oduševljeni. Stvarno je to divno iskustvo. I baš se lijepo poklopilo prije početka sezone. Kao što vodimo brigu o tijelu, potrebno je voditi brigu i o zdravlju duše.

Govorite kako više cijenite zdravlje nego prije 15-ak godina. Obazriviji ste prema tijelu, je li isto i s duhom? Promijenili li se i duhovni aspekt osobe s godinama?

- Ne mora značiti s godinama, svakom ima svoj trenutak. Nekome je to s pet, nekome s deset, nekome s 20 godina. Ali istina jest da sam došla do važnih spoznaja. Ne želim previše o tome filozofirati. To je tako kako je, i kako bi trebalo biti.

Blanka Vlašić zadnji je put skakala 16. rujna 2011. godine u Bruxellesu, bila je peta (193 cm). Samo tri dana prije toga preskočila je dva metra u Zagrebu, a prije toga osvojila je srebro na Svjetskom prvenstvu u Daegu.

Klasnić otišao zbog djeteta

Marina Stojak

Ivan Klasnić (33), hrvatski napadač je napustio njemački prvoligaški nogometni klub FSV Mainz 05, i vratio se u Hamburg gdje se opušta, uživa u svakodnevici, i rado sti roditeljstva i priprema za novi nastavak karijere. Mainz je Klasniću bio peti njemački klub u karijeri, nakon St. Paulija, Werdera Bremen igrao je još za Nantes i Bolton koji je ispaio iz Premierlige prošle godine. Sada, dok razmišlja o nastavku karijere i eventualnom novom klubu, Ivan se može posvetiti svojim hobijima, čitanju, slušanju glazbe ili igranju tenisa ili košarke. Iza njega su već godine igrackog iskustva. Stoga je sigurno da mu je, pored obitelji, zdravlje na prvom mjestu. Ivan se i u najtežim trenucima sjajno nosio s problemima s transplantacijom bubrega. Njegovo stanje zadnjih je godina odlično. Nakon što smo dobili informaciju da odlazi iz Mainza kontaktirali smo Ivana.

Ivane, kako ste? Zašto ste otišli iz Manza?

Dobro sam, vratio sam se u Hamburg uživam u veselju svoje kćerke, i to mi je najveća radost. Zbog nje sam i otišao iz Mainza.

Kako vidite nastavak svoje karijere?

Sada se moram odmoriti, ne znam što će biti. Vidjet ćemo.

Ivan prati zbivanja oko Marija Mandžukića, hrvatskog

napadača koji briljira otkako je došao u Bayern. Rijetki su mogli predvidjeti kako će Mandžić izrasti u igrača koji će odlučivati utakmice poput finala Lige prvaka. Kako ste doživjeli Mandžukićev igrački napredak?

Mario Mandžukić je super igrač, najbolji napadač. S razlogom ga svi hvale, drago mi je da je izabran za najboljeg hrvatskog nogometaša ne samo u Europi, nego i u svijetu. Ovo je bila njegova godina. Od srca mu čestitam.

Posebna epizoda u Klasnićevoj karijeri bila je hrvatska reprezentacija za koju je debitirao protiv Njemačke 2004. godine. Iste godine je s reprezentacijom otišao na Europsko prvenstvo u Portugalu na kojem nije nastupio. Dvije godine kasnije bio je u kadru nacionalne vrste na Svjetskom prvenstvu u Njemačkoj. Dvije godine kasnije zaigrao je i na Europskom prvenstvu u Austriji i Švicarskoj. Još uvijek se nada da će do kraja karijere zavrijediti poziv u hrvatsku reprezentaciju. Konkurencija u napadu je jaka, no Ivan bi svojim iskustvom itekako mogao pomoći.

Mislim da je to još daleko, najprije ću naći novi klub i igrati. Vidjet ćemo što će biti - skromno će Ivan Klasnić.

Problem s bubrežima sigurno je usporio Ivanovu karijeru. Imate li problema sa zdravljem?

Nemam. Super se osjećam.

Nogometni turnir u Stuttgartu

Zadovoljstvo i čast nam je pozvati vas na veliku tradicionalnu sportsku manifestaciju hrvatske škole pod nazivom Nogometni turnir Stuttgart 2013. koji će se za djecu polaznike hrvatske nastave u koordinacijama Stuttgart, Ulm i Mannheim održati 6. srpnja 2013. na terenima FSV Waiblingen, Oberer Ring, 71332 Waiblingen (između FSV i VfL terena), s početkom u 9:30 sati.

Turnir se organizira uz pomoć i stručnu podršku HKSU „Zrinski“ iz Waiblingena, kao i brojnih roditelja naših učenika. Dobro nam došli! (Asja Stojanov Butorac, koordinatori- ca HN u Stuttgartu)

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREDIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

www.asanovic.de

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

SPORTSKI DOGAĐAJ U ESSENU: 7. MEMORIJALNI TURNIR DRAŽEN PETROVIĆ

Turnir koji spaja iseljenu i domovinsku Hrvatsku

U njemačkom gradu Essenu održan je 7. memorijalni turnir „Dražen Petrović“ čiji je domaćin bio istoimeni klub koji je ujedno i inicijator i pokretač turnira. Ove godine je 20. obljetnica tragične nesreće u kojoj je poginuo naš košarkaški velikan Dražen Petrović pa je iz toga razloga turnir organiziran u Essenu od kuda je i krenula priča o svemu ovome. Bio je to ujedno i četvrti turnir na kojem je sudjelovao UHD91 s postavljajem izložbe ratnih fotografija Domovinskog rata.

Dražen Petrović napravio je još jedno veliko djelo, sportsko i domoljubno; spojio je i ove godine, i to jače nego ikada, iseljenu i domovinsku Hrvatsku, domoljube, sportaše i branitelje iz Hrvatske i iseljeničtva. U sklopu turnira je prikazana i jedna epizoda 2. serijala Heroji Vukovara uz nazočnost preživjelih heroja koji se pojavljuju u serijalu.

Sportski dio turnira bio je izuzetno zanimljiv, sve je završeno atraktivnom plesnom grupom mladih Hrvatica iz Essena i revijalnom malonogometnom utakmicom odigranom u čast nedavno preminulom nogometašu Matijasu Đereku, između ekipa NK Croatia iz Essena i KK Dražen Petrović koji su po-

kazali da osim košarke znaju igrati i nogomet.

Drugi dan turnira ponudio je opet dobru košarku i zanimljive utakmice a vrhunac i prava poslastica bila je finalna utakmica između KK Zrinski i favorizirane ekipe KK Komušina. Do pobjede je stigao Zrinski nakon trećeg produžetka i sa samo tri igrača na terenu! Finale dostojno svjetskog prvenstva! Konzul Republike Hrvatske u Dusseldorfu Vjekoslav Križanec uručio je nagradu pobjednicima turnira.

Prilikom proglašenja pobjednika i dodjela nagrada, predsjednik UHD91 Dražen Kasperek Tyson predao je udovici nedavno preminulog riječkog dragovoljca i dopredsjednika UHD91 Valtera Lulića odličje Heroj Domovinskog rata koje UHD91 dodjeljuje po posebnim kriterijima. Valterova supruga Iva i djeca Ana i Karlo bili su počasni gosti turnira, a jedna od nagrada na turniru nazvana je Valterovim imenom.

I na kraju je nemoguće još jednom ne pohvaliti kvalitetnu organizaciju turnira i pomlađenu garnituru KK Dražen Petrović koja je s nevdažen entuzijazmom danočno radila na organizaciji

turnira, a koju su predvodili predsjednik kluba Zdravko Vukoja i dopredsjednik Vjekoslav Kovač, uz pomoć cijelog kluba, njihovih obitelji

i prijatelja te idejnog začetnika turnira i predsjednika Hrvatske iseljeničke košarkaške organizacije (HIKO), Tomislava Brekala, njegove

supruge Klaudije i njihove obitelji. Ovakvom organizacijom letvica je postavljena vrlo visoko i KK Zrinski koji je domaćin sljedećeg turnira morati će se jako potruditi ne bi li dostigli barem nivo ovogodišnjeg turnira. Nakon svega ostaje samo žal što ovakav događaj nije prepoznat u širem dijelu hrvatske zajednice u Essenu jer ovdje se ne radi samo o košarci, ovaj turnir je puno više od košarke, ovaj turnir u duhu Dražena Petrovića, spaja iseljenu i domovinsku Hrvatsku, spaja domoljube, sportaše svih nacija i rasa i hrvatske branitelje u jednu cjelinu povezanu imenom – Dražen Petrović. (Izvor: portal uhd91.com)

NIKOLINA ORLOVIĆ (NIKKI ADLER) DVOSTRUKA SVJETSKA PRVAKINJA U BOKSU

Velika želja mi je objediniti sve svjetske titule

Stjepan Starčević

Nikolina Orlović (Nikki Adler) rođena je 2. travnja 1987. godine u Augsburgu u Njemačkoj. Trenutno je svjetska prvakinja u boks u dvije verzije WBU i WIBA. U amaterskom boks do sada je bila pet puta prvakinja Njemačke (2004., 2007., 2008., 2009., 2010.). Prvakinja Hrvatske je bila 2008. godine. S hrvatskom reprezentacijom je nastupila na Europskom prvenstvu 2008. godine i kao prva Hrvatica osvojila brončanu medalju. Iste godine je na Svjetskom prvenstvu bila peta. Zbog boljih uvjeta treniranja i natjecanja uzela je njemačko državljanstvo 2010. godine, promijenila je ime u Nikki Adler i prešla u profi boks. Već sljedeće godine postaje prvakinja Njemačke, a 2012. okrunjuje se i titulom svjetske prvakije. Završila je srednju školu i zaposlila se njemačkoj pošti. Svoje slobodno vrijeme provodi u krugu obitelji. Otac joj je iz Udline, a majka iz Karlovca. Vrlo rado putuje u Hrvatsku, jer kaže „srce joj je hrvatsko“. Nikolina je vrlo otvorena i miroljubiva djevojka, koju je lakše zamisliti na modnoj pisti, nego u ringu. Bori se u super-srednjoj kategoriji (do 76 kg). Trener joj je Thomas Wiedemann, kondicijski trener Bernd Fernengel, menadžer Karsten Sander, a glasnogovornik Željko Matić. Dobitnica je ovogodišnje nagrade Večernjakova domovnica, kao najbolja profesionalna sportašica u dijaspori. Rado se odazvala pozivu na razgovor za naše novine. Evo što nam je ispričala.

Kako to, da se jedna tako

lijepa i zgodna djevojka kao Vi odlučila za „tipično muški“ sport?

Već kao mala djevojčica počela sam se zanimati za boričke sportove. Sa sedam godina sam počela trenirati Taekwondo, zatim Allkampf. Nisam znala što mi najviše odgovara. Željela sam akciju. Probala sam rukomet i košarku, ali sam shvatila da je moje mjesto u boričkim sportovima. Oduševljavali su me filmovi s Bruce Lee, gledala sam borbe Mike Taysona. Do 17 godine sam trenirala Kickbox i počela s boksom. Tu sam našla sebe.

Kako su odluku da se baviš boksom prihvatili tvoji roditelji?

Naravno da su me odvraćali. Nadali su se da je to samo mladalački hir, da ću brzo odustati. Čak sam prve članarine uplaćivala od svog džeparca. Kad sam rekla ocu da želim da mi kupi prve rukavice za boks rekao je: „Možeš sa mnom na građevinu i radi, pa kupi sebi rukavice“. Htio je vidjeti koliko sam stvarno zainteresirana za boks. Tata me sad prati na takmičenjima, dok mama ne gleda moje borbe, jer kaže: „Srce je boli kad vidi da dobijem udarac“.

Zašto boksati za Njemačku?

S hrvatskom reprezentacijom sam nastupala na Europskom i Svjetskom prvenstvu. Bila sam prva Hrvatica koja je osvojila medalju na međunarodnoj bokačkoj pozornici. Istovremeno sam nastupala na prvenstvu Njemačke. Pritisak Njemačkog boksačkog saveza postajao je sve veći. Tražili su da nastupam za Njemačku i naravno obećavali mi bolje uvjete treniranja i nastu-

pa. Za nastupe na Europskom i Svjetskom prvenstvu nisam dobila ni kune. Pošto živim u Njemačkoj, kao Njemici mi je lakše doći do sponzora. Zato sam i uzela njemačko državljanstvo, tada sam i skratila ime - Nikolina u Nikki, a prezime Orlović prevela u Adler. Ti si mlada djevojka. Hoćeš li i svojoj djeci preporučiti da se bave boksom?

Ne, ne bih željela da se moja djeca bave boksom. Težak je to sport. Težak je put do uspjeha. Mnogo znoja treba proliti dok se ne postigne nešto. Treba se odreći mnogo toga. Ja imam vrlo malo vremena za sebe, za obitelj. Za vrijeme priprema nemam vremena za izlaske i društvo. Režim ishrane je strog. Nedostaje mi mamina hrana.

Do kada misliš boksati?

Želja mi je objediniti sve svjetske titule. Mislim boksati do svoje 30-te godine. Za žene preko 30 godina nije mjesto više u boks.

Osjećaš li strah kad ulaziš u

ring?

Protivnica se ne bojim. Plašim se samo da ne napravim neku grešku, jer ne želim razočarati roditelje i trenera. Upravo se sad pripremam za borbu koju imam 25. svibnja u Rusiji protiv Zane Brigge iz Latvije. Nju sam jednom pobijedila na poene i znam da će opet biti teško. Mora se i riskirati da bi se nešto postiglo u životu. Porazom se gubi mnogo.

Kako podnosiš udarce i bol za vrijeme borbe?

Za vrijeme borbe ne osjećam bol. Adrenalin je toliko visok da ne osjećam bol. Bol nastupa tek nakon dan - dva. Tad sam toliko umorna da mogu spavati danima. Za vrijeme borbe potpuno sam koncentrirana i ne razmišljam ni o čemu. Želim samo pobijediti.

Nedavno si kao najbolja profesionalna sportašica dobila Večernjakovu domovnicu. Koliko ti znači to priznanje?

To mi priznanje znači vrlo mnogo, čak više nego kad sam proglašena sportašicom rodnog Augsburga. To je za mene najveća nagrada koju sam do sada dobila.

Postoji li situacija kad ne znaš kako dalje?

Naravno da ima i toga, ali se uzdam u Božju pomoć. Vjerujem u Boga i molim se nekoliko puta na dan. Nedjeljom idem na misu i vjerujem da mi Bog pomaže kad mi je teško. Sretna sam što mi je Bog dao ovaj put, pa se zato i trudim da svoj zadatak ispunim što je moguće bolje. Uvijek se prije borbe predam u Božje ruke.

Kako se nosiš sa slavom?

Ne smatram se slavnom. Pokušavam ostati čvrsto na zemlji. Slava prolazi. Često sudjelujem u projektima za oboljelu djecu. Želim djeci pokazati pravi put, jer smatram da djeci treba dati neke obveze, kako bi znali da su korisni dio ovog društva. Ne pušim i ne pijem, izbjegavam konflikte i kroz sport praznim višak energije.

Sport je stalno dokazivanje. Što ti želiš dokazati?

Najviše želim sebi dokazati da mogu, da nešto vrijedim. U mojoj obitelji nitko se ne bavi boričkim vještinama. Ja volim boks i živim za njega. Željela bih ostati u boks. Voljela bih ovo što sam naučila prenijeti na mlade. Posao koji me čeka u pošti je samo moja sigurnost, ali bih ipak voljela ostati u sportu.

Niki, hvala ti što si u ovom pripremnom periodu za iduću borbu odvojila malo vremena za čitatelje našeg lista. Želim ti mnogo uspjeha u daljnjem životu.

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT 069 428 922 48
MÜNCHEN 089 12 03 44 66
STUTTGART 0711 740 99 215
FRANCUSKA 0033 671 848449
ŠVICARSKA 0041 76 2107139
MOBIL: 0175 976 71 56

POGREBNO ASANOVIĆ (0-24h)

BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN. Posjedujemo kompletnu opremu. Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

www.asanovic.de

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
AUSTRIJA 0043 699 17065969

PBZ GRUPA POVEZUJE NAS USPJEH

 PBZ CARD | PBZ LEASING | PBZ STAMBENA
ŠTEDIONICA

 PBZ NEKRETNINE | OPĆENI MIROVINSKI FOND
PBZCROATIA
OSIGURANJE

 PRIVREDNA BANKA ZAGREB
Mislimo unaprijed s Vama.